

**Univerzita Hradec Králové
Fakulta informatiky a managementu
Katedra managementu**

**Právní otázky založení a provozování cestovní kanceláře a cestovní
agentury**

Bakalářská práce

Autor: Natalie Typtlová
Studijní obor: Management cestovního ruchu

Vedoucí práce: Mgr. Tomáš Ledvinka, PhD.

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci zpracovala samostatně a s použitím uvedené literatury.

V Nové Pace dne 29.4.2022

Natalie Typltová

Poděkování

Ráda bych poděkovala Mgr. Tomáši Ledvinkovi, PhD. za cenné rady, odborný dohled, vstřícnost při konzultacích a při práci na bakalářské práci.

Anotace

Bakalářská práce je zaměřená na právní problematiku založení a provozování cestovních kanceláří a cestovních agentur. Definuje rozdíly mezi cestovními kancelářemi a cestovními agenturami v České republice. Řeší význam těchto subjektů v rámci cestovního ruchu, porovnává komplexitu a požadavky na založení těchto subjektů a definuje provozování těchto subjektů z právního hlediska. Hlavním pilířem této práce je analýza právních předpisů, které s problematikou založení a provozování cestovní kanceláře, respektive cestovní agentury, souvisí. Na příkladech jsou následně vysvětlována použití jednotlivých právních předpisů v praxi, stejně tak jako je určeno, pro který subjekt je vhodné daný typ formuláře či smlouvy použít.

Klíčová slova:

Cestovní kancelář, cestovní agentura, založení společnosti, provozování společnosti, právní předpisy

Annotation

Title: Legal Problems of the Establishment and Operation of Travel Offices and Travel Agencies

This Bachelor Thesis focuses on evaluation of legal problems when establishing and operating two types of travel agencies (travel offices and travel agencies) which are defined by the legal system of the Czech Republic. It emphasises the importance of these subjects in the context of tourism, compares complexity and requirements needed when establishing these subjects and defines operation of these subjects from the legal point of view. The main pillar of this thesis is analysis of the legal regulations related to the foundation and operation of the travel offices and travel agencies. Second pillar of this thesis is demonstrating practical usage of the individual legal regulations as well as comparing which type of the legal regulation is applicable to either travel office or travel agency.

Keywords:

Travel Office, Travel Agency, company establishment, company operation, legal regulations

Obsah

1	Úvod.....	1
2	Cíl práce.....	3
2.1	Metodika práce.....	3
3	Literární rešerše	6
3.1	Cestovní ruch	6
3.1.1	Organizační struktura cestovního ruchu v ČR.....	6
3.1.2	Postavení cestovních kanceláří a cestovních agentur v cestovním ruchu	7
3.2	Právní normy v České republice.....	9
3.2.1	Prameny mezinárodního práva a práva Evropské unie	10
3.2.2	Prameny vnitrostátního práva	12
3.3	Právní úprava cestovního ruchu v České republice.....	13
3.3.1	Zákon o podnikání v oblasti cestovního ruchu	15
3.3.2	Předpisy obchodního a občanského práva.....	15
4	Analýza právních předpisů.....	24
4.1	Úvod k případovým studiím.....	24
4.2	Případová studie – cestovní agentura	26
4.2.1	Legislativní úprava podnikání cestovních agentur	26
4.2.2	Aktivity a rozhodnutí před založením cestovní agentury.....	27
4.2.3	Založení cestovní agentury	28
4.2.4	První kroky po založení společnosti	31
4.2.5	Provozování cestovní agentury.....	31
4.3	Případová studie – cestovní kancelář	38
4.3.1	Legislativní úprava podnikání cestovních kanceláří	38
4.3.2	Aktivity a rozhodnutí před založením cestovní kanceláře	41
4.3.3	Založení cestovní kanceláře.....	41
4.3.4	První kroky po založení společnosti	43
4.3.5	Provozování cestovní kanceláře	44

5	Shrnutí výsledků.....	58
6	Závěry a doporučení	60
7	Seznam použité literatury.....	61
8	Seznam obrázků a tabulek.....	68

1 Úvod

V bakalářské práci je řešena právní problematika založení a provozování cestovních kanceláří a cestovních agentur. Jsou zde rozebrány rozdíly mezi cestovními kancelářemi a cestovními agenturami v České republice. Tyto dva subjekty jsou umístěny do kontextu cestovního ruchu a jsou porovnány požadavky na jejich založení a provozování z právního hlediska. Tato práce je postavena na 2 hlavních pilířích. Prvním z nich je literární rešerše, která souvisí s právní úpravou cestovního ruchu a podnikání v České republice, zejména pak s konkrétními zákony, které tuto problematiku upravují. Druhým pilířem je pak dvou-případová studie, která je rozdělena na případovou studii cestovní agentury a případovou studii cestovní kanceláře. Tyto dvě případové studie popisují legislativní úpravu podnikání cestovních agentur, respektive cestovních kanceláří. Popisují, jaké kroky musí tyto subjekty učinit před založením, k založení a po založení společnosti. Další částí je pak provoz cestovních kanceláří a cestovních agentur, kde jsou zmíněny smlouvy, které zmíněné subjekty, budou ke svému provozu potřebovat. Jedná se především o spotřebitelské a příkazné typy smluv, které upravují poměry mezi cestovními agenturami a cestovními kancelářemi a dále mezi těmito subjekty a jejich spotřebiteli. Důvodem, proč byly tyto smlouvy vybrány, je, že se zabývají důležitými činnostmi, které cestovní agentury a cestovní kanceláře dennodenně provozují. Uvedené smlouvy jsou poté součástí příloh této práce. Ačkoliv existují i vzorové smlouvy pro členy asociací, kterých mohou být cestovní agentury a cestovní kanceláře členy, nebyly v této práci použity a v práci jsou tak popsány vzory smluv na základě jednotlivých právních předpisů, které určují povinný obsah těchto smluv.

V dnešní době jsou čím dál více rozšířeny i cestovní kanceláře a cestovní agentury operující již ryze na internetu. V této práci však nebyly zmíněny specifika prodeje přes internet, i když základní pravidla a legislativa zůstávají i pro internetové cestovní kanceláře a cestovní agentury stejná.

V této práci je použito vždy znění platné k 25.3.2022 u všech zmíněných zákonů, směrnic, sdělení a smluv. Bohužel, dostupná literatura nedrží krok s dynamikou vydávání zákonů v České republice. Z tohoto důvodu je v dotčených kapitolách upřednostněno použití aktuálních znění zákonů nad přejímáním textu z dostupné literatury a tam, kde je literatura použita v kontextu právních definic, bylo

při zpracování této práce třeba ověřit, zda jsou informace citované v jednotlivých zdrojích, staré často několik let, stále platné. Literatura tak byla porovnána s aktuální právní úpravou a případné citace z ní byly upraveny tak, aby bylo zajištěno, že to, o čem tato práce pojednává je aktuální a neproběhla zde změna v právní úpravě, o kterou se použitá literatura případně opírala. Zdrojem aktuálního znění zákonů je sbírka zákonů a mezinárodních smluv spravovaná Ministerstvem vnitra České republiky se souvisejícími předpisy, dále upravujícími a měnícími znění jednotlivých zákonů.

2 Cíl práce

Cílem práce je poskytnout přehled, který by umožňoval zájemcům o provozování cestovní kanceláře či cestovní agentury získat informace týkající se založení a vedení těchto subjektů z pohledu právní úpravy.

V první části této práce bude vysvětleno postavení cestovních kancelářů a cestovních agentur v oblasti cestovního ruchu. Bude vysvětlena právní úprava podnikání a vztahů mezi cestovními kancelářemi a cestovními agenturami, respektive cestovními agenturami a spotřebiteli.

Ve druhé části bude na dvoupřípadové studii analyzováno, jaké kroky musí budoucí podnikatel učinit k tomu, aby mohl založit cestovní kancelář nebo cestovní agenturu, co by měl učinit bezprostředně po jejím založení a jaké smlouvy upravující vztahy mezi cestovními agenturami, respektive cestovními kancelářemi a spotřebiteli, případně mezi těmito dvěma subjekty navzájem, bude potřebovat k provozu. Dále bude tato část práce obsahovat i příklady použití jednotlivých právních dokumentů v praxi s cílem lépe vysvětlit, v jakém případě lze daný právní dokument použít.

2.1 Metodika práce

V této práci bylo použito několik výzkumných metod. V teoretické části je provedena analýza legislativních dokumentů a shrnutí činností cestovních kancelářů a agentur. Praktická část práce je koncipována jako *případová studie*. Případová studie je *kvalitativní metodou* výzkumu, přičemž byla vybrána tzv. *autonomní metoda* případové studie, jak uvádí Chrastina (2019, s. 50). Podstatou případové studie je dle Kosaře a Petrova (2016, s. 24) „*podrobná analýza jednoho anebo několika málo případů určitého fenoménu*“. Autonomní metoda případové studie pak dle Chrastiny (2019, s. 50) znamená, že se jedná o metodu samostatně aplikovanou, tj. nikoliv metodou komplementární k jiné metodě. Jak Chrastina (2019, s. 54) dále uvádí je případová studie tzv. *holistickou metodou* výzkumu, což znamená, že se při ní používá více než jen jeden zdroj dat k analýze a evaluaci konkrétního případu. Jak uvádějí Kosař a Petrov (2019, s. 24), o případu v právní problematice je lepší přemýšlet jako o příležitosti osvětlit jistý teoretický koncept, a nikoliv jako o statistickém vzorku. Chrastina (2019, s. 55) pak řadí případovou studii mezi tzv. *ilustrační a verifikační* metodu. V této práci byla zvolena tzv. *popisná případová studie*, která se zabývá v právní oblasti mimo jiné například interpretací jednotlivých právních formulací

(McConville a Chui, 2017, s. 54). Chrastina (2019, s. 99) ještě dodává, že popisná případová studie zachycuje úplný popis případů, které jsou předmětem realizované studie a obsahem tak mohou být poměrně rozsáhlé. Co do počtu případů, jedná se o *dvoupřípadovou* studii. V závěru práce jsou navíc zmíněny i prvky *komparace* obou zpracovaných případových studií, kdy jsou popsány rozdíly, jak v procesu založení, tak i procesu provozování cestovní agentury, respektive cestovní kanceláře. Kvalitativní přístup případové studie provedené v této práci je pak reprezentován především *obsahovou analýzou* dokumentů v rámci *literární rešerše* a analýzy právních předpisů. V literární rešerši bylo vedle normativních zdrojů, tak jak jsou definovány Hoeckem (2011, s. 12) použito i sekundárních zdrojů, jako jsou knihy a odborné články zabývající se právní úpravou a terminologií. Jednotlivé právní předpisy pak byly dále *syntetizovány* do logických bloků procesu založení a provozování společnosti.

Záměrem případové studie zpracované v této práci je zejména *deskripce* právních otázek založení a provozování cestovní kanceláře, respektive cestovní agentury, která je místy doplněna i o akty aplikace práva, kterými jsou zejména *nález*y Ústavního soudu České republiky a *rozsudky* Nejvyššího soudu České republiky, které jsou v kontextu faktu *empirické*. Tyto akty aplikace práva byly vybrány z důvodu přiblížení právních předpisů reálné praxi v právní oblasti. Na dvou případových studiích (zvláště pro cestovní agenturu a zvláště pro cestovní kancelář) tak je popsána legislativní úprava podnikání, aktivity a rozhodnutí nutné před založením společnosti, samotné založení společnosti, první kroky po založení společnosti a provozování společnosti zejména v prvním roce podnikání, kdy vše je přehledně shrnuto v kapitole úvodu do případových studií. V rámci studia odborných poznatků pak byly zkoumány v kapitole literární rešerše zejména legislativní dokumenty a odborná literatura, na jejichž základě byly následně realizovány jednotlivé případové studie.

Názvy kapitol této práce jsou v souladu se zadáním práce, které je součástí kapitoly č. 10. Ačkoliv by se daly zvolit výstižnější a přesnější názvy kapitol, byly tyto názvy ponechány dle původního zadání. Jelikož bylo zadání práce sestaveno a ověřeno na katedře managementu jsou kapitoly práce odlišné od doporučené struktury bakalářských prací na katedře rekreologie a cestovního ruchu a již nebyly dále měněny, aby byla dodržena struktura původního zadání. I když to není běžným zvykem, v této práci se záměrně nevyskytují kontextové citace, aby bylo neoddiskutovatelně zřejmé, které věty byly přebrány z jakého zdroje a nebylo tak pochyb, jestli se jedná o větu

převzatou či nikoliv, a zároveň byla dodržena citační etika. V této práci bylo rovněž pro větší přehlednost, jak je běžnou praxí v těchto případech, zkráceno citování názvů zákonů, kdy je na prvním místě výskytu zmíněn celý název zákona a dále je v textu již jen odkazováno zkráceným názvem na tento celý název. Dalšího zpřehlednění bylo dosaženo tím, že vzory smluv jsou součástí příloh této práce a nejsou přímo vloženy do textové části.

V rámci bakalářské práce byly definovány následující výzkumné otázky:

- *Jak se liší cestovní agentura od cestovní kanceláře z hlediska právní úpravy?*
- *Jaké kroky jsou důležité před založením cestovní agentury, respektive cestovní kanceláře?*
- *Co musí cestovní agentura, respektive cestovní kancelář splnit, aby mohla vzniknout?*
- *Jaký je proces založení cestovní agentury, respektive cestovní kanceláře?*
- *Co je třeba udělat bezprostředně po založení cestovní agentury, respektive cestovní kanceláře?*
- *Jaké smlouvy cestovní agentura, respektive cestovní kancelář potřebuje ke svému provozu?*
- *Jak je upraven právní vztah mezi cestovní agenturou a cestovní kanceláří a dále jejich zákazníky?*

3 Literární rešerše

3.1 Cestovní ruch

Cestovní kanceláře a cestovní agentury jsou významnými subjekty v cestovním ruchu, a proto bude v této kapitole popsáno, co vlastně cestovní ruch je, proč jsou cestovní kanceláře a cestovní agentury pro cestovní ruch důležité, jakou zde plní roli a jaké další subjekty formují cestovní ruch a ovlivňují tak, jak cestovní kanceláře, tak i cestovní agentury.

Cestovní ruch je rozsáhlé a široce rozšířené odvětví služeb, s kterým se lze setkat kdekoliv na světě, a tudíž i jeho sociální, ekonomický a environmentální dopad je celosvětový, přičemž tento dopad může být jak pozitivní, tak i negativní (Bien, 2003, s. 4). Cestovní ruch je jedním z největších odvětví ekonomiky, když přispívá více než 9 % do celosvětového HDP a dává práci více než 200 miliónů lidem po celém světě, zároveň ale intenzivní cestovní ruch významně přetváří mnohé vyhledávané destinace k obrazu předpokládaných potřeb návštěvníků (World Tourism Organization, 2013, s. 16).

Dle Zelenky (2015, s. 71) je cestovní ruch charakteristický svou sezónností, která souvisí jak s volbou optimálního období pro dovolenou vzhledem k počasí, tak i se zvyklostmi v dané zemi. Cena produktů je výrazně ovlivněna právě sezónností, a i z tohoto důvodu je v destinacích cestovního ruchu vyvíjena snaha o snižování sezónnosti například oslovením zákazníků z jiného segmentu trhu jako jsou školní výlety nebo senioři (Zelenka 2015, s. 71). Zelenka (2015, s. 72) rovněž uvádí, že pro cestovní ruch je charakteristický značný převis nabídky nad poptávkou, což se následně projevuje například v míře obsazenosti ubytovacích zařízení či v šíři nabídky zájezdů, tzv. last minute. Zelenka a Kysela (2013, s. 20) uvádějí, že služby v cestovním ruchu mají svá další specifika v porovnání se službami v jiných odvětvích a dále rozvádějí, že jsou služby cestovního ruchu komplexního charakteru, ale zároveň jsou snadno zastupitelné jinou, podobnou, službou cestovního ruchu, přičemž jsou tyto služby vázány k určitému prostoru a jak nabídka, tak i poptávka po těchto službách je místně i časově závislá.

3.1.1 Organizační struktura cestovního ruchu v ČR

Ústředním orgánem státní správy České republiky ve věcech cestovního ruchu je *Ministerstvo pro místní rozvoj*. Toto ministerstvo je metodickým a koordinačním

orgánem pro subjekty, které působí v oblasti cestovního ruchu, kdy je nezbytným nástrojem pro činnost ministerstva v oblasti cestovního ruchu zejména *Koncepce státní politiky cestovního ruchu*, přičemž jedním z hlavních cílů je využití legislativních nástrojů k vytváření podmínek pro rozvoj cestovního ruchu v České republice, stanovení pravidel pro provoz cestovních kanceláří a agentur i ochrana spotřebitele a rovněž zapojení do různých aktivit mezinárodních organizací v oblasti cestovního ruchu a prostřednictvím příspěvkové organizace *CzechTourism* prezentace České republiky na domácím trhu i v zahraničí jako zajímavé turistické destinace (Ministerstvo pro místní rozvoj, 2022). Dle agentury CzechTourism (2022) má tato agentura za úkol propagovat Českou republiku coby destinaci cestovního ruchu, připravuje projekty zaměřené na rozvoj cestovního ruchu v zahraničí a podílí se na řadě dalších odborných aktivit.

Mezi nevládní organizace v České republice pak lze zařadit dle Palatkové et al. (2013, s. 36) dvě primární sdružení cestovních kanceláří a cestovních agentur, kdy se jedná o *Asociaci cestovních kanceláří České republiky* a *Asociaci českých cestovních kanceláří a agentur*. Jak uvádí Asociace cestovních kanceláří České republiky (2021), je jejím posláním „*zastupování a ochrana hospodářských zájmů členů, podpora jejich informovanosti, rozvíjení jejich činnosti a profesní prestiže, přičemž asociace se angažuje při kultivování českého trhu cestovního ruchu, iniciuje tvorbu příslušné legislativy a hospodářských opatření ve vztahu k cestovnímu ruchu a je v tomto směru partnerem a připomínkovým místem pro orgány státní moci a správy*“. Druhou organizací je pak Asociace českých cestovních kanceláří a agentur (ACČKA), která je dle Tittelbachové (2011, s. 84) mimo jiné odborným garantem klasifikace a standardizace ubytovacích zařízení, přičemž jejím cílem je rozvoj a reprezentace činností v rámci ČR i na mezinárodní úrovni, a zároveň se organizace angažuje i v optimalizaci podnikatelského prostředí v oboru gastronomie a hotelnictví.

3.1.2 Postavení cestovních kanceláří a cestovních agentur v cestovním ruchu

Jak uvádějí Sysel a Zurynek (2009, s. 14) *cestovní kanceláře* mají v cestovním ruchu nezastupitelnou úlohu, kdy nakupují dílčí služby od jednotlivých dodavatelů a dále je vzájemně kombinují, z čehož vznikají různé balíčky komplexních služeb a jsou tak tvůrci produktů cestovního ruchu a ten by tak bez jejich organizátorské funkce nemohl

fungovat tak, jak ho v dnešní době známe. Jak Sysel a Zurynek (2009, s. 14) dále uvádí, cestovní kanceláře v dnešní době nabízejí rozsáhlou nabídku zájezdů, když nabízejí zájezdy do nepřeberného množství destinací v různých cenových škalách a během všech čtyř ročních období a hrají tak důležitou roli i z ekonomického hlediska, jelikož jsou významnými obchodními partnery především leteckých společností a poskytovatelů ubytovacích služeb. Dle Hampela (2005, s. 14) je důsledkem fungování cestovních kanceláří zejména rozvoj cestování jako společenského fenoménu, propagace kultury, historie či umění daných destinací, ekonomický přínos pro národní ekonomiku atd. Jak uvádí Linderová (2013, s. 62), cestovní kanceláře se účastní různých fází poskytování služby cestovního ruchu. Z pohledu zákazníka jsou jimi mimo jiné plánování služby, kdy si zákazník přichází do cestovní kanceláře vybrat destinaci své dovolené a využívá přitom informační a poradenské služby jejich zaměstnanců, či například samotné zajištění vybraného zájezdu (Linderová, 2013, s. 62). Náplní práce cestovní kanceláře je zejména nákup dopravních, ubytovacích a dalších služeb cestovního ruchu, přičemž jsou tyto služby dále kombinovány a vznikají tak balíčky služeb a tyto služby a balíčky služeb jsou pak nabízeny a prodávány zákazníkům (Sysel a Zurynek, 2009, s. 14). Cestovní kanceláře rovněž monitorují realizaci těchto služeb a balíčků a rovněž se zabývají informační a propagační činností (Sysel a Zurynek, 2009, s. 14).

Naproti tomu *cestovní agentury* jsou dle Sysla a Zurynyky (2009, s. 15) významnými subjekty prodávajícími velkou část služeb a balíčků cestovního ruchu, kdy sice nenakupují zboží přímo na vlastní účet, ale formou provizí jsou odměňovány cestovními kancelářemi za zprostředkování prodeje jejich služeb a balíčků. Sysel a Zurynek (2009, s. 15) pak uvádí, že cestovní agentury se zabývají zejména obstaráváním dopravy a přepravy, či ubytování a dále prodejem vstupenek na společenské, kulturní a sportovní akce, prodejem standardních zájezdů cestovních kanceláří, výletů, exkurzí, transferů, map, turistických plánů a turistické literatury, či směnářskou službou a informačním servisem.

Sysel a Zurynek (2009, s. 16) nabízí několik možností dělení cestovních kanceláří a cestovních agentur jako je dělení dle územního hlediska na společnosti, které se účastní domácího, respektive výjezdového a příjezdového cestovního ruchu. Cestovní kanceláře a cestovní agentury vystupující v domácím, respektive výjezdovém cestovním ruchu a obsluhující dle Sysla a Zurynyky (2009, s. 16) domácí trh a poskytující

služby domácím zákazníkům, ať už se jedná o služby v rámci České republiky nebo služby výjezdového charakteru, kdy se domácí zákazníci vydávají mimo území České republiky. Na druhou stranu cestovní kanceláře a cestovní agentury vystupující v příjezdovém cestovním ruchu zajišťují služby zahraničním návštěvníkům v České republice (Sysel a Zurynek 2009, s. 16). Zde lze zmínit i vztah k právní terminologii, kdy se na cestovní kanceláře a cestovní agentury podnikající na území České republiky vztahují české zákony a na cestovní kanceláře a cestovní agentury podnikající mimo území České republiky se vztahují zákony země, ve které má společnost sídlo, jak uvádí §5 Zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (dále jen „Živnostenský zákon“). Evropské spotřebitelské centrum (2017) ještě uvádí, že i když může být právní úprava uzavřená se subjektem v zahraničí odlišná, v rámci států Evropské unie všechny vnitrostátní úpravy jednotlivých států vychází ze Směrnice Rady ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy č. 90/314/EHS. Dalším možným dělením je dle Sysla a Zurynyky (2009, s. 18) dělení z hlediska typů nabízených cest, a to na cestovní kanceláře a cestovní agentury zajišťující cesty ve volném čase a zajišťující cesty pracovní a obchodní. Co se týče velikosti cestovní kanceláře či cestovní agentury, nabízejí Sysel a Zurynek (2009, s. 18) rovněž dělení na velké, střední a malé, a to co do počtu obslužených klientů, objemu tržeb či počtu zaměstnanců.

3.2 Právní normy v České republice

Právní normy, které upravují otázky cestovního ruchu se dle Havlíčkové a Králové (2015, s. 14) označují jako prameny cestovního práva. Tyto prameny lze dle Havlíčkové a Králové (2015, s. 14) dělit na prameny z oblasti práva mezinárodního a prameny práva vnitrostátního. Jádrem právní úpravy cestovního ruchu v České republice, ale i v dalších zemích Evropské Unie, je dle Petráše (2018, s. 12) tvořeno velice moderními právními instituty, které tak vznikají především v posledních desetiletích a právní úprava cestovního ruchu se stále velmi dynamicky vyvíjí, kdy lze zmínit například oblast tzv. sdílené ekonomiky, která prakticky není právně zakotvená vůbec. Dle Havlíčkové a Králové (2015, s. 14) je Česká republika vázána povinnostmi a závazky vyplývajícími z pravidel mezinárodního práva a úkolem státu je sladit vnitrostátní normy s těmi mezinárodními tak, aby vzájemně nebyly v rozporu.

3.2.1 Prameny mezinárodního práva a práva Evropské unie

Tato část bakalářské práce je věnována jednotlivým druhům pramenů práva týkajícího se cestovního ruchu, přičemž nejdříve je zmíněna oblast mezinárodního práva a následuje právo Evropské unie.

Havlíčková a Králová (2015, s. 20) mezinárodní prameny dělí na mnohostranné a dvoustranné mezinárodní smlouvy. Mnohostranné smlouvy označují United Nations (2012, s. 33) jako mezinárodní smlouvy uzavřené mezi třemi a více subjekty mezinárodního práva. Dvoustranné smlouvy definují United Nations (2012, s. 33) jako mezinárodní smlouvu uzavřenou mezi dvěma subjekty mezinárodního práva. Mezi mnohostranné právní smlouvy lze zařadit například Úmluvu o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké přepravě, která byla přijata dne 28.5.1999 v Montrealu a oznámena v rámci Sdělení č. 123/2003, Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o Úmluvě o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké přepravě ze dne 18.11.2003. Mezi dvoustranné mezinárodní smlouvy pak lze zařadit například Smlouvu mezi Ministerstvem pro místní rozvoj České republiky a Ministerstvem hospodářského rozvoje, cestovního ruchu, obchodu a podnikání Albánské republiky o spolupráci v oblasti cestovního ruchu oznámenou v rámci Sdělení č. 59/2015 Sb., Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy Ministerstvem pro místní rozvoj České republiky a Ministerstvem hospodářského rozvoje, cestovního ruchu, obchodu a podnikání Albánské republiky o spolupráci v oblasti cestovního ruchu ze dne 2.12.2015.

V podmínkách České republiky se však jeví jako nejdůležitější právní normy ty, které vycházejí z členství České republiky v Evropské unii. Dle Článku 10 Ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky (dále jen „Ústava České republiky“) jsou součástí právního řádu České republiky vyhlášené mezinárodní smlouvy, k jejichž ratifikaci dal souhlas Parlament České republiky a je-li součástí právního řádu něco jiného, než co stanovuje mezinárodní smlouva, použije se znění mezinárodní smlouvy. Článek 10a, odst. 1 Ústavy České republiky ještě říká, že „*mezinárodní smlouvou mohou být některé pravomoci orgánů České republiky přeneseny na mezinárodní organizaci nebo instituci*“. Jak uvádí Whelanová (2011, s. 75), je základním východiskem determinujícím účinky práva Evropské unie ve vnitrostátním právu tzv. bezprostřednost. Tím se rozumí, že unijní právo je součástí práva jakéhokoliv členského státu bez ohledu na jeho zprostředkování forem vnitrostátního práva a řadí

se tak vedle pramenů vnitrostátního původu (Whelanová 2011, s. 75). Článek 69 Sdělení č. 7/1995 Sb., Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Evropské dohody zakládající přidružení mezi Českou republikou na jedné straně a Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně druhé (tzv. „Asociační dohoda“) pak stanovuje, že ČR zajistí postupnou slučitelnost stávajících a budoucích právních předpisů s právními předpisy Evropského společenství (tzv. *acquis communautaire*). Jak uvádí Publications Office of the European Union (2022) je *acquis communautaire* soubor společných práv a povinností, které jsou závazné pro všechny země EU, jakožto členy EU, kam spadají například obsahy, zásady a politické cíle smluv, právní předpisy a judikatury Soudního dvora EU, či opatření týkající se společné zahraniční a bezpečnostní politiky, či spravedlnosti a vnitřních věcí.

Dle Publications Office of the European Union (2020) má právo Evropské unie tři zdroje – primární právo, sekundární právo a subsidiární právo. Primární právo je reprezentováno dle Publications Office of the European Union (2020) smlouvami o založení Evropské unie., kam spadají Smlouva o EU, Smlouva o fungování EU a Smlouva o založení Evropského společenství pro atomovou energii – Euroatom a dále se sem řadí pozměňující akty EU, protokoly připojené k zakládajícím smlouvám a k pozměňujícím smlouvám, smlouvy o přistoupení nových zemí do EU, Listina základních práv a obecné zásady práva stanovené Soudním dvorem Evropské unie. Do sekundárního práva pak lze dle Publications Office of the European Union (2020) zařadit akty, které jsou uvedené v článku 288 Smlouvy o fungování EU a tzv. atypické akty, kam spadají například sdělení, usnesení či bílé a zelené knihy.

Článek 288 Smlouvy o fungování Evropské unie dělí právní akty na nařízení, směrnice, rozhodnutí, doporučení a stanoviska. Prvními z nich jsou dle článku 288 Smlouvy o fungování Evropské unie *nařízení*, která mají obecnou působnost, jsou závazné v celém rozsahu a použitelné ve všech členských státech. Petráš (2013, s. 12) uvádí jako příklad nařízení Evropské unie například Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91.

Směrnice je pak dle článku 288 Smlouvy o fungování Evropské unie „závazná pro každý členský stát, kterému je určena, pokud jde o výsledek, jehož má být dosaženo, přičemž volba formy a prostředků se ponechává vnitrostátním orgánům“. Příkladem směrnice

může být například Směrnice Rady ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy č. 90/314/EHS.

Rozhodnutí jsou dle článku 288 Smlouvy o fungování Evropské unie závazná v celém rozsahu, a pokud jsou v něm uvedeni ti, jimž je rozhodnutí určeno, je rozhodnutí závazné pouze pro ně. Dle Evropské komise (2021) se rozhodnutí vztahují na jednu nebo více zemí EU, podniky či jednotlivce. Jako příklad rozhodnutí lze uvést řízení ve věci C-641/18 ze dne 7.5.2020, které se týká Nařízení (ES) č. 44/2001 – Článek 1, odst. 1 v oblasti působnosti činnosti klasifikačních společností a společností vydávající lodní osvědčení.

Dalšími typy právních aktů jsou *doporučení* a *stanoviska*, která *nejsou* dle článku 288 Smlouvy o fungování Evropské unie závazná. Dle Evropské komise (2021) „*prostřednictvím doporučení mohou orgány EU dát najevo svůj názor a navrhnout určité kroky, aniž by z nich vyvozovaly zákonnou povinnost pro toho, komu jsou určena*“. Stanoviska jsou pak dle Evropské komise (2021) „*nástrojem, který orgánům EU umožňuje učinit prohlášení, aniž by vyvozovaly jakékoliv právní povinnosti týkající se tématu stanoviska*“.

Dle Publications Office of the European Union (2020) jsou posledním pramenem práva tzv. subsidiární prameny práva. Sem Publications Office of the European Union (2020) řadí judikaturu Soudního dvora EU, mezinárodní právo a obecné zásady práva, což jsou nepsané prameny práva rozpracované judikaturou Soudního dvora EU.

3.2.2 Prameny vnitrostátního práva

V této části práce budou vyjmenovány prameny práva vnitrostátního a budou dále vysvětleny.

Mezi prameny vnitrostátního práva lze zařadit dle Havlíčkové a Králové (2015, s. 15) především zákony, nařízení vlády či nejrůznější vyhlášky.

Zákon je dle Hendrycha et al. (2012, s. 62) dominujícím vnitrostátním pramenem práva, přičemž je aktem charakteristickým pro stát s parlamentním zřízením. Dle Hendrycha et al. (2012, s. 62) se jedná o akt, který prošel ústavou stanoveným zákonodárným procesem, usnesl se na něm parlament a je publikován v úřední sbírce zákonů. Příkladem zákona v oblasti cestovního ruchu je například Zákon č. 159/1999 Sb., Zákon o některých podmínkách podnikání v oblasti cestovního ruchu a o změně zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona

č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon o podnikání v oblasti cestovního ruchu“).

Nařízení jsou dle Hendrycha et al. (2012, s. 67) výrazem pravomoci svěřené veřejné správě upravovat společenské vztahy. Nařízení vydávají dle Hendrycha et al. (2012, s. 67) vláda a územní samosprávné celky v oblasti výkonu státní správy. Nařízení dle Hendrycha et al. (2012, s. 68) stojí v hierarchii pod zákonem a nemůže tak řešit věci ve vztahu k zákonným úpravám jako celku, přičemž ale nařízení musí mít vždy základ v nějakém zákoně. Nařízení má dle Hendrycha et al. (2012, s. 68) vždy obecnou povahu. Jak Hendrych et al. (2012, s. 68) dále uvádí, základními rysy nařízení jsou rychlost, operativnost, specializace a pružnost. Příkladem konkrétního nařízení v oblasti cestovního ruchu je Nařízení vlády č. 168/2002 Sb., kterým se stanoví způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při provozování dopravy dopravními prostředky.

Obecně závazné vyhlášky jsou pak třetím nejčastějším typem vnitrostátních pramenů práva. Jak uvádí Hendrych et al. (2012, s. 74), jsou obecně závazné vyhlášky vydávány například kraji či obcemi a jsou vydávány ve věcné, místní a osobní působnosti těchto subjektů. Hendrych et al. (2012, s. 74) pak říká, že obecně závazné vyhlášky musí obsahovat výlučně právní (obecnou) úpravu a nesmí být v rozporu se zákony a předpisy vyšší právní síly. Odlišností obecně závazných vyhlášek od nařízení jsou dle Hendrycha et al. (2012, s. 76) například v tom, že nařízení vydávají subjekty státní správy, ale obecně závazné vyhlášky jsou důkazem autonomie subjektů územních samospráv. Příkladem obecně závazné vyhlášky v oblasti cestovního ruchu je třeba Obecně závazná vyhláška města Luhačovice č. 6/2019, o místním poplatku z pobytu. Jak uvádí Linderová (2015, s. 181), cestovní ruch není v České republice uceleným právním odvětvím, ale je upraven v několika roztržitých právních normách, které se oblasti cestovního ruchu dotýkají buď přímo, nebo nepřímo.

3.3 Právní úprava cestovního ruchu v České republice

V této části práce bude rozebrána právní úprava týkající se oblasti cestovního ruchu, jelikož do značné míry ovlivňuje fungování cestovních kanceláří a cestovních agentur v České republice. Hluběji se zaměří na jednotlivé zákony a rozebere jejich důležité detaily.

Petráš (2013, s. 11) dělí právní úpravu cestovního ruchu v České republice na čtyři části. Jako první část uvádí Petráš (2013, s. 11) Zákon o podnikání v oblasti cestovního ruchu, který upravuje speciální předpisy k cestovnímu ruchu. Dle Palatkové et al. (2013, s. 25) tento zákon upřesňuje obecné legislativní požadavky pro oblast činnosti cestovního ruchu, kterými jsou například cestovní kanceláře a agentury či nově i například horská služba a lyžařské areály. Palatková et al. (2013, s. 25) rovněž uvádí, že pokud je nějaká oblast podnikání upravena v Zákoně o podnikání v oblasti cestovního ruchu, má tato úprava zákona přednost před jinými obecnými zákony, které jsou uvedeny například v občanském zákoníku. Linderová (2015, s. 120) pak ještě k tomuto zákonu dodává, že stanovuje mimo jiné i povinnost pojištění cestovní kanceláře pro případ jejího úpadku. Petráš (2013, s. 12) řadí tento zákon k právu obchodnímu, jelikož je zde zakotvena oblast podnikání v cestovním ruchu, avšak například právě již zmíněná ochrana zákazníka před úpadkem cestovní kanceláře zasahuje do občanského zákoníku. Jak Petráš (2013, s. 12) uvádí, klíčovou roli v definici Zákonu o podnikání v oblasti cestovního ruchu totiž hraje Směrnice Rady ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy č. 90/314/EHS. Této problematice se pak dále věnuje kapitola 3.3.1.

Druhou částí právní úpravy cestovního ruchu v České republice definuje Petráš (2013, s. 15) obecné předpisy obchodního práva a případně i obecné předpisy občanského práva. Jak dále Petráš (2013, s. 15) uvádí, zabývá se tato část právní úpravy vztahy mezi podnikateli, ať už fyzickými, tak i právníckými osobami. Petráš (2013, s. 15) dále vyzdvihuje zejména význam Živnostenského zákona v této části právní úpravy cestovního ruchu. Linderová (2015, s. 181) do této části právní úpravy řadí například i Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „Občanský zákoník“), Zákon č. 634/1992 Sb., Zákon o ochraně spotřebitele (dále jen „Zákon o ochraně spotřebitele“) či Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky.

Třetí částí právní úpravy cestovního ruchu dle Petráše (2013, s. 17) zahrnuje veřejné právo, a to pak převážně část správního práva. Sem Petráš (2013, s. 17) řadí zejména připravovaný zákon o podpoře rozvoje cestovního ruchu a zmiňuje zde i úpravu daní (např. Zákon č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty) a okrajově i právo finanční. Petráš (2013, s. 17) rovněž zmiňuje i Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, kde klíčový je § 3 upravující poplatek za lázeňský či rekreační pobyt. Do této oblasti pak lze jistě zařadit i Koncepti státní politiky cestovního ruchu tak, jak uvádí

Tittelbachová (2011, s. 94). Tyto koncepce se dle Tittelbachové (2011, s. 94) vždy vydávají na určité období a obsahují několik bloků jako například blok plnění opatření z předcházející koncepce, legislativní rámec či rámec finanční podpory turismu.

Čtvrtá a poslední skupina právní úpravy cestovního ruchu je dle Petráše (2013, s. 20) vymezena jako právní předpisy související s cestovním ruchem. Petráš (2013, s. 20) poukazuje, že právních předpisů v této kategorii je velké množství a namátkou jmenuje například zákony upravující problematiku památkové péče, ochrany přírody, dopravy či otázku cestovních dokladů.

3.3.1 Zákon o podnikání v oblasti cestovního ruchu

Jak už název napovídá, Zákon o podnikání v oblasti cestovního ruchu pokrývá hlavní oblast cestovního ruchu a vychází ze Směrnice Rady ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy č. 90/314/EHS. Tento zákon se dle Palatkové et al. (2013, s. 25) člení na několik autonomních částí. V první části dle Palatkové et al. (2013, s. 25) „*zákon definuje pojmy v souvislosti s činností cestovních kanceláří a agentur a stanovuje podmínky pro jejich podnikání, jakož i informační povinnosti při nabídce, a dále definuje pojmy z oblasti horské služby a lyžařských areálů*“. Za druhou část pak Palatková et al. (2013, s. 25) označuje novelu občanského zákoníku, kam byla vložena kapitola upravující tzv. smlouvu o zájezdu – specifický typ smlouvy definující vztah mezi cestovní kanceláří a spotřebitelem, která je dále rozebrána v kapitole 4.3.5.7. Dříve se dle Palatkové et al. (2013, s. 25) dala vyčlenit ještě třetí část, která představovala novelu zákona o živnostenském podnikání, ale tato část byla dalšími úpravami tohoto zákona pozměněna, kdy cestovní agentury byly přesunuty z živnosti vázané do živnosti volné.

3.3.2 Předpisy obchodního a občanského práva

V této části bakalářské práce budou vyjmenovány vybrané předpisy obchodního a občanského práva tak, jak definuje Petráš (2013, s. 15). Spadají sem zejména Občanský zákoník, Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (dále jen „Zákon o obchodních korporacích“), Živnostenský zákon, Zákon o ochraně spotřebitele a Zákon č. 110/2019 Sb., zákon o zpracování osobních údajů (dále jen „Zákon o zpracování osobních údajů“).

3.3.2.1 Živnostenský zákon

Cílem této kapitoly je vysvětlit základní pojmy, jako je definice živnosti, kdo může živnost provozovat a jaké typy živnosti jsou v České republice definovány, včetně konkrétních případů jednotlivých živností v oblasti cestovního ruchu.

Linderová (2015, s. 182) uvádí, že Živnostenský zákon je „základním právním předpisem pro každé podnikání, které naplňuje znaky živnosti“. Živnostenský zákon pak dle Linderové (2015, s. 182) definuje samotný pojem živnost a definuje rovněž podmínky pro provozování živností nejen v cestovním ruchu. Dle § 2, Živnostenského zákona je živností považována „soustavná činnost provozovaná samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku a za podmínek stanovených Živnostenským zákonem“. § 5, odst. 1 Živnostenského zákona pak říká, že „živnost může provozovat fyzická nebo právnická osoba, splní-li podmínky stanovené tímto zákonem, kdy státní povolení k provozování živnosti se vyžaduje jen v případech stanovených tímto zákonem“. § 9 Živnostenského zákona pak dělí živnosti na živnosti ohlašovací, které smějí být provozovány jen na základě ohlášení místně příslušnému živnostenskému úřadu a živnosti koncesované, které smí být provozovány jen na základě vydané koncese (státního povolení k provozování živnosti). § 19 Živnostenského zákona pak dále dělí živnosti ohlašovací na živnosti řemeslné (kde je podmínkou provozování živnosti odborná způsobilost), živnosti vázané (kde je podmínka provozování vázaná rovněž na odbornou způsobilost, ale dle jiného ustanovení) a živnosti volné (kde není odborná způsobilost třeba). Důležitým prvkem je pak dle Linderové (2015, s. 184) rovněž možnost provozování živnosti prostřednictvím tzv. odpovědného zástupce, což je osoba, která musí splňovat všeobecné a případně i zvláštní podmínky provozování živnosti a odpovídá za řádný provoz živnosti a dodržování živnostenskoprávních předpisů a je ve smluvním vztahu k podnikateli.

Linderová (2015, s. 186) se zaměřuje i na praktické příklady aplikace živností v cestovním ruchu, kdy lze do volných činností v oblasti cestovního ruchu zařadit například ubytovací služby, provoz cestovní agentury, provozování průvodcovské činnosti, činnost informačních kanceláří, překladatelskou a tlumočnickou činnost, provozování kulturních a zábavních zařízení, stejně tak jako pořádání výstav, veletrhů apod. Speciálně vyčleněná je pak dle Linderové (2015, s. 187) horská průvodcovská činnost, která zahrnuje rovněž zajišťování bezpečnosti a realizace informační

a propagační činnosti, a která spadá do kategorie živností vázaných, přičemž jednou z podmínek odborné způsobilosti je například alespoň střední vzdělání s maturitní zkouškou, profesní kvalifikace pro horskou průvodcovskou činnost a minimálně 4 roky praxe v oboru. Živností řemeslnou je pak dle Linderové (2015, s. 187) hostinská činnost, kam spadá například příprava a prodej pokrmů či nápojů určených ke spotřebě v provozovně, kde jsou prodávány a pro výkon této řemeslné živnosti se vyžaduje doklad o vzdělání v oboru. Klíčovou v oblasti cestovního ruchu je provozování cestovní kanceláře, která se dle Linderové (2015, s. 187) řadí do kategorie koncesovaných živností a pro výkon této živnosti je zapotřebí splnit alespoň jednu z několika podmínek, kdy jednou z nich je například „*vysokoškolské vzdělání ve studijním oboru zaměřeném na cestovní ruch či střední vzdělání s maturitní zkouškou a 6 let praxe v oboru*“. Mezi další koncesované živnosti, které se vztahují k cestovnímu ruchu patří dle Linderové (2015, s. 188) i silniční motorová doprava a vnitrozemská vodní doprava.

3.3.2.2 Zákon o obchodních korporacích

V této kapitole bude popsáno, na základě kterých právních předpisů mohou cestovní kanceláře, respektive cestovní agentury, podnikat jako obchodní korporace a jakou formu podnikání mohou na základě českého právního řádu zvolit, přičemž jednotlivé typy obchodních korporací jsou dále rozebrány.

Zákon o obchodních korporacích definuje typy obchodních korporací následovně: „*Společnostmi jsou veřejná obchodní společnost a komanditní společnost, společnost s ručením omezeným a akciová společnost a evropská společnost a evropské hospodářské zájmové sdružení*“.

§ 95 Zákona o obchodních korporacích definuje *veřejnou obchodní společnost* jako „*společnost alespoň dvou osob, které se účastní na jejím podnikání nebo správě jejího majetku a ručí za její dluhy společně a nerozdílně*“. Vzájemné právní poměry se pak dle § 97 Zákona o obchodních korporacích řídí tzv. společenskou smlouvou. § 105 Zákona o obchodních korporacích pak uvádí, že „*k rozhodování ve všech věcech společnosti je zapotřebí souhlasu všech společníků, ledaže společenská smlouva neurčí jinak*“. Veřejná obchodní společnost dle Petráše (2013, s. 70) nevytváří základní kapitál, který není zapotřebí vzhledem k faktu, že za závazky společnosti ručí i její společníci. Jak uvádí Petráš (2013, s. 70), veřejná obchodní společnost není častou

formou podnikání, a to zejména díky faktu, že společníci ručí věřitelům za závazky jejich společnosti a pokud „*věřitelé nedosáhnou uspokojení pohledávek od společnosti, tak mohou dluh vymáhat od jejich společníků*“.

Dalším typem obchodní korporace je *komanditní společnost*. Dle Petráše (2013, s. 71) musí být ve společnosti minimálně jeden společník (tzv. komplementář), který zároveň ručí za dluhy společnosti neomezeně a minimálně jeden společník (tzv. komanditista), ručící za dluhy společnosti jen omezeně. Dle § 122 Zákona o obchodních korporacích komanditista ručí za dluhy společnosti jen do výše svého nesplaceného vkladu. § 125 Zákona o obchodních korporacích pak říká, že statutárním orgánem společnosti jsou všichni komplementáři, pokud tzv. společenská smlouva, definující podmínky komanditní společnosti, neurčí jinak. § 126 Zákona o obchodních korporacích definuje ještě rozdělení zisku a ztráty, kdy se zisk a ztráta dělí mezi společnost a komplementáře na polovinu (opět pokud neurčí společenská smlouva jiný poměr), kdy si komplementáři část zisku a ztráty rozdělí mezi sebe a část zisku, která připadla společnosti se po zdanění rozdělí mezi komanditisty v závislosti na poměru jejich podílů, přičemž ztrátu komanditisté nenesou. Výskyt komanditní společnosti v České republice je dle Petráše (2013, s. 71) jen minimální, kdy se jedná o kombinaci veřejné obchodní společnosti a společnosti s ručením omezeným.

Na rozdíl od komanditní společnosti je *společnost s ručením omezeným* dle Petráše (2013, s. 71) nejrozšířenějším typem společnosti v České republice, přičemž je tato právní forma podnikání nejoblíbenější hlavně u firem malého a středního rozsahu. § 133 Zákona o obchodních korporacích pak definuje, že podíl společníka ve společnosti s ručením omezeným se určuje podle jeho vkladu, přičemž tento podíl připadá k výši základního kapitálu společnosti. Jak uvádí Petráš (2013, s. 72), je nejvyšším orgánem společnosti s ručením omezeným valná hromada, kterou tvoří všichni společníci, a na které se rozhoduje o nejdůležitějších záležitostech společnosti a statutárním orgánem společnosti je pak jeden nebo více jednatelů. § 142 Zákona o obchodních korporacích stanovuje výši minimálního vkladu při založení společnosti na 1 Kč.

Akciová společnost je dle Petráše (2013, s. 72) nejpropracovanějším typem společnosti, kdy je právní úprava akciové společnosti v České republice velmi ovlivněna evropským právem. Tento typ společnosti se dle Petráše (2013, s. 73) používá především pro významné společnosti a v některých případech je dokonce požadovaný jistými

zákony, např. pro banky či pojišťovny. Jak uvádí § 243 Zákona o obchodních korporacích, je „základní kapitál společnosti rozvržen na určitý počet akcií“. § 245 Zákona o obchodních korporacích pak říká, že s cennými papíry (akciemi) vydanými společností, je spojen podíl na základním kapitálu společnosti nebo hlasovacích právech v akciové společnosti. § 247 Zákona o obchodních korporacích upravuje problém emisního kurzu akcie, kdy tento kurz nesmí být nižší než jmenovitá hodnota akcie. Dle Petráše (2013, s. 73) má akciová společnost vždy nejméně 3 povinné orgány, přičemž prvním je valná hromada, která je nejvyšším orgánem společnosti a skládá se ze všech společníků společnosti, druhým povinným a zároveň statutárním orgánem, který řídí celou akciovou společnost, je představenstvo a posledním povinným orgánem je pak dozorčí rada, která má za úkol dohlížet na činnost představenstva a celkového hospodaření společnosti. § 246, odst. 2 Zákona o obchodních korporacích stanovuje minimální výši základního kapitálu akciové společnosti, který musí být alespoň 2 miliony Kč, případně 80 tisíc EUR.

Posledním typem společnosti definovaným v Zákoně o obchodních korporacích je *družstvo*. Dle § 552 Zákona o obchodních korporacích je družstvo „*společenstvím neuzavřeného počtu osob, které je založeno za účelem vzájemné podpory svých členů nebo třetích osob, případně za účelem podnikání*“. Družstvo má dle § 522, odst. 2 Zákona o obchodních korporacích vždy nejméně 3 členy. Dle Petráše (2013, s. 74) členové družstva neručí za jeho závazky a družstvo rovněž nemusí sloužit jen k podnikání, ale obvykle zajišťuje zájmy členů těchto družstev, jako je tomu například u bytových družstev, přičemž má družstvo pouze své stanovy a neuzavírá se žádná společenská či zakladatelská smlouva.

3.3.2.3 Občanský zákoník

Občanský zákoník je základním stavebním kamenem občanského práva a mimo jiné definuje i vztahy mezi cestovními kanceláři, respektive cestovními agenturami a spotřebiteli.

Jak uvádí Linderová (2015, s. 200), upravuje Občanský zákoník meze uplatňování přirozených práv člověka a způsob jejich ochrany. Dle §420 Občanského zákoníku je podnikatelem ten, kdo „*samostatně vykonává na vlastní účet a odpovědnost výdělečnou činnost živnostenským nebo obdobným způsobem se záměrem činit tak soustavně za účelem dosažení zisku*“. Jak uvádí Hučka, Čvančarová a Franek (2021, s. 9) je

podnikání „základem růstu produktivity, konkurence a inovací, je nepostradatelné pro ekonomiku a její účastníky, vytváří každoročně tisíce pracovních míst, zvyšuje prosperitu a oživuje města a obce“. Tuto definici lze navázat i na statistiku z Českého statistického úřadu (2022), kdy od roku 2013 až do roku 2019 v České republice setrvale rostl počet zaměstnanců zaměstnaných u podnikatelských subjektů v řádech jednotek tisíců. Jako příklad lze uvést rozdíl mezi roky 2018 a 2019, kdy došlo k navýšení počtu zaměstnanců o více než 15 tisíc. Na druhou stranu lze na datech z Českého statistického úřadu (2022) vidět propad způsobený pandemií COVID-19, kdy počet zaměstnanců poprvé od roku 2012 klesl, a to o více než 60 tisíc zaměstnanců. Hrubošová (2015, s. 14) definuje tři základní stavební kameny každé podnikatelské činnosti, které by ideálně měly být zachycené v podnikatelském plánu a jsou jimi cíl, kdy budoucí podnikatel musí vědět, čeho konkrétně chce dosáhnout a o co usiluje, procesy, které říkají, co potřebuje znát a jaké musí mít dovednosti nebo znalosti a lidé, tj. pro koho se celé podnikání dělá a komu prospěje. Jak uvádí Palatková et al. (2013, s. 187) je podnikatelský plán „dokumentem popisujícím základní důvod existence firmy, její strategii, cíle firmy a cestu k dosažení vytyčených cílů“ a jeho smyslem je zaprvé popsat projekt tak, aby byl jasný a srozumitelný jak pro samotného podnikatele, tak například pro investora či banku, zadruhé je třeba vyhodnotit kvalitu a potenciál podnikatelského plánu, za třetí je zapotřebí číselně vyjádřit parametry podnikatelského plánu a za čtvrté je pak třeba analyzovat slabé stránky, a nakonec získat nezávislý pohled na podnikatelský plán. Jak Palatková et al. (2013, s. 187) dále uvádí, obsahem stručného podnikatelského plánu by mělo být nejméně shrnutí podnikatelské myšlenky a cíle, popis projektu, analýzy trhu, SWOT analýza, definice strategie (tzv. návrhová část), rozpis financí a analýza rizik.

Dle Linderové (2015, s. 201) jsou pro oblast cestovního ruchu důležité celkem 4 části Občanského zákoníku, kdy tou první je ustanovení k dočasnému užívání ubytovacího zařízení a rekreační služby, druhou pak úprava škody na věci odložené a na věci vnesené, třetí částí tzv. spotřebitelské smlouvy a poslední částí smlouvy příkazného typu.

Linderová (2015, s. 202–206) definuje postupně několik nejdůležitějších typů spotřebitelských smluv v cestovním ruchu, jako je smlouva o ubytování, přepravě, nájmu dopravního prostředku, provozu dopravního prostředku či smlouva o zájezdu. Jelikož jsou to právě cestovní kanceláře, které tvoří produkty cestovního ruchu

jako jsou zájezdy, výlety a exkurze, budou to právě ony, kdo bude ve většině případů využívat spotřebitelské smlouvy. Naopak cestovní agentury spotřebitelské smlouvy ve většině případů používat nebudou nebo je budou používat jen zprostředkovaně.

Havlíčková a Králová (2015, s. 255) uvádí, že lze rozlišit celkem 5 typů smluv příkazného typu, a to příkazní smlouvu, zprostředkovatelskou, komisionářskou, zasílatelskou a smlouvu o obchodním zastoupení. Oproti spotřebitelským smlouvám, které skoro výlučně používají jen cestovní kanceláře, se příkazné smlouvy používají i u cestovních agentur. Často jimi je totiž upraven obchodní vztah mezi cestovní kanceláří a cestovní agenturou.

Jednotlivým smlouvám se pak věnují další kapitoly této bakalářské práce.

3.3.2.4 Zákon o ochraně spotřebitele

Ochranu spotřebitele definuje Zákon o ochraně spotřebitele. Dle Palatkové et al. (2013, s. 32) jsou z pohledu cestovní kanceláře a cestovní agentury nejpodstatnější ustanovení, která se týkají zákazu klamání spotřebitele, agresivní obchodní praktiky, zákazu diskriminace spotřebitele, uvádění cen a ustanovení týkající se reklamací.

§ 5a Zákona o ochraně spotřebitele definuje klamání spotřebitele jako praktiku, která „*obsahuje věcně nesprávnou informaci a je tedy nepravdivá, což vede nebo může vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil*“. Jak uvádí Palatková et al. (2013, s. 32), za klamavou obchodní praktiku v případě cestovní kanceláře či cestovní agentury může být označena nabídka, která může vést k záměně s produktem jiného podnikatele. § 5b Zákona o ochraně spotřebitele považuje za agresivní takovou obchodní praktiku, která „*výrazně zhoršuje nebo může výrazně zhoršit svobodu volby nebo chování spotřebitele ve vztahu k výrobku nebo službě a to obtěžováním, donucováním nebo nepatřičným ovlivňováním*“. Palatková et al. (2013, s. 33) pak uvádí jako agresivní obchodní praktiku v prostředí cestovních kanceláří či cestovních agentur například tzv. nákupní zájezdy či podobné praktiky používané při nabídce timeshare.

§ 6 Zákona o ochraně spotřebitele prodávajícímu zakazuje při poskytování služeb spotřebitele diskriminovat. Dle Palatkové et al. (2013, s. 33) se v prostředí cestovní kanceláře a cestovní agentury jedná hlavně o to, že v žádném případě nesmí zákazník odmítnout, pokud má volné místo a pokud zákazník splňuje případné podmínky účasti, kterými mohou být zdravotní stav, či věková hranice a důvodem k odmítnutí nemohou

být ani například předchozí špatné zkušenosti či vztahy se zákazníkem. § 12 Zákona o ochraně spotřebitele definuje, že „*prodávající je povinen informovat o ceně prodáváných výrobků nebo poskytovaných služeb zřetelným označením výrobku cenou nebo informací o ceně výrobků či služeb jinak vhodně zpřístupnit*“. Jak uvádí Palatková et al. (2013, s. 33), v prostředí cestovních kanceláří, respektive cestovních agentur, je hlavně důležité, aby informace o ceně zájezdu nevbuzovala zdání, že je cena nižší, než ve skutečnosti je nebo aby nabídka jasně zmiňovala, za jaké výrobky či služby se platí zvláště. § 13 Zákona o ochraně spotřebitele uvádí, že „*prodávající je povinen spotřebitele řádně informovat o rozsahu, podmínkách a způsobu uplatnění práva z vadného plnění (dále jen „reklamací“), spolu s údaji o tom, kde lze reklamaci uplatnit*“. Dle Palatkové et al. (2013, s. 33) dodržování tohoto zákona kontroluje Česká obchodní inspekce.

3.3.2.5 Zákon o zpracování osobních údajů

Zákon o zpracování osobních údajů je poměrně novým zákonem reagujícím na Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů, volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES, obecné nařízení o ochraně osobních údajů (dále jen „Nařízení o ochraně fyzických osob“). Nařízením o ochraně fyzických osob přináší hned několik nových pojmů. Jedním z nich je dle Článku 4, odst. 1 Nařízení o ochraně fyzických osob osobní údaj, který je definován jako informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (které se nazývá subjekt údajů), přičemž jako identifikátor subjektu údajů může sloužit například jméno, identifikační číslo, lokační údaje či síťový identifikátor. Zpracováním osobních údajů dle Článku 4, odst. 2 Nařízení o ochraně fyzických osob je myšlena „*jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory ostatních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření či jakékoliv jiné zpřístupnění*“. Nařízením o ochraně fyzických osob pak v článku 4, odst. 7-9 definuje ještě 3 typy osob. Jedná se o správce, kterým je „*fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jiný subjekt, který sám nebo společně s jinými určuje účely a prostředky zpracování osobních údajů*“, zpracovatele, kterým je „*fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jiný subjekt, který zpracovává osobní údaje pro správce*“ a příjemce, kterým je

„fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jiný subjekt, kterým jsou osobní údaje poskytnuty, ať už se jedná o třetí stranu či nikoliv“ (Nařízení o ochraně fyzických osob, článek 4, odst. 7-9). Subjekt údajů může, dle článku 4, odst. 11 Nařízení o ochraně fyzických osob, dát svůj souhlas se zpracováním svých osobních údajů, musí se však jednat o *„svobodný, konkrétní, informovaný a jednoznačný projev vůle“*. Dle článku 6, odst. 1 Nařízení o ochraně fyzických osob, je zpracování zákonné pouze pokud byla splněna alespoň jedna z následujících podmínek. Těmito podmínkami jsou například podmínka, že subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním svých osobních údajů pro jeden nebo více konkrétních účelů, podmínka, že zpracování je nezbytné pro splnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů či podmínka, že zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje (Nařízení o ochraně fyzických osob, článek 6, odst. 1). Dle § 50 Zákona o zpracování osobních údajů pak kontroluje oblast ochrany osobních údajů Úřad pro ochranu osobních údajů.

4 Analýza právních předpisů

V této kapitole je bakalářská práce zaměřená na dvě případové studie. Jedna pro cestovní agenturu a druhá pro cestovní kancelář. Bude zde popsána legislativní úprava podnikání, aktivity, které by měla firma udělat před tím, než začne se založením cestovní agentury, respektive cestovní kanceláře. Dále zde bude uveden proces založení podnikající fyzické osoby a právnické osoby (konkrétně pak společnosti s ručením omezeným). Rovněž budou zmíněny první kroky, které by cestovní kancelář, respektive cestovní agentura, měla udělat bezprostředně po založení společnosti. Poslední částí je pak provozování cestovní kanceláře, kde je práce zaměřena zejména na vybrané smlouvy, které cestovní kancelář, respektive cestovní agentura, budou ke svému podnikání potřebovat.

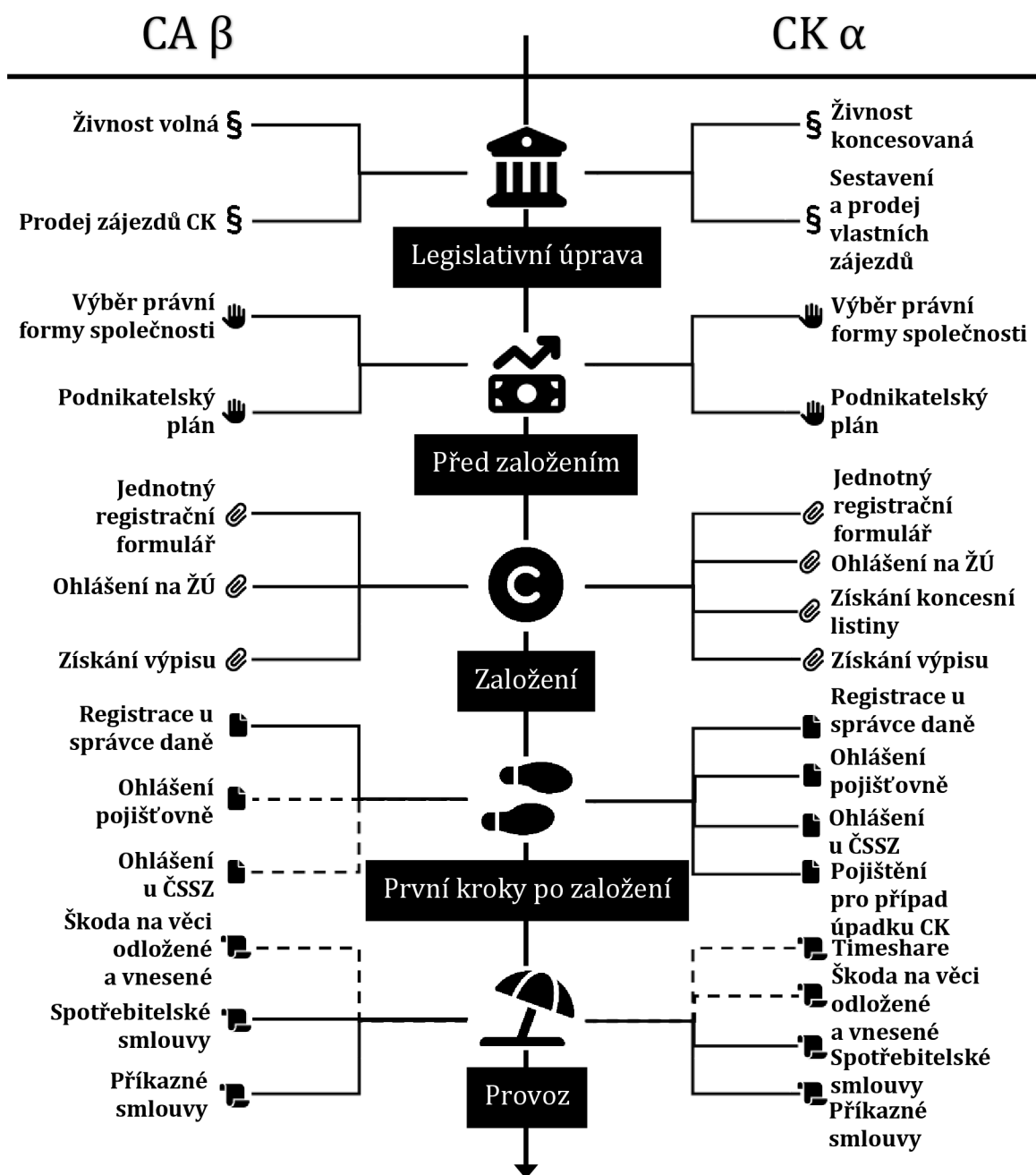
4.1 Úvod k případovým studiím

V této kapitole budou vysvětleny obě případové studie a budou nastíněny jednotlivé oblasti, kterým se pak následující kapitoly této práce budou blíže věnovat.

Pro lepší ilustraci případových studií jsou použity dva fiktivní subjekty. Prvním subjektem je cestovní agentura Beta, pro kterou byla zvolena forma podnikající fyzické osoby, jelikož se jedná v České republice o jednu z nejoblíbenějších forem podnikání. Podnikající osobou bude autorka této práce – Natalie Typltová, místo podnikání bude mít tato osoba v Nové Pace a bude se věnovat provozování cestovní agentury, zprostředkování obchodu a služeb a prodeji drobných předmětů, jako jsou například turistické mapy či tištění průvodci. Pro komparaci případových studií bude použita fiktivní cestovní kancelář Alfa. Pro cestovní kancelář Alfa byla zvolena forma právnické osoby, konkrétně pak společnosti s ručením omezeným, a to z důvodu, že se jedná o nejoblíbenější typ právnické formy podnikání v České republice. Rovněž tak bude možné srovnat nejen administrativní zátěž nutnou pro založení společnosti. Cestovní kancelář Alfa bude mít jednoho společníka, a to autorku této práce – Natalii Typltovou, bude mít jednu provozovnu umístěnou v Nové Pace, kde bude provozovat cestovní kancelář.

Jednotlivé případové studie pak mají obsahově shodnou strukturu, kdy se práce dělí na 5 základních částí, kterými jsou legislativní úprava, kroky nutné před založením společnosti, samotné založení společnosti, první kroky po založení společnosti a provoz daného subjektu. Schéma na obrázku č. 1 má poté za cíl vhodně znázornit

těchto 5 základních částí a popsat i základní aktivity, které vycházejí z následujících kapitol této práce. V legislativní úpravě se lze dozvědět, že cestovní agentury spadají do živnosti volné a nemohou prodávat zájezdy vlastním jménem, nýbrž mohou

Obrázek 1 – Schéma probíraných oblastí v rámci případových studií
Zdroj: vlastní zpracování

jen zprostředkovat prodej zájezdu pro cestovní kancelář. Provozování cestovní kanceláře je naproti tomu živností koncesovanou a cestovní kanceláře tak mají ze zákona i vyšší pravomoci, kdy mohou sestavovat a prodávat vlastní zájezdy. V dalším kroku je popsáno, jaká jsou specifika, klady a zápory podnikající fyzické osoby a společnosti s ručením omezeným a je rovněž zmíněn podnikatelský plán jako

dokument, který by měl být vypracován oběma subjekty před založením společnosti. Samotné založení společnosti je pak podobné, když se liší jen ve faktu, že je provozování cestovní kanceláře koncesovanou živností, a kromě vyplnění jednotného registračního formuláře, ohlášení na živnostenském úřadě a získání výpisu z živnostenského rejstříku je navíc zapotřebí ještě získání koncesní listiny. Rovněž první kroky po založení společnosti jsou si dosti podobné a vyjma pojištění pro případ úpadku cestovní kanceláře jsou ostatní kroky stejné, ať už se jedná o registraci u správce daně, ohlášení zdravotní pojišťovně či ohlášení u České správy sociálního zabezpečení. Provoz těchto dvou subjektů pak vyžaduje nejrůznější smlouvy, přičemž se tato práce zaměřuje především na spotřebitelské a příkazné smlouvy, které jsou rozebrány dále v této práci a okrajově je zde řešena i škoda na věci odložené a věci vnesené a problematika tzv. timeshare.

4.2 Případová studie – cestovní agentura

4.2.1 Legislativní úprava podnikání cestovních agentur

Tato část je věnována případové studii cestovní agentury, kdy tato kapitola vysvětluje důležité právní definice, které jsou pak dány v kontrast s oborovými definicemi a příklady z cestovního ruchu.

Cestovní agentura je v Zákoně o podnikání v oblasti cestovního ruchu definována jako podnikatel, který vzniká na základě ohlášení volné živnosti. Cestovní agentura však dle § 3 Zákona o podnikání v oblasti cestovního ruchu nesmí zprostředkovat prodej zájezdu pro podnikatele, který není cestovní kancelář. V § 3, odst. 4 Zákona o podnikání v oblasti cestovního ruchu jsou shrnuty další povinnosti cestovní agentury. Sem spadá například fakt, že *„na všech propagačních, nabídkových a jiných materiálech, včetně jejich elektronických forem, musí vždy informovat, pro kterou cestovní kancelář je prodej zájezdu zprostředkován“* nebo povinnost *„při zprostředkování prodeje zájezdu přijmout zprávy, požadavky nebo stížnosti zákazníka týkající se zájezdu, jehož prodej zákazníkovi zprostředkovala, a bez zbytečného prodlení je předat cestovní kanceláři, která je pořadatelem zájezdu“* (§ 3, odst. 4 Zákona o podnikání v oblasti cestovního ruchu). Havlíčková a Králová (2015, s. 41) pak vymezují oprávnění náplně cestovní agentury tak, že *„cestovní agentura může nabízet a prodávat jednotlivé služby cestovního ruchu, organizovat kombinace služeb cestovního ruchu pro jinou cestovní kancelář či cestovní agenturu, zprostředkovávat prodej zájezdu pro jinou cestovní kancelář,*

kdy smlouva musí být uzavřena vždy jménem cestovní kanceláře, pro kterou je zájezd zprostředkován či prodávat věci související s cestovním ruchem“. Palatková et al. (2013, s. 27) pak ještě dodává, že „*porušení zákazu zprostředkovávat prodej zájezdu pro subjekt, který není cestovní kancelář ve smyslu Zákona o podnikání v oblasti cestovního ruchu, se pokládá za závažné porušení podmínek stanovených zvláštním předpisem ve smyslu Živnostenského zákona, a může tedy vést k odebrání živnosti“.* Dle definice Sysla a Zuryňky (2009, s. 15), která byla popsána výše v této práci, lze dodat, že právě zprostředkování služeb pro jednu z cestovních kancelář je to, co dělá cestovní agentury významnými na trhu prodeje služeb cestovního ruchu. Sysel a Zurynek (2009, s. 15) tak navazují na právní definici a uvádějí, co přesně cestovní agentury prodávají a jaký to má význam. Oblíbenými zástupci cestovních agentur je například společnost Invia nebo internetové srovnávače TravelPortal.cz či Dovolena.cz (Bohuslav, 2019).

4.2.2 Aktivity a rozhodnutí před založením cestovní agentury

K tomu, aby mohla osoba začít s podnikáním a otevřít si tak cestovní agenturu je nejprve nutné zvolit právní formu společnosti a je rovněž vhodné ujasnit si, co chce založením podnikatelského subjektu dokázat, jak bude své aktivity financovat, jaká je případná konkurence apod. Teprve až poté, co bude osoba, která uvažuje o začátku podnikání znát odpovědi na tyto otázky, může přistoupit k samotnému založení podnikatelského subjektu, čemuž je věnována tato sekce.

Jak bylo zmíněno v úvodu k případovým studiím, bude cestovní agentura založena jako podnikající fyzická osoba. Mezi výhody podnikající fyzické osoby řadí Hospodářská komora České republiky (2021, s. 6) to, že živnostenské podnikání je nejjednodušší variantou podnikání v prostředí České republiky a je s ní rovněž spojeno nejméně administrativní činnosti, která je spojená se zahájením či ukončením provozování činnosti. Dle Hospodářské komory České republiky (2021, s. 6) jsou výhodami podnikající fyzické osoby rovněž nízké vstupní náklady nebo to, že zde není povinnost vést účetnictví a postačuje pouze daňová evidence, kdy se buď zdaňují skutečné příjmy po odečtení výdajů nebo se používají tzv. výdajové paušály. Naopak mezi nevýhody pak Hospodářská komora České republiky (2021, s. 6) řadí zejména ručení za dluhy celým svým majetkem a hůře dostupný přístup k cizímu kapitálu.

Dle Hospodářské komory České republiky (2021, s. 6) je pro rozjezd podnikání vhodné mít tzv. podnikatelský plán, což je plán, který je vyhotovený na základě analýz trhu a postavení podnikatele na něm, včetně potenciálních rizik s nimi spojených. Co by mělo být obsahem podnikatelského plánu je rozebráno v kapitole 3.3.2.3. Sestavení samotného podnikatelského plánu pro cestovní agenturu Beta by bylo svým rozsahem na samostatnou práci a z tohoto důvodu není podnikatelský plán v této práci vypracován.

4.2.3 Založení cestovní agentury

Před samotným založením společnosti je třeba se rozhodnout pro správný typ podnikání, což následně ovlivňuje, jaké právní dokumenty bude společnost potřebovat pro své založení.

Před založením podnikající fyzické osoby je nejdříve potřeba vědět, o jaký typ živnosti se jedná. V případě cestovní agentury se jedná o živnost volnou, jak bylo popsáno v kapitole 3.3.2.1 této práce. Založení podnikající fyzické osoby je poměrně snadné. Fyzická osoba, která chce začít podnikat, musí nejprve vyplnit Jednotný registrační formulář (ČSOB, 2021a). Ten je možné vyplnit buď online nebo prostřednictvím papírového či PDF formuláře (Ministerstvo průmyslu a obchodu, 2022). Pokud má fyzická osoba zřízenou datovou schránku nebo má uznávaný elektronický podpis, může navíc online žádost rovnou odeslat (Ministerstvo průmyslu a obchodu, 2022).

V první části Jednotného registračního formuláře je potřeba uvést informace o podnikateli, kam spadá například jméno a příjmení, místo narození, rodné číslo či státní občanství. Dále je potřeba vyplnit adresu bydliště fyzické osoby a v případě, že tato adresa není shodná s adresou sídla společnosti, je zapotřebí vyplnit i adresu jejího sídla. Následuje vyplnění předmětu podnikání, který se pro živnosti volné definuje v příloze 4 Živnostenského zákona a je možné vyplnit i více předmětů podnikání v jedné žádosti. Aktuální příloha 4 Živnostenského zákona definuje celkem 82 možných předmětů podnikání. Pro založení cestovní agentury je vhodné jako předmět činnosti podnikání uvést následující položky. Cestovní agentura bude určitě potřebovat položku č. 47 – Zprostředkování obchodu a služeb. Použít lze i hned další položku v pořadí, kterou je položka č. 48 – Velkoobchod a maloobchod. Další nezbytnou položkou je položka č. 71 – Provozování cestovní agentury a průvodcovská činnost v oblasti cestovního ruchu. Vzhledem k tomu, že se žádá o více než jeden předmět

činnosti je třeba vyplnit ještě speciální přílohu k předmětu podnikání. Dále je ve formuláři potřeba vyplnit údaje o provozovně a v případě, že subjekt sám nesplňuje podmínky pro získání živnosti, je potřeba vyplnit i údaje o odpovědném zástupci. Výhodou Jednotného registračního formuláře je i fakt, že lze prostřednictvím tohoto formuláře rovnou oznámit skutečnost založení živnosti i na Správu sociálního zabezpečení, na zdravotní pojišťovnu a v případě, že firma plánuje mít od prvního dne založení zaměstnance, tak i oznámení pracovního místa na Úřadu práce.

Skutečnost založení subjektu se oznamuje Správě sociálního zabezpečení ve druhé části formuláře, kde je třeba uvést obec či město, ve kterém sídlí místně příslušná správa sociálního zabezpečení osoby samostatně výdělečně činné, což se určuje pomocí místa trvalého bydliště fyzické osoby. V případě cestovní agentury Beta je trvalá adresa fyzické osoby Nová Paka a místně příslušný úřad sídlí v Jičíně. Dále se uvádí ještě datum zahájení samostatné výdělečné činnosti. Současně s vyplněním tohoto data musí být vyplněna i příloha pro SSZ.

Ve třetí části formuláře je pak umístěno oznámení zdravotní pojišťovně. Zde se opět uvádí, ke které místně příslušné zdravotní pojišťovně se oznámení provádí. V našem konkrétním případě se jedná o zdravotní pojišťovnu v Jičíně. Dále se zde uvádí název zdravotní pojišťovny a kód zdravotní pojišťovny. Pokud má již subjekt založen bankovní účet, uvádí se i číslo bankovního účtu, ze kterého bude platba zdravotního pojištění probíhat. Další položkou v této části formuláře je výše záloh, kterou bude subjekt pravidelně odvádět. V případě nové společnosti se tato částka vypočítává z minimálního vyměřovacího základu, pokud se subjekt nerozhodne platit dobrovolně částku vyšší. Minimální vyměřovací základ zdravotního pojištění pro rok 2022 stanovuje dle Všeobecné zdravotní pojišťovny (2022) výši záloh na 2 627 Kč. Poslední položkou je pak datum zahájení provozování samostatné výdělečné činnosti.

V další části se oznamuje pracovní místo místně příslušnému úřadu práce. V našem případě se bude jednat o Úřad práce v Nové Pace. Touto formou lze oznámit jak volné pracovní místo, tak i obsazení pracovního místa, pokud už má podnikatel vhodného kandidáta nalezeného. Uvádí se zde místo výkonu práce, název profese, kód klasifikace zaměstnání, datum vzniku/obsazení pracovního místa, typ pracovněprávního vztahu, pracovní doba, počet míst, výše mzdy, požadované vzdělání či praxe, a jestli chce podnikatel volné místo inzerovat či nikoliv. Poslední položkou je pak kontaktní osoba na pracovišti.

V páté části se jen vyberou úřady, vůči kterým je podání činěno. Vzhledem k tomu, že se zakládá živnost s více než jedním předmětem činnosti, musí se zvolit příloha Předmět podnikání. Pokud by měl podnikatel více než 1 provozovnu (což se z počátku tohoto ukázkového případu nezamýšlí) musela by se vyplnit i příloha Provozovny. Formulář lze rovnou použít k oznámení Správě sociálního zabezpečení, je ale potřeba vyplnit i přílohu pro Správu sociálního zabezpečení. Zároveň s formulářem lze rovněž přihlásit fyzickou osobu i k dani.

Volitelně pak lze vyplnit ještě další část, kterou je adresa pro doručování a část obsahující doplňující údaje jako je telefon či email. Vyplněný formulář pro cestovní agenturu Beta včetně jeho příloh je uveden v příloze č. 1.

V příloze Předmět podnikání je zapotřebí doplnit identifikaci podnikatele a uvést zde dva zbývající předměty podnikání. Závěrem je třeba připojit informaci o tom, kdo podání podal, kde a kdy. V příloze k oznámení Správě sociálního zabezpečení se nejprve vyplní identifikace podnikatele, uvede se, zda se jedná o výdělečnou činnost hlavní nebo vedlejší a opět se doplní informace o tom, kdo podání podal, kde a kdy. U přílohy určené pro finanční úřad je třeba uvést, jakému místně příslušnému pracovišti se přihláška podává. V našem případě se jedná o Finanční úřad pro Královéhradecký kraj, Územní pracoviště v Nové Pace. Dále je třeba uvést k jaké dani se přihláška podává, identifikovat subjekt, za který se přihláška podává, uvést číslo účtu a detaily banky, u které je účet vedený. V případě společnosti Beta bylo zvoleno Československé obchodní banky jako příkladu. Následuje očekávaná daňová povinnost a údaje o podepisující osobě.

Dalším krokem je zaplacení správního poplatku, který činí 1 000 Kč a lze ho uhradit buď osobně při ohlášení živnosti na živnostenském úřadě či CzechPointu poštovní poukázkou nebo bankovním převodem (ČSOB, 2021a). Podání ohlášení může být kromě online možnosti, která byla popsána výše, učiněno i poštou či osobně na kterémkoliv živnostenském úřadu nebo na CzechPointu (ČSOB, 2021a). Živnostenský úřad pak do 5 pracovních dnů ode dne ohlášení živnosti, byly-li splněny všechny podmínky pro ohlášení živnosti, provede zápis do živnostenského rejstříku a vydá subjektu výpis (ČSOB, 2021a). Tím je celý proces vydání živnosti u konce.

4.2.4 První kroky po založení společnosti

Založení společnosti bohužel není tím posledním, co musí nový podnikatel udělat. Jeho první kroky by měly vést na úřad správce daně a rovněž musí, v případě, že bude zaměstnávat zaměstnance, podat ohlášení na zdravotní pojišťovnu a ČSSZ (pokud tak už neučinil v Jednotném registračním formuláři). Tato kapitola tak přibližuje, co přesně musí podnikatel bezprostředně po založení společnosti udělat.

Dle Ministerstva financí (2021) pro začínající podnikatele je po založení společnosti nutná registrace u správce daně, kdy je po založení společnosti nutné se registrovat k jednotlivým daním, přičemž registrace se podává u věcně a místně příslušného správce daně – u daně z příjmů je potřeba se registrovat nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy fyzická osoba začala vykonávat svoji činnost, v případě právnické osoby pak rovněž do 15 dnů, ale od vzniku společnosti a pokud je společnost také zaměstnavatelem, pak do 8 dnů ode dne, kdy vznikla povinnost vykonávat zákonem stanovené úkony plátce daně. Dle Ministerstva financí (2021) je pak dále nutná i registrace k dani z přidané hodnoty, pokud se jedná o podnikatele, který překročil obrát 1 milion korun či pokud se jedná o dobrovolnou registraci plátce. Dle ČSOB (2021c) může pak být firma povinna k registraci k dani silniční, pokud k podnikání využívá vozidlo či k dani z nemovitých věcí, pokud vlastní nemovitost spojenou s podnikáním. Pokud je podnikatel rovněž zaměstnavatelem, má dle ČSOB (2021c) rovněž ohlašovací povinnost vůči zdravotním pojišťovnám svých zaměstnanců, a to do 8 dnů od nástupu zaměstnance do pracovního poměru nebo po skončení pracovního poměru. Lhůta 8 dnů pak dle ČSOB (2021c) zůstává i v případě ohlašovací povinnosti vůči České správě sociálního zabezpečení (ČSSZ) a je platná rovněž od nástupu zaměstnance do pracovního poměru nebo po skončení pracovního poměru. V roli zaměstnavatele musí podnikatel také sjednat zákonné pojištění odpovědnosti (ČSOB, 2021c).

4.2.5 Provozování cestovní agentury

Provozování cestovní agentury vyžaduje mnoho legislativních dokumentů, které musí mít společnost připravené pro různé situace, které z pohledu své každodenní činnosti vykonává. Níže tak budou uvedeny základní typy smluv a jejich šablony.

4.2.5.1 Škoda na věci odložené a věci vnesené

Škoda na odložené věci je dle § 2945 Občanského zákoníku definována tak, že „*je-li provozováním nějaké činnosti zpravidla spojeno odkládání věcí a byla-li věc odložena na místě k tomu určeném nebo na místě, kam se takové věci obvykle ukládají, nahradí provozovatel poškození, ztrátu nebo zničení věci tomu, kdo ji odložil, případně vlastníkovi věci*“. § 2945 Občanského zákoníku dále uvádí i to, že pokud se „*neuplatní právo na náhradu škody u provozovatele bez zbytečného odkladu, soud je nepřizná, pokud provozovatel namítne, že právo nebylo uplatněno včas*“. Linderová (2015, s. 215) pak udává, že typickým místem k odložení věcí může být například šatna, stojan na deštníky, trezor v hotelu apod.

§ 2946 Občanského zákoníku definuje škodu na vnesené věci tak, že ten „*kdo provozuje pravidelně ubytovací služby, nahradí škodu na věci, kterou ubytovaný vnesl do prostor vyhrazených k ubytování nebo k uložení věcí, popřípadě na věci, která tam byla pro ubytovaného vnesena*“. Dle § 2947 Občanského zákoníku se nehradí škoda, která vznikla na vozidlech či věci ponechané v nich a ani škoda, která vznikla na zvířatech (pokud se nejedná o případ, kdy je ubytovatel převzal do úschovy, jako například v případě psího hotelu), avšak platí zde, stejně jako u škody na odložené věci, že náhrada škody musí být uplatněna bez zbytečného odkladu, a to opět maximálně do 15 dnů. § 2948 Občanského zákoníku pak definuje ještě maximální možnou výši škody, která se vypočítá jako stonásobek ceny ubytování za jeden den. Stejně jako u věci odložené musí být náhrada škody uplatněna bez zbytečného odkladu, jinak nemusí být náhrada škody soudem uznána (§ 2949 Občanského zákoníku). Příkladem vnesené věci je dle Linderové (2015, s. 216) takový předmět, který někdo vnesl do prostor vyhrazených k ubytování. Tím může být dle stejné autorky například hotelový pokoj, kajuta atd.

Dříve nebo později se cestovní agentury s typem škody setkají. Sice nepřímou, jelikož náhradu škody vyplácí primárně provozovatel ubytovací služby, respektive ve specifických případech i cestovní kancelář, jak je uvedeno v kapitole 4.3.5.2. Negativní zkušenost bohužel ale může ovlivnit i vztah a hodnocení zákazníka k celkovému produktu poskytnutého cestovní agenturou.

4.2.5.2 Smlouva o zájezdu

Smlouva o zájezdu spadá do tzv. spotřebitelských smluv. Smlouvu o zájezdu cestovní agentury aktivně nevytváří, ale disponují s ní. Důvodem je, že cestovní agentura zájezd pouze zprostředkovává ve prospěch nějaké cestovní kanceláře. Uzavírat je tak budou s údaji cestovní kanceláře, pro kterou cestovní agentura zájezd uzavírá, jelikož účelem cestovních agentur je přeprodat zájezdy cestovních kanceláří.

V této kapitole se tak smlouvě o zájezdu věnovat nebudeme, i když by základní povinnosti z ní vyplývající a definovaný obsah měly znát i cestovní agentury. Smlouva o zájezdu je vysvětlena v kapitole 4.3.5.7.

4.2.5.3 Příkazní smlouva

Název smlouvy	Příkazní smlouva	
Použití	☒ CK	☒ CA
Příklady aplikace	Zastoupení advokátem	
Dodávající strana	Užívající strana	
Příkazník	Příkazce	

Tabulka 1 – Shrnutí příkazní smlouvy
Zdroj: vlastní zpracování

Příkazní smlouva je součástí větší skupiny tzv. příkazních smluv. § 2430 Občanského zákoníku definuje příkazní smlouvu poměrně stroze jako smlouvu, kterou se příkazník zavazuje obstarat záležitosti příkazce. Smluvními stranami této smlouvy jsou tak příkazník a příkazce. § 2431 Občanského zákoníku říká, že „pokud někdo obstarává určité záležitosti jako podnikatel, má povinnost, byl-li o obstarání takové záležitosti požádán, dát druhé straně bez zbytečného odkladu výslovně najevo, zda na sebe bere obstarání záležitosti bere nebo ne, jinak nahradí škodu tím způsobenou“. Dle § 2432 Občanského zákoníku „příkazník plní příkaz poctivě a pečlivě podle svých schopností a použije přitom každého prostředku, kterého vyžaduje povaha obstarávané záležitosti, jakož i takového, který se shoduje s vůlí příkazce. Od příkazcových pokynů se příkazník může odchýlit, pokud je to nezbytné v zájmu příkazce a pokud nemůže včas obdržet jeho souhlas“. Dle § 2434 Občanského zákoníku příkazník provede příkaz buď osobně nebo svěří provedení příkazu někomu jinému, pak ale za něj odpovídá, jako by ho prováděl on sám. Příkazník rovněž na základě § 2435 Občanského zákoníku podá „příkazci na jeho žádost zprávu o postupu plnění příkazu a převede na příkazce užitek z prováděného příkazu, přičemž po provedení příkazu předloží příkazci vyúčtování“.

§ 2437 Občanského zákoníku upravuje náhradu škody, kdy příkazce poskytne příkazníkovi náhradu škody, která mu vznikla v souvislosti s plněním příkazu. V § 2438 Občanského zákoníku se definuje odměna, kterou „příkazce poskytne příkazníkovi, byla-li ujednána nebo je-li obvyklá, zejména vzhledem k příkazcovu podnikání“. Příkazce přitom „poskytne odměnu, i když výsledek nenastal, ledaže byl nezdar způsoben tím, že příkazník porušil své povinnosti“ (§ 2438 Občanského zákoníku). § 2439 Občanského zákoníku říká, že pokud obstarání záležitosti vyžaduje, aby příkazník za příkazce právně jednal, musí příkazce vystavit příkazníkovi včas plnou moc. § 2440 Občanského zákoníku upravuje skutečnost, že „příkazník může příkaz vypovědět nejdříve ke konci měsíce následujícího po měsíci, v němž byla výpověď doručena“. Závazek rovněž dle § 2441 Občanského zákoníku zaniká příkazcovou smrtí, smrtí příkazníka či zánikem právnické osoby. Příkazce dle § 2443 Občanského zákoníku „příkazce může příkaz odvolat dle libosti, nahradí však příkazníkovi náklady, které do té doby měl, a škodu, pokud ji utrpěl, jakož i část odměny přiměřenou vynaložené námaze příkazníka“. Jak dále upřesňuje Havlíčková a Králová (2015, s. 256) „předmět závazku nespočívá v dosažení určitého výsledku sledovaného touto činností“. Příkazce tak neodpovídá za výsledek, nýbrž pouze za činnost směřující k určitému výsledku (Havlíčková a Králová, 2015, s. 256). To dle Havlíčkové a Králové (2015, s. 256) v oblasti cestovního ruchu znamená, že cestovní kancelář nebo cestovní agentura se zaváže obstarat dopravu, případně ubytování, avšak neodpovídá za dopravu jako takovou či ubytování jako takové. Shrnutí příkazní smlouvy pak obsahuje tabulka č. 1.

Jak uvádí Linderová (2015, s. 211), typickým příkladem využití příkazní smlouvy v oblasti cestovních kanceláří a cestovních agentur je jejich zastoupení advokátem při právním jednání nebo vyřizování sporů. Vzhledem k tomu, že je tento typ smluv často uzavírán s advokáty, není příklad smlouvy v této práci uveden.

4.2.5.4 Zprostředkovatelská smlouva

Název smlouvy	Zprostředkovatelská smlouva	
Použití	☒ CK	☒ CA
Příklady aplikace	Zprostředkování zájezdu cestovní kanceláře cestovní agenturou	
Dodávající strana	Užívající strana	
Zprostředkovatel	Zájemce	

Tabulka 2 – Shrnutí zprostředkovatelské smlouvy
Zdroj: vlastní zpracování

Zprostředkovatelská smlouva je typem tzv. příkazných smluv. Zprostředkovatelská smlouva je definována v § 2445 Občanského zákoníku jako smlouva, ve které se „zprostředkovatel zavazuje, že zájemci zprostředkuje uzavření určité smlouvy s třetí osobou, a zájemce se zavazuje zaplatit zprostředkovateli provizi“. Dle § 2446 Občanského zákoníku musí zprostředkovatel sdělit „zájemci bez zbytečného odkazu vše, co má význam pro jeho rozhodování o uzavření zprostředkované smlouvy“ a obráceně i „zájemce sdělí zprostředkovateli vše, co pro něho má rozhodný význam pro uzavření této smlouvy“. Dle § 2447 Občanského zákoníku je provize splatná tím dnem, kdy byla smlouva uzavřena až na jednu výjimku. Touto výjimkou je, že byla smlouva uzavřena s odkládací podmínkou a v takovém případě je provize splatná až splněním podmínky (§ 2447 Občanského zákoníku). Na základě § 2449 Občanského zákoníku má zprostředkovatel „právo na náhradu nákladů spojených se zprostředkováním, pokud nebyla ujednána provize. Byla-li provize ujednána, má se za to, že provize zahrnuje i tyto náklady“. § 2450 Občanského zákoníku říká, že zprostředkovatel nemá právo na provizi, pokud by v rozporu se smlouvou zprostředkoval také pro druhou stranu zprostředkované smlouvy. Zprostředkovatel rovněž musí dle § 2451 Občanského zákoníku uschovat doklady, které nabyl v souvislosti se svou zprostředkovatelskou činností, a to po takovou dobu, po kterou mohou být tyto doklady významné z důvodu ochrany zájmu zájemce. Dle § 2452 Občanského zákoníku „zprostředkovatel nesmí navrhnout zájemci uzavření smlouvy s osobou, o které má důvodnou pochybnost, zda povinnosti ze zprostředkované smlouvy řádně a včas splní a požádá-li o to zájemce, sdělí mu zprostředkovatel údaje potřebné pro posouzení důvěryhodnosti osoby, s níž se uzavření smlouvy navrhuje“. Závazek dle § 2453 Občanského zákoníku zaniká, pokud není zprostředkovaná smlouva uzavřena v ujednané době a pokud není doba ujednána vůbec, může kterákoliv strana závazek zrušit oznámením druhé straně. Přehledné shrnutí zprostředkovatelské smlouvy je zachyceno v tabulce č. 2.

Smlouva o zprostředkování se dle Havlíčkové a Králové (2015, s. 259) vztahuje jen na jednorázové, případně na opakované plnění, avšak nikoliv na průběžnou činnost. Linderová (2015, s. 215) uvádí, že tento typ smlouvy je v cestovním ruchu typicky používán v případě zprostředkování zájezdu přes cestovní agenturu. Jedná se tak o nejdůležitější příkaznou smlouvu z pohledu cestovní agentury. Právě tato smlouva totiž upravuje obchodní vztah mezi cestovní agenturou a cestovní kanceláří při prodeji

služeb cestovní kanceláře. Příklad zprostředkovatelské smlouvy je součástí přílohy č. 10.

4.2.5.5 Smlouva o obchodním zastoupení

Název smlouvy	Smlouva o obchodním zastoupení	
Použití	☒ CK	☒ CA
Příklady aplikace	Expanze společnosti	
Dodávající strana	Užívající strana	
Zastoupený	Obchodní zástupce	

Tabulka 3 – Shrnutí smlouvy o obchodním zastoupení
Zdroj: vlastní zpracování

Smlouva o obchodním zastoupení je pak rovněž typem tzv. příkazných smluv. Dle § 2483 Občanského zákoníku „smlouvou o obchodním zastoupení se obchodní zástupce jako nezávislý podnikatel zavazuje dlouhodobě vyvíjet pro zastoupeného činnost směřující k uzavírání určitého druhu obchodů zastoupeným nebo k ujednání obchodů jménem zastoupeného a na jeho účet a zastoupený se zavazuje platit obchodnímu zástupci provizi“. Z toho vyplývá, že smlouva o obchodním zastoupení má dvě smluvní strany – obchodního zástupce a zastoupeného. Smlouva o obchodním zastoupení pak vždy vyžaduje písemnou formu (§ 2483 Občanského zákoníku). Dle § 2485 Občanského zákoníku je územím, kde má obchodní zástupce vyvíjet svoji činnost Česká republika, pokud není ujednáno jinak a v případě, kdy je obchodním zástupcem zahraniční osoba, „platí za ujednané území stát, kde má obchodní zástupce sídlo v době uzavření smlouvy“. Obchodní zástupce nemá dle § 2486 Občanského zákoníku právo uzavírat obchody jménem zastoupeného či jinak jednat jeho jménem. § 2487–2488 Občanského zákoníku rozdělují obchodní zastoupení na výhradní a nevýhradní. V případě výhradního obchodního zastoupení nemá zastoupený právo na sjednaném území využívat jiného obchodního zástupce (§ 2487 Občanského zákoníku). Na druhou stranu obchodní zástupce nemůže vykonávat obchodní zastoupení pro další subjekty nebo uzavírat obchody na účet svůj či účet cizí osoby (§ 2487 Občanského zákoníku). V případě nevýhradního obchodního zastoupení může zastoupený pověřit i další osobu totožným obchodním zastoupením, které ujednal s jiným obchodním zástupcem (§ 2488 Občanského zákoníku). Obchodní zástupce pak ale zároveň může vykonávat činnost, ke které se zavázal i pro jiné osoby, případně na účet svůj či účet cizí osoby (§ 2488 Občanského zákoníku).

Dle § 2489, odst. 1 Občanského zákoníku vykonává obchodní zástupce „svou činnost s odbornou péčí, dbá zájmů zastoupeného, postupuje ve shodě s pověřením a rozumnými pokyny zastoupeného a dělí mu nezbytné údaje, které se dozvěděl v souvislosti s plněním svých povinností a které s tímto plněním souvisí“. Na základě § 2489, odst. 2 Občanského zákoníku „obchodní zástupce sdělí zastoupenému údaje o vývoji trhu a všech dalších okolnostech důležitých pro oprávněné zájmy zastoupeného, zejména pro jeho rozhodování souvisící s uzavíráním obchodů“. Na základě § 2491 Občanského zákoníku „nesmí obchodní zástupce sdělit třetí osobě údaje, které od zastoupeného získal, ani tyto údaje využít pro sebe nebo pro jiné osoby, ledaže s tím zastoupený souhlasí“. Totéž platí rovněž o údajích, které se obchodní zástupce nedozvěděl od zastoupeného přímo, ale dozvěděl se o nich při plnění svých povinností, které vyplývají ze smlouvy a tato povinnost trvá i po zániku obchodního zastoupení (§ 2491 Občanského zákoníku).

Na druhou stranu mezi povinnosti zastoupeného dle § 2495 Občanského zákoníku patří sdělení všech údajů nezbytných k plnění povinností obchodního zástupce. § 2496 Občanského zákoníku říká, že „zastoupený poskytne obchodnímu zástupci nezbytnou dokumentaci vztahující se k předmětu uzavíraných obchodů“, přičemž předané podklady a dokumenty zůstávají ve vlastnictví zastoupeného a obchodní zástupce je tak musí po ukončení obchodního zastoupení vrátit zastoupenému zpět.

Dle § 2501 Občanského zákoníku „obchodní zástupce má právo na provizi za úkony provedené při obchodním zastoupení, byl-li obchod uzavřen v důsledku jeho činnosti“. Pokud bylo ujednáno, že obchodní zástupce zajistí pro zastoupeného jen příležitost k uzavření obchodu, pak právo na provizi vzniká na základě § 2503 Občanského zákoníku již okamžikem obstarání této příležitosti. Provize je dle § 2505 Občanského zákoníku „splatná nejpozději poslední den měsíce následujícího po skončení čtvrtletí, ve kterém na ni vzniklo právo“. Na základě § 2506 Občanského zákoníku pak „zastoupený předá obchodnímu zástupci výkaz o dlužné provizi nejpozději poslední den měsíce následujícího po skončení čtvrtletí, ve kterém se provize stala splatnou“.

Obchodní zastoupení je možno vypovědět, pokud bylo sjednáno na dobu neurčitou a v takovém případě je dle § 2510 Občanského zákoníku výpovědní doba „pro první rok trvání obchodního zastoupení jeden měsíc, pro druhý rok dva měsíce a pro třetí a další roky tři měsíce“, přičemž výpovědní doba končí vždy posledním dnem daného kalendářního měsíce.

Strany si rovněž mohou ujednat dle §2518 Občanského zákoníku tzv. konkurenční doložku, která znamená, že „*obchodní zástupce po zániku obchodního zastoupení nesmí na určeném území nebo vůči určenému okruhu osob na tomto území vykonávat na vlastní nebo cizí účet činnost, která by měla soutěžní povahu ve vztahu k podnikání zastoupeného*“. Shrnutí smlouvy o obchodním zastoupení je uvedeno v tabulce č. 3.

Tato smlouva může být uplatněna v případě cestovní agentury v momentě, kdy chce cestovní agentura expandovat do dalších oblastí. Obchodní zástupce může zastupovat subjekt například při prodeji zájezdů a rozšířit tak jeho prodejní síť, a to jak na území České republiky, tak na území cizího státu. Příklad smlouvy o obchodním zastoupení je součástí přílohy č. 12.

4.3 Případová studie – cestovní kancelář

4.3.1 Legislativní úprava podnikání cestovních kanceláří

Tato část bakalářská práce je zaměřena na druhou případovou studii, kterou je založení a provozování cestovní kanceláře.

Cestovních kanceláře definuje již zmíněný Zákon o podnikání v oblasti cestovního ruchu. § 2, odst. 1 Zákona o podnikání v oblasti cestovního ruchu definuje cestovní kancelář jako „*podnikatele, který je na základě státního povolení k provozování živnosti (dále jen koncese) oprávněn sestavovat služby cestovního ruchu pro účely zájezdu, nabízet a prodávat zájezdy nebo zprostředkovávat spojené cestovní služby*“. Při porovnání obecné definice cestovní kanceláře dle Sysla a Zuryňky (2009, s. 14), která byla zmíněna výše v kapitole 3.1.2, s definicí dle Zákona o podnikání v oblasti cestovního ruchu, lze konstatovat, že obecná definice vychází z definice právní (zejména v oblasti možností sestavování služeb), kterou autoři obecné definice ještě dále rozšiřují o další uplatnění cestovní kanceláře z praxe.

§ 2, odst. 2 Zákona o podnikání v oblasti cestovního ruchu definuje jako cestovní kancelář rovněž toho, kdo má v „*okamžiku uzavření smlouvy o zájezdu nebo zprostředkování spojených cestovních služeb sídlo nebo místo podnikání v jiném členském státě Evropské unie nebo v jiném smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „stát usazení“)* a jehož činnost jakýmkoli způsobem směřuje do České republiky, a to včetně online prodeje“. Dle Palatkové et al. (2013, s. 25) tak může cestovní kancelář například nabízet a prodávat zájezdy a další služby cestovního ruchu (kterými mohou být například výlety, exkurze, ubytování apod.),

dále může organizovat různé kombinace služeb (kam spadají například zájezdy za sportem), či může zprostředkovávat prodej služeb cestovního ruchu pro jinou cestovní kancelář nebo cestovní agenturu, přičemž ale v tomto případě musí být cestovní smlouva uzavřena jménem cestovní kanceláře, pro kterou je zájezd zprostředkován. Cestovní kancelář může rovněž prodávat další podpůrné věci, jako například vstupenky, mapy, plány či upomínkové předměty.

Podání žádosti o udělení koncese činí zájemce dle Ministerstva pro místní rozvoj (2021) na místně příslušném živnostenském úřadě. Ten prověřuje splnění podmínek § 51 Živnostenského zákona. V případě kladného vyřízení z jeho strany ještě předává žádost na Ministerstvo pro místní rozvoj, které posuzuje žádost z hlediska splnění podmínek Zákona o podnikání v oblasti cestovního ruchu (Ministerstvo pro místní rozvoj, 2021). Pokud obě instituce vydají kladné stanovisko, je žadateli dle Ministerstva pro místní rozvoj (2021) udělena koncesní listina opravňující k podnikání v oblasti cestovního ruchu. Palatková et al. (2013, s. 25) pak ještě dodává, že cestovní kanceláře mohou požádat i o další živnosti nad rámec koncese, kam patří například průvodcovská činnost (konkrétně „*položka výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona*“) či směnářská činnost. S provozem cestovní kanceláře jsou spojeny i povinnosti, které Palatková et al. (2013, s. 26) definuje jako povinnost mít sjednáno pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře po celou dobu provozování živnosti a předložit na žádost klienta před podpisem smlouvy doklad o tomto pojištění. Na to poukazuje i usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 24.8.2021, sp. zn. 6 Tdo 526/2021-4392, uveřejněné na webu dne 5.12.2021 (dále jen „Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24.8.2021“), které zkoumalo právě záležitosti spojené s odsouzením žalovaných z důvodu nabízení zájezdu jako cestovní kancelář, ačkoliv žalovaným pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře zaniklo. I díky tomu, že následně cestovní kancelář skončila v úpadku, se celý případ dostal až k Nejvyššímu soudu České republiky. Žalovaná strana pak byla odsouzena z podvodu dle § 209, odst. 1 a 3 trestního zákoníku (Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24.8.2021). Jak tedy z tohoto případu vyplývá, je důležité povinnost sjednaného pojištění nepodceňovat, jinak se podnikající osoba může snadno dostat až do vězení. Dále se dle Palatkové et al. (2013, s. 26) jedná o zákaz zprostředkování prodeje zájezdu pro subjekt, který není cestovní kancelář ve smyslu zákona. Cestovní kancelář musí mít dle Palatkové et al.

(2013, s. 26) rovněž označenou provozovnu, propagační a jiné materiály slovy „cestovní kancelář“ nebo „CK“.

Specifickou kapitolou pak je již zmíněné pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře. Tato sekce v Zákoně o podnikání v oblasti cestovního ruchu je dle Palatkové et al. (2013, s. 26) požadavek Směrnice Rady ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy č. 90/314/EHS, která udává členským státům, aby do vnitrostátní legislativy přidaly záruky, že v případě úpadku cestovní kanceláře bude klientům poskytnuta tzv. repatriace (doprava z místa pobytu do místa odjezdu) a úhrada za zaplacené, ale neposkytnuté služby. Nárok na ochranu proti úpadku cestovní kanceláře má spotřebitel dle Zákona o podnikání v oblasti cestovního ruchu, § 6, odst. 1 pokud cestovní kancelář *„neposkytne zákazníkovi repatriaci nebo nevrátí zákazníkovi zaplacenou zálohu nebo cenu zájezdu včetně ceny zaplacené za poukaz na zájezd v případě neuskutečnění zájezdu nebo nevrátí zákazníkovi rozdíl mezi zaplacenou cenou zájezdu a cenou částečně poskytnutého zájezdu v případě, že se zájezd uskutečnil pouze z části“*. § 7a Zákona o podnikání v oblasti cestovního ruchu pak uvádí, že za plnění je zodpovědná pojišťovna, u které má cestovní kancelář sjednáno pojištění proti úpadku cestovní kanceláře a v případě, kdy by pojistné plnění bylo nad limit sjednaného pojistného plnění, vyplácí peníze pojišťovna z prostředků, které obdrží z garančního fondu. § 7b Zákona o podnikání v oblasti cestovního ruchu pak ještě definuje podmínky pojištění záruky pro případ úpadku, kdy mimo jiné definuje například to, že *„pojištění lze sjednat pouze u pojišťovny, která je podle zákona o pojišťovnictví oprávněna provozovat na území České republiky pojištění záruky“*. § 7b, Zákona o podnikání v oblasti cestovního ruchu rovněž definuje, že sjednaný limit pojistného plnění musí činit minimálně 30 % plánovaných ročních tržeb z prodeje zájezdů nebo minimálně 30 % tržeb z minulého roku, pokud mají být plánované tržby nižší.

K pojištění záruky vydal Ústavní soud České republiky náleze ze dne 16.7.2015, sp. zn. III. ÚS 1996/13, uveřejněný pod č. N 130/78 SbNU 57 Sbírky nálezů a usnesení (dále jen „Nález Ústavního soudu ze dne 16.7.2015“). Nález Ústavního soudu ze dne 16.7.2015 říká, že zákazník má v případě úpadku cestovní kanceláře nárok na zaplacení celé částky uhrazené za zájezd a limit, který je sjednán mezi cestovní kanceláří a pojišťovnou, nemůže omezovat spotřebitele, který uzavřel smlouvu o zájezdu s cestovní kanceláří v nároku na jeho plnění. Jak z Nálezu Ústavního soudu

ze dne 16.7.2015 tedy vyplývá, zákazník se nemusí obávat, že by v případě úpadku cestovní kanceláře dostal jen část plnění, které mu přísluší, ale vždy dostane vyplaceno plnění na všechny náklady, které mu byly úpadkem cestovní kanceláře způsobeny.

Mezi známé zástupce cestovní kanceláře v České republice se řadí dle Bohuslava (2019) například společnosti Čedok, Fischer či EXIM Tours.

4.3.2 Aktivity a rozhodnutí před založením cestovní kanceláře

Stejně jak tomu bylo u cestovní agentury, je i před založením cestovní kanceláře nejprve nutné zvolit právní formu společnosti.

	Fyzická osoba	s.r.o.
Množství administrativy	+	-
Vstupní náklady	+	-
Daňová administrativa	+	-
Ručení za dluhy	-	+
Přístup k cizímu kapitálu	-	+

Tabulka 4 – Srovnání výhod a nevýhod podnikající fyzické osoby a společnosti s ručením omezeným
Zdroj: vlastní zpracování dle Hospodářské komory České republiky (2021, s. 6)

Mezi výhody společnosti s ručením omezeným patří dle Hospodářské komory České republiky (2021, s. 6) omezené ručení, lepší možnost daňové optimalizace a snadnější dostupnost cizího kapitálu. Naopak k nevýhodám Hospodářská komora České republiky (2021, s. 6) uvádí, že je zde daleko více administrativních formalit spojených se zahájením, provozováním i ukončením podnikání či povinnost vést účetnictví. Srovnání podnikající fyzické osoby a společnosti s ručením omezeným pak znázorňuje tabulka č. 4.

Stejně jako u cestovní agentury by pak i cestovní kancelář měla vypracovat před svým založením podnikatelský plán, který jí umožní analyzovat prostředí a rozhodnout se, zdali začít s podnikáním či nikoliv.

4.3.3 Založení cestovní kanceláře

Založení cestovní kanceláře je oproti založení cestovní agentury složitější. Hlavním důvodem je zejména fakt, že cestovní kanceláře spadají dle Živnostenského zákona pod živnosti koncesované, kdežto cestovní agentury spadají pod živnosti volné. Mezi potřebné doklady pro ohlášení je tak navíc zapotřebí doklad, který prokazuje odbornou a jinou způsobilost (ČSOB, 2021a). Rovněž založení společnosti s ručením

omezeným není tak jednoduché jako založení podnikající fyzické osoby. Rozdíly pak zachycuje tabulka č. 5.

Úkon	OSVČ	s.r.o.
Sepsání společenské listiny/smlouvy	✗	✓
Založení účtu v bance	✓	✓
Vyplnění Jednotného registračního formuláře	✓	✓
Úhrada poplatku	✓	✓
Podání žádosti u živnostenského úřadu	✓	✓
Zápis do veřejného rejstříku	✗	✓

*Tabulka 5 – Přehled úkonů při založení společnosti
Zdroj: vlastní zpracování*

V případě společnosti s ručením omezeným je dle ČSOB (2021b) před založením společnosti vhodné zvolit unikátní název firmy. Unikátnost názvu firmy lze ověřit například přes Veřejný rejstřík. Prvním krokem při založení společnosti je dle ČSOB (2021b) návštěva notáře, jelikož se společnost musí založit formou notářského zápisu a k tomu je zapotřebí vypracovat zakladatelskou listinu (pokud společnost zakládá jen jedna osoba) či zakladatelskou smlouvu (pokud společnost zakládá více společníků). Oba dokumenty musí dle ČSOB (2021b) obsahovat minimálně název firmy, adresu sídla společnosti, určení zakladatelů a společníků, určení správce podílu, předmět podnikání, výši základního kapitálu a výši vkladu, a rovněž jména a bydliště jednatelů společnosti. Společenská smlouva cestovní kanceláře Alfa je uvedena v příloze č. 2 této práce. Poté, co je vyhotovena smlouva, je nutné přistoupit k založení bankovního účtu pro složení základního jmění a dále se postupuje k získání živnostenského podnikání podobně jako u fyzické osoby (ČSOB, 2021b).

Ohlášení už bylo popsáno výše na příkladu společnosti Beta, a proto se mu už v této části věnovat detailně nebudeme. Za zmínku ovšem stojí předmět podnikání, který se u koncesované listiny řídí přílohou 3 Živnostenského zákona a nikoliv přílohou 4, jak tomu bylo u živností volných. Příloha 3 Živnostenského zákona pak definuje i požadovanou odbornou a jinou způsobilost, která se musí společně s žádostí doložit. Pro případ cestovní kanceláře se musí použít položku Provozování cestovní kanceláře (pořádání zájezdů a zprostředkování spojených cestovních služeb). Z požadované působnosti se pak musí doložit buď vysokoškolské, vyšší odborné nebo středoškolské vzdělání s maturitní zkouškou ve všech případech v oboru

zaměřeném na cestovní ruch či vysokoškolské vzdělání jiného oboru s praxí v oboru cestovního ruchu alespoň 1 rok, vyšší odborné vzdělání jiného oboru s praxí v oboru cestovního ruchu alespoň 3 roky či střední vzdělání s maturitní zkouškou v jiném oboru s praxí v oboru cestovního ruchu alespoň 6 let (příloha 3 Živnostenského zákona). Případně lze způsobilost doložit i osvědčením o rekvalifikaci vydaným akreditovaným zařízením a 6 let praxi v oboru cestovního ruchu nebo doklad o profesní kvalifikaci pro provozování cestovní kanceláře dle zvláštního právního předpisu a 2 roky praxe v oboru cestovního ruchu (příloha 3 Živnostenského zákona). Po podání žádosti o koncesi se musí rovněž počítat s delší dobou vyřízení žádosti, jelikož rozhodování o udělení koncese trvá zhruba 30 dnů a až poté živnostenský úřad rozhodne o udělení koncese za předpokladu, že jsou splněny všechny všeobecné a zvláštní podmínky pro provozování živnosti, netrvá překážka pro provozování živnosti a příslušný orgán státní správy nevydá zamítavé stanovisko, přičemž odsud je již proces stejný jako v případě živnosti volné, kdy živnostenský úřad provede do 5 dnů zápis do živnostenského rejstříku a vydá výpis (ČSOB, 2021a). Poté je potřeba ještě zapsat společnost do veřejného rejstříku, což může podnikatel zařídit buď sám nebo zmocnit notáře, který zařídí zápis za něj (ČSOB, 2021b). Samotná právnická osoba vzniká dnem zápisu do obchodního rejstříku (ČSOB, 2021b). Vyplněný formulář pro cestovní kancelář Alfa je součástí přílohy č. 3.

4.3.4 První kroky po založení společnosti

Stejně jako v případě cestovní agentury bude po založení společnosti nutná registrace u správce daně. Speciální záležitostí pak dle Ministerstva financí (2021) je, že společnost s ručením omezeným je plátcem daně z přidané hodnoty vždy a nerozhoduje zde obrat 1 milionu korun tak, jak je tomu u podnikajících fyzických osob. I v případě cestovních kanceláří je pak povinnost k registraci dani silniční či k dani z nemovitých věcí, pokud cestovní kancelář disponuje firemním vozidlem, respektive vlastní nemovitostí. Rovněž v případě cestovní kanceláře zůstává ohlašovací povinnost vůči České správě sociálního zabezpečení (ČSSZ) a zdravotní pojišťovně. Společnost s ručením omezeným však bude mít zaměstnance až na výjimky vždy. Oproti cestovní agentuře je však navíc potřeba, jak uvádí Zákon o podnikání v oblasti cestovního ruchu, uzavřít povinné pojištění cestovní kanceláře pro případ jejího úpadku. Pojištění lze sjednat u některé z klasických pojišťoven.

4.3.5 Provozování cestovní kanceláře

Provozování cestovní kanceláře vyžaduje daleko více legislativních dokumentů, než tomu bylo v případě cestovních agentur. Důvodem je zejména to, že cestovní kancelář vytváří zájezdy a potřebuje tak uzavírat i smlouvy, které zajišťují ubytování či například přepravu osob.

4.3.5.1 Ustanovení k dočasnému užívání ubytovacího zařízení a ubytovací služby

Jak uvádí Havlíčková a Králová (2015, s. 249), ustanovení k dočasnému užívání ubytovacího zařízení a rekreační služby jsou de facto speciálním typem spotřebitelské smlouvy. Uzavřením této smlouvy dle § 1852 Občanského zákoníku „*spotřebitel nabývá za úplatu právo užívat ubytovací zařízení s noclehem na více než jeden časový úsek*“, či „*účastenství ve výměnném systému výměnou za poskytnutí možnosti jiné osobě využít svá obdobná práva ze smlouvy*“. § 1854 Občanského zákoníku pak uvádí, že podnikatel musí spotřebiteli sdělit v dostatečném předstihu před uzavřením smlouvy údaje, jako je například právo na odstoupení od smlouvy, délku lhůty k odstoupení či na zákaz platby záloh v průběhu lhůty k odstoupení. Dle § 1855 Občanského zákoníku vyžaduje tato smlouva vždy písemnou formu. § 1856–1859 Občanského zákoníku pak definují obsah smlouvy. Ve smlouvě se musí nacházet jména smluvních stran, jejich bydliště či sídlo, údaje sdělené spotřebiteli před uzavřením smlouvy a stejně tak den a místo uzavření smlouvy (§ 1856 Občanského zákoníku). Součástí této smlouvy musí být i formulář pro odstoupení od smlouvy (§ 1856 Občanského zákoníku). Podnikatel rovněž musí vydat spotřebiteli bezprostředně po uzavření smlouvy alespoň jedno její písemné vyhotovení (§ 1859 Občanského zákoníku). Jazykem smlouvy musí být dle § 1860 Občanského zákoníku úřední jazyk členského státu EU, ve kterém má spotřebitel bydliště nebo jehož je státním příslušníkem. Dle § 1861 Občanského zákoníku může spotřebitel odstoupit od smlouvy do 14 dnů od uzavření smlouvy. Pokud spotřebitel od smlouvy odstoupí, nemusí dle § 1863 Občanského zákoníku podnikateli nic vracet.

Toto dočasné užívání ubytovacího zařízení s vyčleněným časovým úsekem se dle Linderové (2015, s. 202) označuje jako tzv. timeshare. Linderová (2015, s. 202) timeshare vymezuje jako „*úplatné získání práva strávit určitou dobu, zpravidla několik týdnů v roce, v rekreačním zařízení v konkrétně určeném nebo určitelném časovém*

intervalu během roku“. Toto ustanovení tak bude v případě cestovních kanceláří či cestovních agentur využito jen okrajově a primárně je určeno pro přímý vztah mezi spotřebitelem a podnikatelem provozujícím ubytovací zařízení.

4.3.5.2 Škoda na věci odložené a věci vnesené

Škoda na věci odložené a věci vnesené byla již zmíněna v případové studii cestovní agentury. Z pohledu cestovní kanceláře se k ní váže rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 30.3.2016, sp. zn. 25 Cdo 3283/2014, uveřejněný pod č. 85/2017 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní (dále jen „Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30.3.2016“). Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30.3.2016 vysvětluje, že se na cestovní kancelář váže, na základě uzavření smlouvy o zájezdu, ve kterém je dojednáno i ubytování, povinnost náhrady škody na věcech vnesených do ubytovacích prostor. Cestovní kancelář má pak regresní nárok vůči vlastníkovi hotelu, kdy důvodem je, že spotřebitel není k provozovateli hotelu v žádném závazkovém právním vztahu (Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30.3.2016). Jak z Rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 30.3.2016 tedy vyplývá, škoda na věci odložené a věci vnesené se týká i cestovní kanceláře, kdy je cestovní kancelář zodpovědná za věc odloženou a věc vnesenou, a v případě újmy spotřebitele musí škodu nahradit cestovní kancelář, která ji pak může dále žádat uhradit od poskytovatele ubytování.

4.3.5.3 Smlouva o ubytování

Název smlouvy	Smlouva o ubytování	
Použití	☒ CK	☐ CA
Příklady aplikace	Zajištění ubytovací služby	
Dodávající strana	Užívající strana	
Ubytovatel	Ubytovaný	

Tabulka 6 – Shrnutí smlouvy o ubytování
Zdroj: vlastní zpracování

Smlouva o ubytování je další z tzv. spotřebitelských smluv. § 2326 Občanského zákoníku uvádí, že „smlouvou o ubytování (o přechodném nájmu) se ubytovatel zavazuje poskytnout ubytovanému přechodně ubytování na ujednanou dobu nebo na dobu vyplývající z účelu ubytování v zařízení k tomu určeném a objednatel se zavazuje zaplatit ubytovateli za ubytování a za služby spojené s ubytováním ve lhůtě stanovené ubytovacím

řádem, popřípadě ve lhůtě obvyklé“. Dle § 2327 Občanského zákoníku má ubytovaný právo užívat prostor, který mu byl vyhrazený k ubytování, stejně jako společné prostory ubytovacího zařízení a ubytovatel musí rovněž po žádosti ubytovaného převzít do úschovy klenoty, cennosti a peněžní prostředky. Ubytovatel musí dle § 2328 Občanského zákoníku odevzdat ubytovací prostor ve stavu, který je způsobilý k jeho řádnému užívání a rovněž musí zajistit nerušený výkon práv spojených s ubytováním ubytovanému. Na druhou stranu ubytovaný musí dle § 2329 Občanského zákoníku užívat prostor a služby s ubytováním spojené řádně a bez souhlasu ubytovatele zde nesmí provádět žádné podstatné změny. Dle § 2330 Občanského zákoníku může ubytovaný smlouvu vypovědět před uplynutím ujednané doby. § 2331 Občanského zákoníku pak myslí na situace, kdy by ubytovaný hrubě porušoval své povinnosti ze smlouvy či dobré mravy. V takovém případě může ubytovatel smlouvu vypovědět před uplynutím ujednané doby bez výpovědní lhůty (§ 2331 Občanského zákoník). Havlíčková a Králová (2015, s. 273) pak dodávají, že je smlouva o ubytování podobná se smlouvou nájemní, avšak liší se tím, že ve smlouvě o ubytování je uveden časový úsek během roku. Shrnutí smlouvy o ubytování je uvedeno v tabulce č.6.

Jak již bylo výše uvedeno, standardně smlouvu o ubytování uzavírá ubytovaný s ubytovatelem. Ve specifickém případě cestovní kanceláře bude cestovní kancelář působit jako objednatel a uzavře smlouvu s ubytovatelem. Seznam ubytovaných by pak měl být ubytovateli včas oznámen. Jak uvádí Votoupalová (2018), vyskytují se v praxi celkem 3 smlouvy s ubytovacími zařízeními. První je dle Votoupalové (2018) nákup kapacit na vyžádání, kdy cestovní kancelář nemá předem stanovený počet pokojů, které by mohla bez potvrzení od hotelu prodávat a každý pokoj, který chce prodat si tak musí nechat potvrdit od ubytovatele. Dalším, avšak už jiným právním typem smluv jsou tzv. opční a garanční smlouvy (Votoupalová, 2018). Ty však už dále v této práci nebudou vysvětleny.

Smlouva o ubytování bude rovněž poměrně častou smlouvou, kterou uzavírají cestovní kanceláře společně s podnikateli provozujícími ubytovací služby. Pokud chce cestovní kancelář v rámci zájezdu nabídnout i ubytování, pak se uzavření této smlouvy s nějakým podnikatelem provozujícím ubytovací služby totiž nevyhne. Do ubytovacích služeb mohou spadat například hotely, penziony a další ubytovací zařízení. Příklad smlouvy ubytování je součástí přílohy č. 4.

4.3.5.4 Smlouva o přepravě

Název smlouvy	Smlouva o přepravě	
Použití	☒ CK	☐ CA
Příklady aplikace	Zajištění dopravy osob či přepravy věcí	
Dodávající strana	Užívající strana	
Převazce	Cestující	

Tabulka 7 – Shrnutí smlouvy o přepravě
Zdroj: vlastní zpracování

Smlouva o přepravě je další z tzv. spotřebitelských smluv. Závazky ze smluv o přepravě se definují v § 2550–2585 Občanského zákoníku. Spadá sem jak přeprava osob (definovaná v §2550-2554 Občanského zákoníku), tak i přeprava věcí (definovaná v §2555-2558 Občanského zákoníku). Smlouva o přepravě je definována v § 2550 Občanského zákoníku jako „smlouva o přepravě osoby, kterou se dopravce zavazuje přepravit cestujícího do místa určení a cestující se zavazuje zaplatit jízdné“. Dopravce přitom dbá dle § 2551 Občanského zákoníku o bezpečnost a pohodlí cestujícího, což může být dále upřesněno v přepravních řádech dopravce. Zavazadlo cestujícího může být přepravováno dle § 2552 Občanského zákoníku buď společně s cestujícím nebo odděleně, ale poté musí být přepraveno do místa určení maximálně ve stejnou dobu, ve kterou je přepraven do místa určení i cestující. § 2553 Občanského zákoníku definuje, že při nepravdělné přepravě osob, která bude nejčastější v případě smluv mezi dopravcem a cestovní kanceláří, „nahradí dopravce škodu vzniklou cestujícímu, tím, že přeprava nebyla provedena včas, přičemž podmínky a rozsah náhrady stanoví přepravní řády“. Pokud vznikne cestujícímu za přepravy újma na zdraví nebo škoda na zavazadle přepravovaného společně s cestujícím, nahradí ji dopravce, jak uvádí § 2554 Občanského zákoníku, dle ustanovení o náhradě škody způsobené provozem dopravních prostředků. V případě, že se jedná o škodu na zavazadle přepravovaném odděleně od cestujícího, postupuje se na základě stejného právního předpisu dle ustanovení o náhradě škody při přepravě věci. Linderová (2015, s. 204) pak uvádí, že typickým příkladem smlouvy o přepravě v cestovním ruchu je například cesta autokarem do cílové destinace či letecká linka. V případě smlouvy o přepravu osob se smlouva nejčastěji uzavírá mezi dopravcem a cestujícím. V situaci, kdy smlouvu bude uzavírat cestovní kancelář, bude cestovní kancelář vystupovat jako objednatel.

Druhým typem přepravy je přeprava věci. U této smlouvy se dle § 2555 Občanského zákoníku „*dopravce zavazuje odesílateli, že přepraví věc jako zásilku z místa odeslání do místa určení a odesílatel se zavazuje zaplatit dopravci přepravné*“. Dle § 2556 Občanského zákoníku „*odesílatel potvrdí dopravci na jeho žádost objednávku přepravy a dopravce potvrdí odesílateli na jeho žádost převzetí zásilky, přičemž obě potvrzení vyžadují písemnou formu*“. Odesílatel musí dle § 2557 Občanského zákoníku rovněž dopravci poskytnout správné údaje o obsahu zásilky a její povaze a pokud jsou k provedení přepravy potřeba nějaké speciální listiny, musí je odesílatel poskytnout nejpozději při předání zásilky k přepravě. Shrnutí smlouvy o přepravě je uvedeno v tabulce č. 7.

Podobně jako u smlouvy o ubytování bude tato smlouva poměrně běžnou smlouvou v provozu cestovní kanceláře, jelikož ve většině produktů cestovní kanceláře bude, minimálně doprava osob z nějakého místa do cílové destinace, použita. Jak navíc uvádí Špirková (2019), v případě zájmu o dlouhodobou spolupráci se doporučuje, aby cestovní kancelář a dopravce mezi sebou uzavřeli tzv. rámcovou smlouvu o přepravě, na jejímž základě jsou následně realizovány jednotlivé objednávky přepravy. Dle Špirkové (2019) by měla taková smlouva upravovat veškeré praktické okolnosti, které se v rámci jednotlivých objednávek nemění, přičemž cena a další parametry mohou být upraveny v rámcové smlouvě, ale lze ji ponechat i na jednotlivé objednávky přepravy. Jak uvádí Votoupalová (2018), běžně se používají 2 typy smluv. Tím prvním je smlouva s přepravcem, který provozuje pravidelnou přepravu a cestovní kancelář si tak kupuje určitou kapacitu na pravidelné lince (Votoupalová, 2018). Druhým typem smlouvy je pak smlouva na charterovou přepravu, kdy se pronajímá celé letadlo (Votoupalová, 2018). Tato smlouva pak ale už nepatří do smlouvy o přepravě, nýbrž do smlouvy o provozu dopravního prostředku. Příklad smlouvy o přepravě osob mezi cestovní kanceláří Alfa a fiktivní společností SuperFlight je součástí přílohy č. 5. V případě přepravy věcí se pak, jak už bylo uvedeno výše, používá i objednávka přepravy. Ta je součástí přílohy č. 6.

4.3.5.5 Smlouva o nájmu dopravního prostředku

Název smlouvy	Smlouva o nájmu dopravního prostředku	
Použití	☒ CK	☐ CA
Příklady aplikace	Pronájem výletní lodě či čtyřkolek	
Dodávající strana	Užívající strana	
Pronajímatel	Nájemce	

Tabulka 8 – Shrnutí smlouvy o nájmu dopravního prostředku
Zdroj: vlastní zpracování

Smlouva o nájmu dopravního prostředku je dalším příkladem tzv. spotřebitelské smlouvy. Smlouvu o nájmu dopravního prostředku popisuje § 2321 Občanského zákoníku jako nájemní smlouvu, ve které se „pronajímatel zavazuje přenechat nájemci na určitou dobu užívání dopravního prostředku a nájemce se zavazuje platit za to pronajímateli nájemné“, přičemž pronajímatel dle § 2322 Občanského zákoníku odevzdá nájemci dopravní prostředek způsobilý k provozu a s potřebnými doklady. Dle § 2323 Občanského zákoníku pak nájemce dopravní prostředek pojistí, pokud tak bylo ujednáno. Na základě § 2324 Občanského zákoníku zaplatí nájemce za užívání dopravního prostředku nájemné až po ukončení jeho užívání s tou výjimkou, že pokud doba nájmu činila více než 3 měsíce, platí nájemce nájemné ke konci každého kalendářního měsíce. Nájemce musí udržovat dopravní prostředek dle § 2325 Občanského zákoníku „ve stavu, v jakém jej převzal, s přihlédnutím k obvyklému opotřebení, přičemž pronajímatel nahradí nájemci náklady, které nájemce vynaložil na údržbu“. Toto právo však platí jen do lhůty tří měsíců od doby, kdy byly náklady vynaloženy (§ 2325 Občanského zákoníku). Smlouva o nájmu dopravního prostředku je pak přehledně shrnuta v tabulce č. 8.

Linderová (2015, s. 205) uvádí jako typický příklad smlouvy o nájmu dopravního prostředku pronájem vozidla, čtyřkolky či jachty. Linderová (2015, s. 205) pak ještě dodává, že stejný typ smlouvy využívá i cestovní kancelář například při pronájmu výletní lodě za účelem zabezpečení výletu.

Tato smlouva bude uzavírána cestovními kanceláři méně často než například smlouva o ubytování, jelikož nemusí být úplně standardní, že si bude cestovní kancelář pronajímat nějaké dopravní prostředky k zabezpečení zájezdu. V praxi se lze často setkat například s pronájmem výletní lodi či čtyřkolek, které slouží k naplnění programu zájezdu a často jsou tyto služby poskytovány jako nadstandardní náplň,

za kterou zákazník doplácí peníze nad úroveň danou smlouvou o zájezdu. Příklad smlouvy o nájmu dopravního prostředku je uveden v příloze č. 7.

4.3.5.6 Smlouva o provozu dopravního prostředku

Název smlouvy	Smlouva o provozu dopravního prostředku	
Použití	☒ CK	☐ CA
Příklady aplikace	Zabezpečení charterové dopravy	
Dodávající strana	Užívající strana	
Provozce	Objednatel	

Tabulka 9 – Shrnutí smlouvy o provozu dopravního prostředku
Zdroj: vlastní zpracování

Smlouva o provozu dopravního prostředku spadá do tzv. spotřebitelských smluv. Smlouvu o provozu dopravního prostředku definuje § 2582 Občanského zákoníku jako smlouvu, ve které se „provozce zavazuje přepravit náklad určený objednatelem a k tomu účelu vykonat alespoň jednu předem určenou cestu, nebo vykonat ve smluvené době větší počet cest, jak to objednatel určí, a objednatel se zavazuje zaplatit provozci odměnu“. Provozce pak dle § 2583 Občanského zákoníku „zajistí způsobilost dopravního prostředku k smluvené cestě, jeho použitelnost pro dohodnutou přepravu a opatří dopravní prostředek způsobilou posádkou a pohonnými hmotami a dalšími potřebnými věcmi“. § 2584 Občanského zákoníku pak říká, že lze smluvený provoz dopravního prostředku postoupit objednatelem jiné osobě. § 2585 Občanského zákoníku ještě ujasňuje, že pokud přijímá provozce k přepravě náklad, řídí se přeprava nákladu ustanovením upravujícím smlouvu o přepravě, co do práv a povinností zainteresovaných stran. Smlouva o přepravě je blíže rozebrána v kapitole 4.3.5.4 této bakalářské práce. Shrnutí smlouvy o provozu dopravního prostředku je znázorněno v tabulce č. 9.

Linderová (2015, s. 206) říká, že tento typ smlouvy je v oblasti cestovního ruchu velmi běžný, kdy se využívá mezi cestovní kanceláří a dopravcem k zabezpečení charterové dopravy. Příklad smlouvy o provozu dopravního prostředku je součástí přílohy č. 8.

4.3.5.7 Smlouva o zájezdu

Dalším typem tzv. spotřebitelských smluv je smlouva o zájezdu. Asi nejdůležitější smlouvou v rámci spotřebitelských smluv pro cestovní ruch je právě tato smlouva. Smlouva o zájezdu je dle Linderové (2015, s. 206) nejen součástí Občanského zákoníku,

Název smlouvy	Smlouva o zájezdu	
Použití	☒ CK	☒ CA
Příklady aplikace	Sjednání zájezdu se spotřebitelem	
Dodávající strana	Užívající strana	
Pořadatel	Zákazník	

Tabulka 10 – Shrnutí smlouvy o zájezdu
Zdroj: vlastní zpracování

ale také součástí Zákona o podnikání v oblasti cestovním ruchu. Shrnutí smlouvy o zájezdu zachycuje tabulka č. 10. § 2521 Občanského zákoníku stanovuje smlouvu o zájezdu jako závazek pořadatele obstarat pro zákazníka zájezd, začne se zákazník zavazuje zaplatit domluvený objem peněz. § 2523 Občanského zákoníku definuje tzv. pořadatele zájezdu. Za pořadatele označuje toho, kdo „nabízí zájezd veřejnosti nebo skupině osob podnikatelským způsobem, a to i prostřednictvím třetí osoby“ (§ 2523 Občanského zákoníku).

Jak uvádí § 2525 Občanského zákoníku, nemusí být smlouva o zájezdu uzavírána písemně, a může tak být uzavřena i ústně. Nehledě na to, jestli byla smlouva uzavřena písemně nebo ústně, musí pořadatel zájezdu dle § 2525 Občanského zákoníku vydat zákazníkovi potvrzení o zájezdu, které musí mít výhradně písemnou formu. Výjimku pak dle § 2525 Občanského zákoníku tvoří jen fakt, kdy smlouva o zájezdu již obsahuje všechny povinné náležitosti potvrzení o zájezdu a je vyhotovena v písemné formě. Dle § 2526 Občanského zákoníku poté „spolu s potvrzením o zájezdu vydá pořadatel zákazníkovi doklad o sjednaném pojištění pro případ úpadku vystavený pojistitelem nebo doklad o bankovní záruce pro případ úpadku vystavený bankou nebo zahraniční bankou“. Potvrzení o zájezdu, respektive smlouva o zájezdu (plánuje-li ji pořadatel nahradit potvrzením o zájezdu) musí dle § 2527 Občanského zákoníku obsahovat nejméně následující hlavní náležitosti. Pořadatel v potvrzení musí uvést místo určení cesty nebo pobytu, poté trasu cesty a délku pobytu včetně konkrétních termínů a pokud je součástí ubytování, pak i počet nocí (§ 2527 Občanského zákoníku). Dále je potřeba uvést smluvené dopravní prostředky, přičemž podstatné jsou jejich vlastnosti a kategorie, dále místo, datum a čas odjezdu a příjezdu, dobu trvání a místa zastávek, stejně tak jako konkrétní dopravní spojení (§ 2527 Občanského zákoníku). V případě, že nebyl přesný čas doposud stanoven, je pořadatel povinen uvést alespoň předpokládaný čas odjezdu a příjezdu (§ 2527 Občanského zákoníku). Dalším bodem,

kteřé potvrzení o zájezdu musí obsahovat, je umístění, hlavní znaky a případná turistická kategorie, do níž je dle pravidel státu, kde se ubytovací zařízení nachází, zařazeno (§ 2527 Občanského zákoníku). V potvrzení musí být rovněž definováno ujednané stravování, návštěvy, výlety či jiné služby, které jsou zahrnuty v celkové ceně zájezdu (§ 2527 Občanského zákoníku). Potvrzení musí také obsahovat údaj o tom, zda některá ze sjednaných služeb cestovního ruchu bude zákazníkovi poskytována jako skupinová a jaká bude přibližná velikost této skupiny (§ 2527 Občanského zákoníku). Rovněž je nutné připojit informaci o jazyku, ve kterém se služby cestovního ruchu poskytují a údaj, zdali je cesta obecně vhodná pro osoby s omezenou schopností pohybu (§ 2527 Občanského zákoníku).

Mezi další náležitosti potvrzení o zájezdu, respektive smlouvy o zájezdu (plánuje-li jí pořadatel nahradit potvrzením o zájezdu), patří dle § 2528 Občanského zákoníku název obchodní firmy a adresa sídla pořadatele a rovněž údaje o zprostředkovateli zájezdu, byl-li zájezd zprostředkován, stejně tak jako čísla a elektronické adresy těchto subjektů. V potvrzení musí být také uvedena celková cena zájezdu včetně všech daní, způsob platby a případná procenta z ceny, která mají být zaplacená jako záloha a časový rozvrh pro zaplacení zbývající části ceny (§ 2528 Občanského zákoníku). Rovněž musí být uveden nejnižší počet osob, který je k uskutečnění zájezdu nutný a lhůta, během níž může pořadatel odstoupit z tohoto důvodu od uzavřené smlouvy (§ 2528 Občanského zákoníku). Dále je třeba uvést „*obecné údaje o pasových a vízových požadavcích včetně přibližných lhůt pro vyřízení víz a údaje o zdravotních požadavcích státu určení*“ (§ 2528 Občanského zákoníku). Následovat by měl i „*údaj o pojištění pro případ krytí nákladů spojených s ukončením závazku ze smlouvy zákazníkem nebo nákladů na pomoc zahrnujících repatriaci v případě úrazu, nemoci nebo smrti*“ (§ 2528 Občanského zákoníku). Mezi další náležitosti spadají i zvláštní požadavky zákazníka, které byly přijaty pořadatelem, název a kontaktní údaje subjektu, který poskytne ochranu v případě úpadku, jméno, adresa, telefonní číslo a elektronická adresa místního zástupce pořadatele či kontaktního místa, které zákazníkovi umožní pořadatele urychleně kontaktovat a účinně s ním komunikovat, či požádat o pomoc v případě, že se zákazník ocitne v nesnázích nebo chce zákazník vytknout vadu zájezdu (§ 2528 Občanského zákoníku). S tím se pojí i další náležitost potvrzení o zájezdu, a to údaj, že zákazník musí vytknout vadu zájezdu (§ 2528 Občanského zákoníku). Dále musí potvrzení o zájezdu obsahovat údaje,

které umožní „spojit se s nezletilým nebo osobou, která za nezletilého odpovídá v místě jeho pobytu“, „údaje o dostupných vnitřních postupech vyřizování stížností a o způsobech alternativního řešení sporů podle jiného právního předpisu“, „údaje o právu zákazníka postoupit smlouvu“, „lhůtu, ve které zákazník může oznámit, že se zájezdu místo něj zúčastní jiná osoba“ a „případné další podmínky, které musí účastník zájezdu splňovat, jsou-li pro určení těchto podmínek řádné důvody“ (§ 2528 Občanského zákoníku).

Pokud nejsou některé skutečnosti obsaženy v potvrzení o zájezdu, pak musí „pořadatel doručit zákazníkovi vhodným způsobem nejpozději 7 dní před zahájením zájezdu další podrobné a pro zákazníka důležité údaje o všech skutečnostech, které zná“ (§ 2529 Občanského zákoníku). Sem může spadat dle Linderové (2015, s. 207) například přesný čas odjezdu a příjezdu nebo kontakt na místního zástupce pořadatele, kam se lze v nesnázích obrátit s žádostí o pomoc. Linderová (2015, s. 207) ještě dodává, že ve stejné lhůtě musí předat pořadatel zákazníkovi rovněž letenku, poukaz k ubytování nebo stravování, případně další nezbytné doklady.

Zmíněním všech výše uvedených povinných údajů ve smlouvě o zájezdu se cestovní kancelář může vyhnout případným dalším sankcím. Tak, jak uvádí rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 25.7.2018, sp. zn. 25 Cdo 1214/2018-187, uveřejněným na webu dne 9.10.2018, cestovní kancelář, která poruší informační povinnost, ať už se jedná o neposkytnutí žádných informací nebo poskytnutí informací, které jsou obsahově nesprávné či mylné, má odpovědnost za vzniklou újmu, která vznikne porušením této informační povinnosti.

§ 2530 Občanského zákoníku definuje podmínky změny ceny zájezdu. Tu může pořadatel zvýšit, pokud se zvýší cena za dopravu, která je dána zvýšením ceny pohonných hmot nebo alternativních zdrojů energie nebo pokud se zvýší daně či případně jiná dodatečná peněžitá plnění nebo pokud se změní směnný kurs české koruny, který byl použit pro stanovení ceny zájezdu (§ 2530 Občanského zákoníku). Pořadatel však může cenu zájezdu měnit jen v případech, kdy to bylo výslovně ujednáno či kdy je ujednáno způsob výpočtu cenových úprav (§ 2530 Občanského zákoníku). V takovém případě dle § 2530a Občanského zákoníku „pořadatel doručí oznámení o zvýšení ceny v textové podobě zákazníkovi nejpozději 20. den před zahájením zájezdu, přičemž toto oznámení musí být jasné a srozumitelné a musí obsahovat zdůvodnění zvýšení ceny a výpočet tohoto zvýšení“. Zákazník má pak právo na snížení ceny zájezdu z důvodů snížení nákladů (§ 2530a Občanského zákoníku). V takovém

případě má však pořadatel dle § 2530a Občanského zákoníku právo na odečtení vynaložených administrativních nákladů od částky, jež má být zákazníkovi vrácena.

Obě strany pak mají možnost odstoupit od smlouvy před začátkem zájezdu. Zákazník může dle § 2533 Občanského zákoníku „*před zahájením zájezdu od smlouvy odstoupit vždy, avšak pořadatel jen tehdy, byl-li zájezd zrušen, anebo porušil-li zákazník svou povinnost*“. Pokud bylo za odstoupení od smlouvy ujednáno odstupné, musí být jeho výše přiměřená. Dle § 2534 Občanského zákoníku pak musí pořadatel bez zbytečného odkladu, nejpozději však 14 dnů od odstoupení od smlouvy, vrátit veškeré platby, které byly zákazníkem uhrazené. V případě nevyhnutelných a mimořádných událostí, které mají významný dopad na poskytování zájezdu nebo přepravu osob do místa pobytu, má zákazník na základě § 2535 Občanského zákoníku právo odstoupit od smlouvy ještě před zahájením zájezdu bez nutnosti platit odstupné, přičemž má nárok na vrácení veškerých uhrazených plateb za zájezd, ale nemá právo na náhradu škody. Pořadatel může odstoupit od smlouvy dle § 2536 Občanského zákoníku v případě, kdy „*počet osob přihlášených na zájezd je nižší než nejnižší počet určený ve smlouvě*“ nebo „*mu v plnění závazku brání nevyhnutelné a mimořádné okolnosti*“.

Jak zmiňuje rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 30.3.2021, sp. zn. 25 Cdo 1267/2020-194, uveřejněný pod č. 59/2022 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní (dále jen „Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 30.3.2021“), pokud zákazník zjistí před zahájením zájezdu, že pořadatel porušil svou povinnost vyplývající ze smlouvy o zájezdu, může zákazník ještě před zahájením zájezdu od smlouvy odstoupit, aniž by byl povinen platit odstupné. Sem spadá i již výše zmíněná informační povinnost cestovní kanceláře. Odstoupením od smlouvy se pak dle Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 30.3.2021 závazek mezi zákazníkem a cestovní kanceláří od počátku ruší a cestovní kancelář musí vyplatit veškeré plnění, které od zákazníka přijala, zpět zákazníkovi.

Jak uvádí Linderová (2015, s. 209), nemá-li zájezd vlastnosti, které pořadatel specifikoval nebo které zákazník vzhledem k nabídce či zvyklostem očekával, musí pořadatel zajistit nápravu, až na výjimky, kdy si náprava vyžádá neúměrné náklady. § 2538 Občanského zákoníku pak říká, že „*vyskytnou-li se po odjezdu podstatné vady zájezdu, nabídne pořadatel bez dodatečných nákladů pro zákazníka vhodné náhradní řešení, pokud možno ve stejné nebo vyšší jakosti, než jaká byla sjednána ve smlouvě, aby zájezd mohl pokračovat*“. Pokud však má navrhané řešení nižší jakost, než jaká

je uvedená ve smlouvě, poskytne pořadatel zákazníkovi přiměřenou slevu (§ 2538 Občanského zákoníku).

Příklad smlouvy o fiktivním zájezdu do Říma Cestovní kanceláře Alfa, obsahující všechny zákonné náležitosti pro fiktivního zákazníka Františka Vomáčku, je uveden v příloze č. 9.

4.3.5.8 Příkazní smlouva

Příkazní smlouva byla již zmíněna v případové studii cestovní agentury, a tak už nebude v případové studii cestovní kanceláře dále rozebírána, i přes to, že i sem logicky spadá a cestovní kanceláře ji rovněž budou využívat.

4.3.5.9 Zprostředkovatelská smlouva

I zprostředkovatelská smlouva již byla zmíněna v případové studii cestovní agentury. Nebude tak v případové studii cestovní kanceláře dále rozebírána, i když upravuje právě právní vztah mezi cestovní kanceláří a cestovní agenturou při prodeji zájezdů cestovní agenturou, z čehož cestovní kancelář platí cestovní agentuře provizi.

4.3.5.10 Komisionářská smlouva

Název smlouvy	Komisionářská smlouva	
Použití	☒ CK	☐ CA
Příklady aplikace	Zabezpečení stravování prostřednictvím jídelních kupónů	
Dodávající strana	Užívající strana	
Komisionář	Komitent	

Tabulka 11 – Shrnutí komisionářské smlouvy
Zdroj: vlastní zpracování

Komisionářská smlouva je další z řady tzv. příkazních smluv. Dle § 2455 Občanského zákoníku se „komisionářskou smlouvou komisionář zavazuje obstarat pro komitenta na jeho účet vlastním jménem určitou záležitost, a komitent se zavazuje zaplatit mu odměnu“. Dle § 2456 Občanského zákoníku vyplývá, že „z právního jednání učiněného komisionářem vůči třetí osobě nevznikají práva ani povinnosti komitentovi, nýbrž komisionáři samotnému“. § 2457 Občanského zákoníku říká, že „od pokynů komitenta se může komisionář odchýlit, je-li to v zájmu komitenta a nemůže-li si vyžádat jeho včasný souhlas“. § 2458 Občanského zákoníku pak ještě uvádí, že „obstará-li komisionář záležitosti komitenta za výhodnějších podmínek, než jaké mu komitent určil, náleží prospěch komitentovi“. Dle § 2459 Občanského zákoníku komisionář nahradí

rozdíl v ceně, pokud prodal věc za nižší cenu, než jakou určil komitent, avšak toto neplatí, pokud komisionář prokáže, že „prodej za určenou cenu nemohl být proveden a že prodejem věci odvrátil škodu komitentovi hrozící“. Na druhou stranu, pokud komisionář koupí věc za vyšší cenu, než jakou určil komitent, může komitent odmítnout koupi, ale musí tuto skutečnost oznámit bez zbytečného odkladu, jakmile obdrží zprávu o koupi (§ 2459 Občanského zákoníku). Dle § 2460 Občanského zákoníku „komisionář chrání komitentovi zájmy, které zná, a zpraví ho o každé okolnosti, která může mít vliv na změnu komitentova příkazu“ a komisionář rovněž „zpraví komitenta o plnění jeho příkazu. Po obstarání záležitosti provede vyúčtování, postoupí komitentovi práva nabytá v souvislosti s obstaráním záležitosti a vydá mu vše, co přitom získá“ (§ 2460 Občanského zákoníku). Dle § 2462 Občanského zákoníku může komisionář použít ke splnění smlouvy jinou osobu, pokud nemůže povinnost ze smlouvy splnit sám. Dle § 2469 Občanského zákoníku nahradí komitent komisionářovi náklady, které při obstarání jeho záležitosti účelně vynaložil a rovněž mu poskytne odměnu. Na základě § 2470 Občanského zákoníku má pak komitent „právo odvolat příkaz jen do doby, než vznikne závazek komisionáře vůči třetí osobě“. Shrnutí komisionářské smlouvy je zachyceno v tabulce č. 11.

Linderová (2015, s. 213) uvádí i příklad využití tohoto typu smlouvy v cestovním ruchu, kdy jako příklad lze označit například zabezpečení stravování prostřednictvím jídelních kupónů, kdy se komisionář zavazuje zabezpečit pro komitenta stravovací služby.

Použití komisionářské smlouvy u cestovních kanceláří je spíše vzácné a z toho důvodu není v této práci uveden ani její konkrétní příklad.

4.3.5.11 **Zasílatelská smlouva**

Název smlouvy	Zasílatelská smlouva	
Použití	☒ CK	☐ CA
Příklady aplikace	Zprostředkování přepravy pro cestovní kancelář	
Dodávající strana	Užívající strana	
Zasílatel	Příkazce	

Tabulka 12 – Shrnutí zasílatelské smlouvy
Zdroj: vlastní zpracování

Zasílatelská smlouva rovněž spadá do oblasti tzv. příkazných smluv. Zasílatelskou smlouvou se dle § 2471 Občanského zákoníku „zasílatel zavazuje příkazci obstarat

vlastním jménem a na jeho účet přepravu zásilky z určitého místa do jiného určitého místa, případně i obstarat nebo provést úkony s přepravou související, a příkazce se zavazuje zaplatit zasílateli odměnu“. Pokud smlouva není uzavřena písemně, má zasílatel právo dle § 2472 Občanského zákoníku „žádat, aby mu příkazce doručil příkaz k obstarání přepravy“, který se nazývá zasílatelský příkaz. Zasílatel rovněž může na základě § 2473 Občanského zákoníku „užít k obstarání přepravy dalšího zasílatele“, kterému se říká mezizasílatel. „Pokud smlouva nehovoří jinak nebo nezakáže-li to příkazce nejpozději do začátku uskutečňování přepravy, může zasílatel“ dle § 2474 Občanského zákoníku „sám provést přepravu, kterou měl obstarat“. Dle § 2475 Občanského zákoníku pak musí zasílatel ujednat takový způsob a podmínky přepravy, které co nejvíce vyhovují zájmům příkazce, přičemž povinnost pojistit zásilku má zasílatel jen tehdy, bylo-li tak ujednáno. Pokud příkazce neposkytne zasílateli správné údaje o obsahu zásilky a všech skutečnostech potřebných k uzavření smlouvy o přepravě, nahradí na základě § 2476 Občanského zákoníku škodu, která zasílateli vznikne porušením této povinnosti. Na základě § 2477 Občanského zákoníku „zasílatel podá příkazci zprávu o škodě, která zásilce hrozí nebo na ní již vznikla, jakmile se o tom dozví, jinak nahradí příkazci škodu způsobenou tím, že příkazce takto nezpravil“. Dle § 2478 Občanského zákoníku pak zasílatel nahradí škodu, která vznikla na převzaté zásilce při obstarávání přepravy, pokud neprokáže, že škodu nemohl odvrátit. Zasílatelská smlouva je shrnuta v tabulce č. 12.

Tato smlouva rovněž může být v prostředí cestovních kanceláří poměrně častá. Příklad zasílatelské smlouvy je uveden příloze č. 11.

4.3.5.12 Smlouva o obchodním zastoupení

Smlouva o obchodním zastoupení byla zmíněna, stejně tak jako řada dalších smluv, v případové studii cestovní agentury. Nebude tak v případové studii cestovní kanceláře dále rozebírána, i když se v případě expanze cestovní kanceláře i jí může tato právní úprava dotýkat.

5 Shrnutí výsledků

V první části této práce bylo vysvětleno postavení cestovních kanceláří a cestovních agentur v oblasti cestovního ruchu. Byly popsány právní normy České republiky, které ovlivňují úpravu cestovního ruchu a cestovních kanceláří, respektive cestovních agentur a byly vyjmenovány nejdůležitější zákony upravující založení a provoz těchto subjektů.

Ve druhé části této práce byla provedena analýza aktuálních právních předpisů, za pomoci dvou případových studií. Tyto právní předpisy souvisí s působením cestovních kanceláří a cestovních agentur v České republice, jako například oblast podnikání v cestovním ruchu, která definuje různé pojmy související s činností cestovních kanceláří a agentur a stanovuje podmínky podnikání těchto subjektů. Analyzována byla rovněž část Občanského zákoníku, která obsahuje mnoho typů smluv a ustanovení, které jsou důležité zejména při provozování cestovní kanceláře či agentury. Byly definovány obchodní vztahy mezi kanceláří či agenturou a spotřebitelem nebo vztahy mezi cestovními kancelářemi a cestovními agenturami jako takovými.

Byl rovněž vysvětlen a demonstrován proces založení fiktivní cestovní kanceláře, respektive cestovní agentury, na praktických příkladech. Popsány byly také rozdíly založení na příkladech fiktivní cestovní kanceláře a fiktivní cestovní agentury. Byly zahrnuty kroky nutné pro získání živnosti a založení jak fyzické, tak i právnické osoby. Dále byly uvedeny jednotlivé typy smluv a dalších dokumentů. Praktické ukázky jednotlivých smluv v konkrétních situacích pak vhodně doplňují vysvětlení právních předpisů tak, aby byly pro čtenáře této práce snáze pochopitelné.

Práce tak odpověděla na definované výzkumné otázky. Cestovní agentury i cestovní kanceláře jsou subjekty, kterých se dotýkají stejné právní normy. Největší rozdíl je definován v Zákoně o podnikání v oblasti cestovního ruchu, kde se uvádí, že cestovní agentura podniká na základě živnosti volné, kdežto cestovní kancelář na základě živnosti koncesované. Kroky, které musí cestovní kanceláře, respektive cestovní agentury udělat před založením jsou podobné, kdy nejdůležitějšími rozhodnutím je výběr vhodné právní formy společnosti. Jakmile je forma podnikání zvolena, je rovněž vhodné vypracovat podnikatelský plán, který pomůže budoucímu podnikateli ujasnit například to, kdo budou jeho konkurenti, jaký kapitál bude potřebovat či jaké bude strategické směřování budoucí společnosti. Z pohledu toho, co musí cestovní agentura

či cestovní kancelář splnit, aby mohly vzniknout, se vychází z vybrané právní formy podnikání a faktu, že cestovní agentura podniká na základě živnosti volné a cestovní kancelář podniká na základě živnosti koncesované. Kromě vyplnění Jednotného registračního formuláře, ohlášení na živnostenském úřadě a získání výpisu je tak při založení cestovní kanceláře nutné ještě získat koncesní listinu, k čemuž je zapotřebí doložit splnění některých zákonem daných podmínek. Bezprostředně po založení by měli oba podnikající subjekty provést registraci u správce daně, ohlásit vznik společnosti zdravotní pojišťovně a České správě sociálního zabezpečení. U cestovní kanceláře je navíc ještě potřeba sjednat pojištění pro případ úpadku cestovní kanceláře. Vzhledem k tomu, že cestovní agentura nemůže vytvářet a prodávat vlastní zájezdy, musí působit jako zprostředkovatel mezi spotřebitelem a cestovní kanceláří, kdy se smlouva o zájezdu uzavírá jménem cestovní kanceláře. Tento zprostředkovatelský vztah mezi cestovní agenturou a cestovní kanceláří upravuje zprostředkovatelská smlouva. Oba subjekty pak ke svému provozu potřebují i další smlouvy. Již zmíněná byla smlouva o zájezdu. Cestovní kancelář bude navíc muset využívat i smlouvy o ubytování či přepravě tak, aby zájezd mohly zabezpečit. Cestovní agentury pak budou využívat (stejně tak jako i cestovní kanceláře) příkazné smlouvy, kde lze zmínit například smlouvu o obchodním zastoupení, která se u cestovní agentury využije v případě její expanze.

6 Závěry a doporučení

Hlavním cílem této bakalářské práce bylo prozkoumat a vyhodnotit právní otázky založení a provozování cestovní kanceláře a cestovní agentury. Tyto dva subjekty byly dány do kontextu cestovního ruchu v České republice. Byla shrnuta právní úprava cestovních kanceláří a cestovních agentur, kdy byly doloženy právní normy, kterými se vztahy mezi cestovními kancelářemi a cestovními agenturami řídí. Dále bylo vytvořeno přehledné schéma aktivit, které tyto subjekty musí udělat před založením, při zakládání a po založení společnosti. Dále byla provedena syntéza aplikace legislativy, kdy vznikly vzorové smlouvy.

V této práci je věnován prostor mnoha právním oblastem, které jsou nezbytné při založení a provozování cestovní kanceláře či cestovní agentury, avšak jedná se o velmi komplexní problematiku a některé části tak byly upozaděny před jinými. V práci jsou tak pouze okrajově zmíněny například daňové zákony či zde nejsou popsány detaily pracovněprávních vztahů. Rovněž chybí například rozpracování podnikatelského záměru. K poskytnutí komplexního pohledu na tuto problematiku by tak bylo zapotřebí rozpracovat i tyto části právních předpisů. Pro konkrétní využití v praxi by rovněž bylo třeba lépe zpracovat jednotlivé příklady smluv tak, aby odpovídaly konkrétním situacím, které bude cestovní kancelář či cestovní agentura řešit. Jistým problémem je i dynamika, se kterou se právní úprava mění, a tak by bylo potřeba tuto práci udržovat aktuální, jinak hrozí, že obsah citovaných zákonů a jednotlivé postupy budou odlišné, což by mohlo vést ke značným problémům.

7 Seznam použité literatury

7. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Evropské dohody zakládající přidružení mezi Českou republikou na jedné straně a Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně druhé

59. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Ministerstvem pro místní rozvoj České republiky a Ministerstvem hospodářského rozvoje, cestovního ruchu, obchodu a podnikání Albánské republiky o spolupráci v oblasti cestovního ruchu

123. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o Úmluvě o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké přepravě z roku 2003

ASOCIACE CESTOVNÍCH KANCELÁŘÍ ČESKÉ REPUBLIKY. *Představení asociace* [online]. Praha: Asociace cestovních kanceláří České republiky, 2021 [cit. 2021-12-23]. Dostupné z: <https://www.ackcr.cz/predstaveni-asociace/>

BIEN, Amos. *A Simple User's Guide to Certification for Sustainable Tourism and Ecotourism* [online]. 3. vyd. Washington, DC: Center for Ecotourism and Sustainable Development, 2003 [cit. 2021-03-14]. Dostupné z: https://www.responsibletravel.org/docs/Ecotourism_Handbook_I.pdf

BOHUSLAV, Tomáš. *Není cestovka jako cestovka aneb jaký je rozdíl mezi cestovní kanceláří a agenturou?* [online]. Internet info s.r.o., 2019 [cit. 2021-10-18]. Dostupné z: <https://www.euro.cz/byznys/rozdil-mezi-ck-a-ca-1476335>

CZECHTOURISM. *#Czech Tourism* [online]. Praha: CzechTourism, 2022 [cit. 2022-02-22]. Dostupné z: <https://www.czechtourism.cz/cs-CZ/>

ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD. *Zaměstnaní podle postavení v zaměstnání* [online]. Praha: Český statistický úřad, 2022 [cit. 2022-03-25]. Dostupné z: https://vdb.czso.cz/vdbvo2/faces/cs/index.jsf?page=vystup-objekt&f=TABULKA&z=T&skupId=446&katalog=30853&pvo=ZAM02-B&pvo=ZAM02-B&str=v440&u=v436_VUZEMI_97_19#w=

ČSOB. *Jak si založit živnost* [online]. Praha: ČSOB, 2021a [cit. 2021-12-23]. Dostupné z: <https://www.pruvodcepodnikanim.cz/nastroje/jak-si-zalozit-zivnost/>

ČSOB. *Zakládáte s.r.o.? Zjistěte, jak na to* [online]. Praha: ČSOB, 2021b [cit. 2021-12-23]. Dostupné z: <https://www.pruvodcepodnikanim.cz/clanek/zalozeni-s-r-o/>

ČSOB. *Povinnosti podnikatele ve vztahu k úřadům a daním* [online]. Praha: ČSOB, 2021c [cit. 2021-12-23]. Dostupné z: <https://www.pruvodcepodnikanim.cz/wp-content/uploads/2018/12/n-povinnosti-podnikatele-ve-vztahu-k-uradum-a-danim.pdf>

EVROPSKÁ KOMISE. *Druhy právních předpisů* [online]. Luxembourg: Generální ředitelství pro komunikaci Evropské komise, 2021 [cit. 2021-12-05]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/types-eu-law_cs

EVROPSKÉ SPOTŘEBITELSKÉ CENTRUM. *Zájezdy se zahraničními cestovními kancelářemi* [online]. Praha: Evropské spotřebitelské centrum, 2017 [cit. 2022-03-03]. Dostupné z: <https://evropskyspotrebitel.cz/zajezdy-ubytovani/zajezdy-se-zahranicnimi-cestovnimi-kancelaremi/>

FINANČNÍ SPRÁVA. *Začínáte podnikat?* [online]. Praha: Generální finanční ředitelství, 2021 [cit. 2021-12-23]. Dostupné z: <https://www.financnisprava.cz/cs/dane/zivotni-situace/zacinate-podnikat>

HAMPEL, Alexander. *Provoz a činnost cestovních kanceláří*. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2005. Dostupné také z: https://is.muni.cz/do/econ/soubory/katedry/kres/3910085/MSMT_PCR.pdf

HAVLÍČKOVÁ, Klára a Renata KRÁLOVÁ. *Cestovní právo*. Praha: C.H. Beck, 2015. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-267-0

HENDRYCH, Dušan et al. *Správní právo: obecná část*. 8. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2012. Beckovy právnické učebnice. ISBN 978-80-7179-254-3.

HOECKE, Mark Van. *Methodologies of Legal Research: Which Kind of Method for What Kind of Discipline?* Oxford: Hart Publishing, 2011. ISBN 978-1-84946-170-2

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY. *Příručka pro podnikání 2021* [online]. Praha: Hospodářská komora České republiky, 2021. Dostupné také z: https://www.komora.cz/files/uploads/2021/01/Obecn%C3%A1-1-p%C5%99%C3%ADru%C4%8Dka_2021.pdf

HRUBOŠOVÁ, Marcela. *Tahák na úspěšné podnikání: jak vybudovat prosperující a úspěšné podnikání*. České Budějovice: Osule, 2015. ISBN 978-80-905262-9-7.

HUČKA, Miroslav, Zuzana ČVANČAROVÁ a Jiří FRANEK. *Základy podnikání a podnikatelský proces*. Praha: Grada Publishing, 2021. Finanční řízení. ISBN 978-80-271-3041-2.

CHRASTINA, Jan. Případová studie: metoda kvalitativní výzkumné strategie a designování výzkumu. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2019. ISBN 978-80-244-5373-6

KOSAŘ, David a Jan PETROV. Jak vybrat "případy" do případové studie a pracovat s nimi v právu: poznatky z výzkumu na pomezí práva a politologie. In: *JURISPRUDENCE*. 6/2016. Praha: Wolters Kluwer, 2016, s. 21-30. ISSN 1802-3843.

LINDEROVÁ, Ivica. *Cestovní ruch: teoretická a právní východiska*. Praha: Idea servis, 2015. ISBN 978-80-85970-86-9

MCCONVILLE, Mike a Wing Hong CHUI. *Research Methods for Law*. Edinburgh: Edinburgh University Press, 2017. ISBN 978-0-7486-3358-6

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Cestovní ruch* [online]. Praha: Ministerstvo pro místní rozvoj, 2022 [cit. 2022-03-25]. Dostupné z: <https://www.mmr.cz/cs/ministerstvo/cestovni-ruch>

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Pokyny pro vznikající cestovní kanceláře* [online]. Praha: Ministerstvo pro místní rozvoj, 2021 [cit. 2021-10-18]. Dostupné z: <https://www.mmr.cz/cs/ministerstvo/cestovni-ruch/informace-pro-cestovni-kancelare-a-agentury/pokyny-pro-vznikajici-cestovni-kancelare>

MINISTERSTVO PRŮMYSLU A OBCHODU. *Jednotný registrační formulář* [online]. Praha: Ministerstvo průmyslu a obchodu, 2022 [cit. 2022-02-05]. Dostupné z:

<https://www.mpo.cz/cz/podnikani/zivnostenske-podnikani/crm-jednotny-registracni-formular/jednotny-registracni-formular---234081/>

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů)

Nařízení vlády č. 168/2002 Sb. ze dne 7. května 2002, Nařízení vlády, kterým se stanoví způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při provozování dopravy dopravními prostředky

Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 16.7.2015, sp. zn. III. ÚS 1996/13, uveřejněný pod č. N 130/78 SbNU 57 Sbírkou nálezů a usnesení. Dostupné z: <https://www.usoud.cz/>

Obecně závazná vyhláška města Luhačovice č. 6/2019, o místním poplatku z pobytu

PALATKOVÁ, Monika et al. *Management cestovních kanceláří a agentur*. Praha: Grada, 2013. ISBN 978-80-247-3751-5

PETRÁŠ, René. *Právo a cestovní ruch*. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského, 2013. ISBN 978-80-7452-032-7

PETRÁŠ, René. Vývoj a tradice právní úpravy cestovního ruchu. In: *PRÁVNĚHISTORICKÉ STUDIE*. 2018, s. 11-22. ISSN 2464-689X. Dostupné z: [doi:10.14712/2464689X.2018.20](https://doi.org/10.14712/2464689X.2018.20)

PUBLICATIONS OFFICE OF THE EUROPEAN UNION. *Acquis* [online]. Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2022 [cit. 2022-07-10]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=LEGISSUM:acquis>

PUBLICATIONS OFFICE OF THE EUROPEAN UNION. *Prameny práva Evropské unie* [online]. Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2020 [cit. 2021-12-05]. Dostupné z: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=LEGISSUM%3A114534&fbclid=IwAR2d5pnvm5s3C8T3bJrfoxxwiySi19LS0PYDoWSY2f_Ugc4Suy8YizuHJ2c

Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 30.3.2016, sp. zn. 25 Cdo 3283/2014, uveřejněný pod č. 85/2017 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní. Dostupné z: <https://www.nsoud.cz/>

Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 25.7.2018, sp. zn. 25 Cdo 1214/2018-187, uveřejněným na webu dne 9.10.2018. Dostupné z: <https://www.nsoud.cz/>

Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 30.3.2021, sp. zn. 25 Cdo 1267/2020-194, uveřejněný pod č. 59/2022 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní. Dostupné z: <https://www.nsoud.cz/>

Rozsudek Soudního dvora ze dne 7. května 2020 ve věci C-641/18

Směrnice Rady ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy č. 90/314/EHS

Smlouva o fungování Evropské unie

SYSEL, Jiří a Josef ZURYNEK. *Management cestovní kanceláře a cestovní agentury*. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského, 2009. ISBN 978-80-86723-78-5.

ŠPIRKOVÁ, Marie. Dopravní služby v cestovním ruchu: výukový materiál [online].

Litoměřice: Vyšší odborná škola, Obchodní akademie, Střední odborná škola a

Jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky EKONOM, 2019.

ISBN 978-80-88418-05-4. Dostupné také z: <https://www.vovcr.cz/odz/ekon/417/>

TITTELBACHOVÁ, Šárka. *Turismus a veřejná správa: průniky, dysfunkce, problémy, šance : státní politika turismu České republiky : systémový přístup k řešení problémů*.

Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-3842-0

UNITED NATIONS. *Treaty Handbook*. New York: United Nations Publication, 2012.

ISBN 978-92-1-055293-6

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky, ze dne 24.8.2021, sp. zn. 6 Tdo

526/2021-4392, uveřejněné na webu dne 5.12.2021. Dostupné z:

<https://www.nsoud.cz/>

Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky

VOTOUPALOVÁ, Alena. Cestovní kancelář [online]. Litoměřice: Vyšší odborná škola, Obchodní akademie, Střední odborná škola a Jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky EKONOM, 2018. ISBN 978-80-88418-00-9. Dostupné také z:

<https://vovcr.cz/odz/ekon/442/>

VŠEOBECNÁ ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA. Jaký je minimální vyměřovací základ? [online]. Praha: Všeobecná zdravotní pojišťovna, 2022 [cit. 2022-02-05]. Dostupné z: <https://www.vzp.cz/platci/informace/osvc/vymerovaci-zaklad-a-vypocet-pojistneho/jaky-je-minimalni-vymerovaci-zaklad>

WHELANOVÁ, Markéta. Účinky unijního práva ve světle judikatury Soudního dvora. *Správní právo: Legislativní příloha*. 2011, **3. (2011)**(3), 74-89.

WORLD TOURISM ORGANIZATION. *Sustainable Tourism for Development Guidebook* [online]. First edition. Madrid: World Tourism Organization (UNWTO), 2013 [cit. 2021-03-14].

Dostupné z: <https://www.e-unwto.org/doi/epdf/10.18111/9789284415496>

Zákon č. 89/2012 Sb., Zákon občanský zákoník

Zákon č. 90/2012 Sb., Zákon o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích)

Zákon č. 110/2019 Sb., Zákon o zpracování osobních údajů

Zákon č. 159/1999 Sb., Zákon o některých podmínkách podnikání v oblasti cestovního ruchu a o změně zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 455/1991 Sb., Zákon o živnostenském podnikání (živnostenský zákon)

Zákon č. 634/1992 Sb., Zákon o ochraně spotřebitele

ZELENKA, Josef. *Cestovní ruch - marketing*. Vyd. 3., přeprac. Hradec Králové: Gaudeamus, 2015. ISBN 978-80-7435-543-1.

ZELENKA, Josef a Jiří KYSELA. *Informační a komunikační technologie v cestovním ruchu*. Vyd. 4., přeprac. a dopl. Hradec Králové: Gaudeamus, 2013. ISBN 978-80-7435-242-3.

8 Seznam obrázků a tabulek

8.1 Seznam obrázků

Obrázek 1 – Schéma probíraných oblastí v rámci případových studií 25

8.2 Seznam tabulek

Tabulka 1 – Shrnutí příkazní smlouvy.....	33
Tabulka 2 – Shrnutí zprostředkovatelské smlouvy.....	34
Tabulka 3 – Shrnutí smlouvy o obchodním zastoupení.....	36
Tabulka 4 – Srovnání výhod a nevýhod podnikající fyzické osoby a společnosti s ručením omezeným	41
Tabulka 5 – Přehled úkonů při založení společnosti	42
Tabulka 6 – Shrnutí smlouvy o ubytování.....	45
Tabulka 7 – Shrnutí smlouvy o přepravě	47
Tabulka 8 – Shrnutí smlouvy o nájmu dopravního prostředku.....	49
Tabulka 9 – Shrnutí smlouvy o provozu dopravního prostředku.....	50
Tabulka 10 – Shrnutí smlouvy o zájezdu.....	51
Tabulka 11 – Shrnutí komisionářské smlouvy	55
Tabulka 12 – Shrnutí zasílatelské smlouvy	56

9 Přílohy

9.1 Příloha 1 – Jednotný registrační formulář společnosti Cestovní agentura Beta (včetně příloh)

		JEDNOTNÝ REGISTRAČNÍ FORMULÁŘ		podací razítko
CENTRÁLNÍ REGISTRAČNÍ MÍSTO		FYZICKÁ OSOBA		
ČÁST A - PODNIKATEL				

01 Podnikatel			
a) titul	b) jméno Natalie	c) příjmení Typilová	d) titul
e) pohlaví ¹⁾ žena / muž ²⁾	f) rodné příjmení	g) všechna dřívější příjmení	
h) rodinný stav	i) místo narození	j) okres	
k) stát Česká republika	l) státní občanství české	m) datum narození	n) rodné číslo
o) identifikační číslo osoby		p) obchodní firma (jen u osob zapsaných do obchodního rejstříku)	

02 Bydliště			
a) název ulice	b) č.p. / č.ev.	c) číslo orientační	d) PSČ 5 0 9 0 1
e) název obce Nová Paka	f) část obce		
g) okres Jičín	h) stát Česká republika		

03 Sídlo			
a) sídlo trvale shodné s bydlištěm ²⁾	ANO / NE		
b) název ulice	c) č.p. / č.ev.	d) číslo orientační	e) PSČ
f) název obce	g) část obce		
h) okres	i) stát		

04 Pobyť na území ČR (pro zahraniční osoby) ³⁾			
a) název ulice	b) č.p. / č.ev.	c) číslo orientační	d) PSČ
e) název obce	f) část obce		
g) okres	h) povolený pobyt do		

05 Předmět podnikání (u živnosti volně vyznačte čísla oborů činnosti na seznamu) - ve smyslu § 45 resp. § 50 Živnostenského zákona ohlašuji živnost resp. žádám o koncesi	
pořadové číslo 1.	47 - Zprostředkování obchodu a služeb

06 Provozovna			
a) název ulice	b) č.p. / č.ev.	c) číslo orientační	d) PSČ 5 0 9 0 1
e) název obce Nová Paka	f) část obce	g) okres Jičín	
h) název provozovny	i) umístění provozovny		
j) datum zahájení provozování živnosti v provozovně	k) provozovna podléhající kolaudaci ANO / NE		
l) předměty podnikání provozované v provozovně dle poř. čísla / u živnosti volně číslo oboru 4 / 7 4 / 8 7 / 1 / / / /			

07 Odpovědný zástupce			
a) titul	b) jméno	c) příjmení	d) titul
e) státní občanství	f) rodné příjmení	g) datum narození	h) rodné číslo
i) místo narození	j) okres	k) stát	l) pohlaví ¹⁾ žena / muž ²⁾

¹⁾ vyplní pouze fyzická osoba, která nemá přiděleno rodné číslo
²⁾ vyplní pouze osoba, která má adresu sídla shodnou s adresou bydliště
³⁾ vyplní pouze osoba, která má povolený pobyt

MPO FO – vzor č. 11 (021317) 1 ⁷⁾ nehodící se škrtněte

08 Bydliště odpovědného zástupce

a) název ulice	b) č.p. / č.ev.	c) číslo orientační	d) PSČ
e) název obce	f) část obce		
g) okres	h) stát		

09 Pobyt odpovědného zástupce na území ČR (pro zahraniční osoby)

a) název ulice	b) č.p. / č.ev.	c) číslo orientační	d) PSČ
e) název obce	f) část obce	g) okres	

10 Datum ustanovení do funkce odpovědného zástupce

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

11 Ustanovení odpovědného zástupce pro předměty podnikání (pořadové číslo předmětu podnikání)

☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

ČÁST B - OZNÁMENÍ SPRÁVĚ SOCIÁLNÍHO ZABEZPEČENÍ

- oznamuji ve smyslu zákona č. 582/1991 Sb., následující skutečnosti SSZ v Jičíně	
a) datum zahájení samostatné výdělečné činnosti	b) přihlašuji se k dobrovolné účasti na nemocenském pojištění OSVČ od
0 1 0 1 2 0 2 2	

ČÁST C - OZNÁMENÍ ZDRAVOTNÍ POJIŠTOVNĚ

- oznamuji ve smyslu zákona o veřejném zdravotním pojištění zahájení výkonu samostatné výdělečné činnosti zdravotní pojišťovně v Jičíně	
a) název zdravotní pojišťovny Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR	b) druh (kód) ZP 111
c) číslo bankovního účtu / směrový (identifikační) kód	d) výše zálohy 2627,-
e) datum zahájení samostatné výdělečné činnosti	
0 1 0 1 2 0 2 2	

ČÁST D - OZNÁMENÍ PRACOVNÍHO MÍSTA

- oznamuji ve smyslu zákona o zaměstnanosti volné pracovní místo / obsazení volného pracovního místa ¹⁾ ÚP v			
a) místo výkonu práce	b) název profese	c) dle KZAM	d) vznik / obsazenost ¹⁾ ke dni
e) pracovně právní vztah na dobu určitou / neurčitou ¹⁾	f) pracovní doba	g) počet míst	h) výše mzdy
i) požadované vzdělání, praxe	j) zveřejňovat ☐ ANO / ☐ NE ¹⁾		
k) kontaktní osoba na pracovišti	l) poznámky: nabízené výhody, speciální požadavky apod.		

ČÁST E - VYBERTE ÚŘADY, VŮČI KTERÝM JE PODÁNÍ ČINĚNO

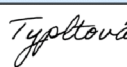
a) Živnostenský úřad ☒ počet příloh 0 1	b) SSZ ☒ počet příloh 0 1	c) Zdravotní pojišťovna ☒ počet příloh
d) Finanční úřad ☒ počet příloh	e) Úřad práce ☐ počet příloh	

ČÁST F – ADRESA PRO DORUČOVÁNÍ

a) název ulice	b) č.p. / č.ev.	c) číslo orientační	d) PSČ
			5 0 9 0 1
e) název obce Nová Paka	f) část obce	g) okres Jičín	
h) adresu použít i pro následující řízení ☐ ANO / ☐ NE ¹⁾			

ČÁST G – DOPLŇUJÍCÍ ÚDAJE

a) telefon	b) datová schránka	c) e-mail

jméno podatele Natalie	příjmení podatele Typltová	 vlastnoruční podpis
V Nové Páče	dne 20.2.2022	

PŘÍLOHA PŘEDMĚT PODNIKÁNÍ

podací razítko

Identifikační část podnikatele

a) jméno a příjmení / obchodní firma / řádek ¹⁾ Natalie Typltová	b) identifikační číslo osoby
c) rodné číslo XXXXXXXXXX	d) datum narození ¹⁾

Předmět podnikání (u živnosti volně vyznačte čísla oborů činností na seznamu)

- ve smyslu § 45 resp. § 50 živnostenského zákona ohlašuji živnost resp. žádám o koncesi

pořadové číslo 2.	48 - Velkoobchod a maloobchod
pořadové číslo 3.	71 - Provozování cestovní agentury a průvodcovská činnost
pořadové číslo 4.	
pořadové číslo 5.	
pořadové číslo 6.	
pořadové číslo 7.	
pořadové číslo 8.	
pořadové číslo 9.	
pořadové číslo 10.	
pořadové číslo 11.	

jméno podatele Natalie	příjmení podatele Typltová	 vlastnoruční podpis
vztah k právnické osobě		
V Nové Páze	dne 20.2.2022	

¹⁾ vyplní pouze fyzická osoba, která nemá přiděleno rodné číslo

06 Jedná se o první výdělečnou činnost v ČR po skončení důchodového pojištění v cizině ANO / NE

a) číslo cizozemského pojištění
b) název a adresa cizozemského nositele pojištění

jméno podatele Natalie	příjmení podatele Typltová	 vlastnoruční podpis
V Nové Páze	dne 20.2.2022	

Než začnete vyplňovat tiskopis, přečtěte si, prosím, pokyny.

Finančnímu úřadu pro / Specializovanému finančnímu úřadu

Královéhradecký kraj

Územní pracoviště v, ve, pro

Nové Páče

01 Daňové identifikační číslo

C, Z

otisk podacího razítka finančního úřadu

PŘIHLÁŠKA K REGISTRACI pro fyzické osoby

02

a) k dani z příjmů fyzických osob

X

b) k dani silniční

ode dne

c) k dani z příjmů jako plátcí: 1. daně z příjmů ze závislé činnosti

ode dne

2.1. daně z příjmů FO vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně

ode dne

2.2. daně z příjmů PO vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně

ode dne

3. zajišťující daň z příjmů

ode dne

03 Příjmení

T, Y, P, L, T, O, V, Ā

04 Rodné příjmení

05 Jméno(-a)

N, A, T, A, L, I, E

06 Titul

07 Rodné číslo / Datum nar. (není-li RČ přiděleno)

08 Adresa místa pobytu

a) ulice a číslo orientační, část obce a číslo popisné

b) obec

N, O, V, Ā, P, A, K, A

c) PSČ

5 0 9 0 1

d) stát

Č, E, S, K, Ā, R, E, P, U, B, L, I, K, A

09 Adresa hlášeného místa pobytu cizince

a) ulice a číslo orientační, část obce a číslo popisné

b) obec

c) PSČ

10 Kontaktní údaje

a) telefon

telefon

telefon

b) e-mail

11 Datum počátku výkonu činnosti, která je zdrojem příjmů ze samostatné činnosti, nebo datum, ke kterému přijal daňový subjekt příjem ze samostatné činnosti:

0 1 0 3 2 0 2 2

12 Oprávnění k podnikání

identifikační číslo

vydáno v ČR ano/ne

NE

(v případě, že vyplníte ne, je nutné toto oprávnění k podnikání doložit jako přílohu)

13 Sídlo shodné s adresou místa pobytu ano/ne

a) ulice a číslo orientační, část obce a číslo popisné

b) obec

c) PSČ

14 Organizační složky obchodního závodu: a) počet odštěpných závodů

(samostatná příloha)

b) počet provozoven

c) počet plátcových pokladen

(samostatná přihláška k registraci pro plátcovy pokladny)

15 Čísla účtů u poskytovatelů platebních služeb

a) účty v ČR vedené v CZK:

vlastníkem účtu je daňový subjekt ano/ne

číslo účtu/směrový (identifikační) kód

b) účet vedený v zahraničí nebo účet v cizí měně:

IBAN

typ ID banky

ID banky

měna, ve které je účet veden

vlastníkem účtu je daňový subjekt ano/ne

BIC

0300

CZK

název účtu

název banky

Č E S K O S L O V E N S K Á O B C H O D N Í B A N K A A . S .

ulice banky

R A D L I C K Á 3 3 3 / 1 5 0

město banky

P R A H A 5

PSČ (ZIP-code) banky

1 5 0 5 7

stát

Č E S K Á R E P U B L I K A

16 Zákonný zástupce či opatrovník

Příjmení

Jméno(-a)

Rodné číslo / Datum nar. (není-li RČ přiděleno)

Adresa místa pobytu:

ulice a číslo orientační, část obce a číslo popisné

obec

PSČ

telefon

e-mail

17 Adresa pro doručování

a) ulice a číslo orientační, část obce a číslo popisné

b) obec

c) PSČ

18 Právní předchůdce

a) Daňové identifikační číslo

b) Identifikace

19 Zahraniční DIČ

Stát

20 Očekávaná daňová povinnost

Daň z příjmů fyzických osob

Kč

Daň silniční

Kč

PROHLAŠUJI, ŽE VŠECHNY MNOU UVEDENÉ ÚDAJE V TÉTO PŘIHLÁŠCE K REGISTRACI JSOU PRAVDIVÉ A ÚPLNÉ
A STVRZUJI JE SVÝM PODPISEM A JSEM SI VĚDOM SVÉ POVINNOSTI HLÁSIT KAŽDOU ZMĚNU DO 15 DNŮ.

Údaje o podepisující osobě:

Kód podepisující osoby:

0 1

Jméno(-a) a příjmení / Název právnické osoby

N A T A L I E T Y P L T O V Á

Datum narození / Evidenční číslo osvědčení daňového poradce / IČ právnické osoby

Fyzická osoba oprávněná k podpisu (je-li daňový subjekt či zástupce právnickou osobou),
s uvedením vztahu k právnické osobě (např. jednatel, pověřený pracovník apod.)

Jméno(-a) a příjmení / Vztah k právnické osobě

Daňový subjekt / Osoba oprávněná k podpisu:

Datum

2 0 0 2 | 2 0 2 2

Otisk
razítka

Vlastnoruční podpis
daňového subjektu / osoby oprávněné k podpisu

Typlová

**POKyny K VYPLNĚNÍ PŘIHLÁŠKY K REGISTRACI
pro fyzické osoby**

Finančnímu úřadu pro / Specializovanému finančnímu úřadu doplňte zbývající část oficiálního názvu svého místně příslušného finančního úřadu (např. - hlavní město Praha, - Jihočeský kraj, apod.). Bude-li subjekt vybraným subjektem podle § 11 odst. 2 zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Finanční správě České republiky“), doplní údaj slovy Specializovanému finančnímu úřadu.

- 01 Daňové identifikační číslo** při první registraci nevyplňujete, vyplní finanční úřad.
- 02** Napišete „ano“ u daní, ke kterým se prostřednictvím této přihlášky chcete zaregistrovat, „ne“ napišete u ostatních zde uvedených daní. K přihlášení k registraci k daní z přidané hodnoty použijte samostatný formulář Přihláška k registraci k daní z přidané hodnoty.
- ad a)** Za přihlášení k registraci se považuje vaše vyjádření „ano“ a vyplnění přihlášky k registraci.
- ad b)** Za přihlášení k registraci se považuje vaše vyjádření „ano“ a vyplnění přihlášky k registraci. Uveďte den, kdy vám podle zákona o silniční dani vzniká registrační povinnost.
- ad c1) až c3)** Za přihlášení k registraci se považuje vaše vyjádření „ano“ a vyplnění přihlášky k registraci. Uveďte datum, ke kterému vám vznikla povinnost se registrovat jako plátec. Při určování druhu příjmu srážkové daně, ke které vznikla povinnost se registrovat, při určování účtů, na které má být daň odvedena, a při určování skupiny poplatníků, za kterou je podáváno Vyúčtování, je rozhodující osoba, jejíž příjem je podroben dani, nikoliv osoba plátcem daně.
- 03 Příjmení** vyplňte nyní používané příjmení.
- 04 Rodné příjmení** vyplňte příjmení uvedené na vašem rodném listě a všechna dřívější příjmení.
- 05 Jméno(a)** vyplňte jméno(-a) ve stejném tvaru, ve kterém je uvedené na vašem rodném listě.
- 07 Rodné číslo / Datum nar.** pokud má vaše rodné číslo za lomítkem pouze 3 číslice, nebude na posledním místě nic vyplněno, pokud není přiděleno RČ, vyplňte datum narození.
- 08 Adresa místa pobytu a) až d)**
- ad a)** v případě, že obec má označení ulice: název ulice a číslo orientační (číslo orientační je číslo v ulici pořadové), část obce a číslo popisné. Osoby, které nemají v ČR trvalý pobyt, uveďte svoji zahraniční adresu a vyplní i položku **d)**. Zahraniční osoby uveďte údaje potřebné pro určení místní příslušnosti dle § 13 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „DR“) v následujícím bodě **09**.
- 09 Adresa hlášeného místa pobytu** fyzické osoby, které nemají v ČR trvalý pobyt vyplní adresu svého hlášeného místa pobytu v ČR (§ 13 DR). Nelze-li takto místo pobytu na území ČR určit, vyplní adresu místa, kde se převážně zdržují.
- 10 Kontaktní údaje**
- ad a)** uveďte telefonní čísla, na kterých jste k zastížení;
- ad b)** uveďte adresu elektronické pošty.
- 11 Datum počátku výkonu činnosti, která je zdrojem příjmů ze samostatné činnosti, nebo datum, ke kterému přijal daňový subjekt příjem ze samostatné činnosti** uveďte počátek (zahájení) vykonávání činnosti, která je zdrojem příjmů ze samostatné činnosti, nebo datum přijetí příjmů ze samostatné činnosti podle toho, která z těchto skutečností nastala dříve. Datum získání oprávnění nebo povolení k činnosti není rozhodující. Nezhledňují se příjmy, které nejsou předmětem daně, příjmy od daně osvobozené, příjmy, z nichž se daň vybírá srážkou podle zvláštní sazby daně a příjmy z nájmu dle § 9 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o daních z příjmů“). Jste-li daňovým nezřetelcem, uveďte počátek (zahájení) vykonávání výše uvedené činnosti na území ČR nebo datum přijetí výše uvedeného příjmu ze zdroje na území ČR.
- 12 Oprávnění k podnikání** vyplňte IČO, pokud vám bylo přiděleno. Dále vyplňte ano, bylo-li vám oprávnění k podnikání vydáno v ČR, nebo ne, bylo-li vydáno mimo ČR. V případě, že bylo vydáno mimo ČR, doložte jej jako přílohu k přihlášce k registraci.
- 13 Sidlo** dle § 429 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“). Pokud máte sídlo na stejné adrese, na které máte místo trvalého pobytu, vyplňte ano do políčka „shodné s adresou místa pobytu“ a nemusíte body **13 a) až c)** vyplňovat. Zahraniční osoba, která ve smyslu § 22 odst. 2 zákona o daních z příjmů, zřídila na území České republiky stálou provozovnu, vyplní v tomto bodě **a) až c)** adresu této stálé provozovny.
- 14 Organizační složky obchodního závodu**
- ad a)** vyplňte počet odstěpných závodů podle § 503 odst. 2 občanského zákoníku. Na zvláštní příloze (tiskopisu) uveďte za každý odstěpný závod vnitřní pořadové organizační číslo (existuje-li), uveďte IČO, pokud bylo přiděleno, název, adresu včetně PSČ, telefonu, adresu elektronické pošty;
- ad b)** vyplňte počet provozoven (kromě té, kterou jste uvedl pod číslem **13** jako sídlo) ve smyslu § 503 odst. 1 občanského zákoníku a § 17 živnostenského zákona. Na zvláštní příloze (tiskopisu) uveďte za provozovnu vnitřní pořadové organizační číslo (pokud existuje), název, adresu včetně PSČ, telefonu, adresu elektronické pošty, IČO. Zvláštní přílohu není třeba vyplňovat pro provozovny dle § 17 živnostenského zákona;
- ad c)** vyplňte počet svých platcových pokladen, zaregistrovaných u všech místně příslušných správců daně.
- 15 Číslo účtů u poskytovatelů platebních služeb** vyplňte všechna čísla účtů, na nichž jsou soustředěny prostředky z vaší podnikatelské činnosti. V poloze typ ID banky vyplňte typ identifikace banky, tj. např. BIC, FW, SC.
- 16 Zákonný zástupce či opatrovník** vyplňte, pokud máte zástupce ve smyslu § 457 a násl. občanského zákoníku.
- 17 Adresa pro doručování** vyplňte pouze v případě, liší-li se adresa, kam požadujete, aby správce daně doručoval písemnosti od adresy uvedené v bodu **13** (popř. bodu **08**). Nevyplnění adresy pro doručování nelze považovat za žádost o zrušení dříve nahlášené adresy pro doručování. Pro zrušení či změnu nahlášené adresy pro doručování je třeba vyplnit příslušný bod tiskopisu Oznámení o změně registračních údajů. V případě, že si zvolíte adresu pro doručování, ale máte zpřístupněnou datovou schránku, bude v souladu s § 39 a § 42 DR a § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, doručováno do vaší datové schránky bez ohledu na vámi zvolenou adresu pro doručování ve všech případech, ve kterých to bude umožňovat povaha doručovaného dokumentu.
- 18 Právní předchůdce a) a b)** vyplňte, pokud pokračujete ve činnostech nebo pobírání příjmů, které byly předmětem daně u tohoto právního předchůdce. Uveďte základní identifikační údaje o svém právním předchůdci.
- 19 Zahraniční DIČ** vyplňte DIČ, které vám bylo přiděleno v zahraničí.
- 20 Očekávaná daňová povinnost** vyplňte při vzniku nově zaregistrované povinnosti platit daň z příjmů nebo daň silniční, pro kterou zákon stanoví zálohy. Vámi uvedená výše očekávaná daňová povinnost slouží k stanovení záloh dle § 174 odst. 6 DR.

POKyny K VYPLŇOVÁNÍ ÚDAJŮ O PODEPISUJÍCÍ OSOBĚ

Údaje o podepisující osobě: tyto údaje budou vyplňovány pouze v případech, kdy je podání zpracováváno a podáváno osobou odlišnou od daňového subjektu, tzn. v případech, kdy daňový subjekt činí podání sám za sebe, tuto část nevyplňujete.

Kód podepisující osoby: bude vyplněn číselný kód podle níže uvedených typů podepisujících osob:

- 1 – zákonný zástupce nebo opatrovník
 - 2 – ustanovený zástupce
 - 3 – společný zástupce, společný zmocněnec
 - 4a – obecný zmocněnec – fyzická osoba i právnická osoba
 - 4b – fyzická osoba daňový poradce nebo advokát
 - 4c – právnická osoba vykonávající daňové poradenství
 - 5a – osoba spravující pozůstalost
 - 5b – zástupce osoby spravující pozůstalost
 - 6a – dědic po skončení řízení o pozůstalosti
 - 6b – zástupce dědice po skončení řízení o pozůstalosti
 - 7a – právní nástupce právnické osoby
 - 7b – zástupce právního nástupce právnické osoby
- Pozn. kódy 5b, 6b, 7b mají přednost před obecnými druhy zastoupení s nižšími čísly kódů.

Datum narození / Evidenční číslo osvědčení daňového poradce / IČ právnické osoby: bude vyplněno datum narození podepisující osoby odlišné od daňového subjektu – fyzické osoby, nebo evidenční číslo osvědčení daňového poradce – fyzické osoby, nebo identifikační číslo právnické osoby odlišné od daňového subjektu.

Fyzická osoba oprávněná k podpisu (je-li daňový subjekt či podepisující osoba právnickou osobou) s uvedením vztahu k právnické osobě (např. jednatele, pověřený pracovník atd.): tyto údaje budou vyplňovány pouze v případech, kdy je podání podáváno právnickou osobou, včetně případů kdy je právnická osoba v postavení podepisující osoby odlišné od daňového subjektu.

Vlastnoručený podpis daňového subjektu / Osoby oprávněné k podpisu: podání bude opatřeno vlastnoručním podpisem buď přímo daňovým subjektem – fyzickou osobou činní podání sama za sebe, nebo fyzickou osobou oprávněnou podepsat podání za daňový subjekt – právnickou osobu. Je-li podepisující osobou fyzická osoba odlišná od daňového subjektu, podání podepisuje tato fyzická osoba; je-li podepisující osobou právnická osoba odlišná od daňového subjektu, podání podepisuje fyzická osoba oprávněná jednat jménem právnické osoby.

Doložte-li ke změně údajů, které je povinen daňový subjekt uvádět při registraci, je povinen tuto změnu oznámit správci daně do 15 dnů ode dne, kdy nastala, případně požádat o zrušení registrace, jsou-li pro to dány důvody. K oznámení změny použijte tiskopis Oznámení o změně registračních údajů, k žádosti o zrušení registrace použijte tiskopis Žádost o zrušení registrace. Seznam údajů, na které se nevztahuje oznamovací povinnost dle § 127 odst. 4 DR, je zveřejněn na úřední desce správce daně a způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Všechny údaje, na něž jste neměl(a) dostatek místa na formuláři, a všechny další údaje, které považujete za závazné ke své registraci, uveďte prosím na zvláštní příloze. U jednotlivých informací uveďte číslo položky původního formuláře, ke které se vztahují.

9.2 Příloha 2 – Společenská listina společnosti Cestovní kancelář Alfa

ZAKLADATELSKÁ LISTINA

1. Obchodní firma

Obchodní firma společnosti zní: Cestovní kancelář Alfa

2. Sídlo

Sídlo společnosti je: [REDACTED], Nová Paka, 50901

3. Předmět podnikání

Předmětem podnikání společnosti je:

- Provozování cestovní kanceláře

4. Doba trvání společnosti

Společnost se zakládá na: dobu neurčitou

5. Zakladatel

Zakladatelem společnosti je: Natalie Typltová, nar. [REDACTED], bydlištěm [REDACTED]

6. Základní kapitál

Výše základního kapitálu společnosti je: 1 Kč

Základní kapitál je tvořen peněžitým vkladem ve výši 1 Kč, který představuje základní podíl ve výši 100 %.

7. Jednatel

Společnost má: 1 jednatele.

Způsob jednání jednatele: Za společnost jedná a podepisuje jednatel samostatně.

Jménem společnosti podepisuje jednatel tak, že k firmě společnosti připojí svůj podpis

V Nové Pace dne 20.2.2022

Natalie Typltová

09 Adresa bydliště odpovědného zástupce

a) název ulice	b) č.p. / č.ev.	c) číslo orientační	d) PSČ
e) název obce	f) část obce		
g) okres	h) stát		

10 Adresa pobytu odpovědného zástupce na území ČR (pro zahraniční osoby)

a) název ulice	b) č.p. / č.ev.	c) číslo orientační	d) PSČ
e) název obce	f) část obce	g) okres	

11 Datum ustanovení do funkce odpovědného zástupce

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

12 Ustanovení odpovědného zástupce pro předměty podnikání (pořadové číslo předmětu podnikání)

☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

13 Provozovna

a) název ulice	b) č.p. / č.ev.	c) číslo orientační	d) PSČ
e) název obce Nová Paka	f) část obce	g) okres Jičín	
h) název provozovny		i) umístění provozovny	
j) datum zahájení provozování živnosti v provozovně	k) provozovna podléhající kolaudaci		☐ ANO / ☐ NE ¹⁾
l) předměty podnikání provozované v provozovně dle poř. čísla / u živnosti volné číslo oboru			

ČÁST B - OZNÁMENÍ PRACOVNÍHO MÍSTA

- oznamuji ve smyslu zákona o zaměstnanosti			
volné pracovní místo / obsazení volného pracovního místa ¹⁾ ÚP v			Nové Pace
a) místo výkonu práce Nová Paka	b) název profese <small>vedoucí malé kulturní, rekreační, sportovní, cestovní, zájmové organizace</small>	c) dle KZAM 13191	d) veřejný / obsazenost ¹⁾ ke dni 0 1 0 3 2 0 2 2
e) pracovní právní vztah na dobu určitou / neurčitou ¹⁾	f) pracovní doba	g) počet míst	h) výše mzdy
i) požadované vzdělání, praxe			j) zveřejňovat ☐ ANO / ☐ NE ¹⁾
k) kontaktní osoba na pracovišti		l) poznámky: nabízené výhody, speciální požadavky apod.	

ČÁST C - VYBERTE ÚŘADY, VŮČI KTERÝM JE PODÁNÍ ČINĚNO

a) Živnostenský úřad ☒ počet příloh 0 0	b) Finanční úřad ☒ počet příloh 0 1	c) Úřad práce ☐ počet příloh
---	---	---

ČÁST D – ADRESA PRO DORUČOVÁNÍ

a) název ulice	b) č.p. / č.ev.	c) číslo orientační	d) PSČ
e) název obce Nová Paka	f) část obce	g) okres Jičín	
h) adresu použít i pro následující řízení ☐ ANO / ☐ NE ¹⁾			

ČÁST E – DOPLŇUJÍCÍ ÚDAJE

a) telefon	b) datová schránka	c) e-mail
------------	--------------------	-----------

jméno podatele Natalie	příjmení podatele Typltová	 vlastnoruční podpis
vztah k právnické osobě jednatel		
V Nové Pace	dne 20.2.2022	

PROHLAŠUJI, ŽE VŠECHNY MNOU UVEDENÉ ÚDAJE V TÉTO PŘIHLÁŠCE K REGISTRACI JSOU PRAVDIVÉ A ÚPLNÉ
A STVRZUJI JE SVÝM PODPÍSEM A JSEM SI VĚDOM SVÉ POVINNOSTI HLÁSIT KAŽDOU ZMĚNU DO 15 DNŮ.

Údaje o podepisující osobě:	Kód podepisující osoby:
	<input type="text"/>
Jméno(-a) a příjmení / Název právnické osoby	
<input type="text"/>	
Datum narození / Evidenční číslo osvědčení daňového poradce / IČ právnické osoby	
<input type="text"/>	
Fyzická osoba oprávněná k podpisu (je-li daňový subjekt či zástupce právnickou osobou), s uvedením vztahu k právnické osobě (např. jednatel, pověřený pracovník apod.)	
Jméno(-a) a příjmení / Vztah k právnické osobě	
<input type="text" value="NATALIE TYPLTOVÁ, JEDNATEL"/>	
Daňový subjekt / Osoba oprávněná k podpisu:	
Datum	Vlastnoruční podpis daňového subjektu / osoby oprávněné k podpisu
<input type="text" value="20022022"/>	<input type="text" value="Typltová"/>
Otisk razilka	

POKYNY K VYPLNĚNÍ PŘÍHLÁŠKY K REGISTRACI pro právnické osoby

Finančnímu úřadu pro / Specializovanému finančnímu úřadu doplňte zbývající část oficiálního názvu svého místně příslušného finančního úřadu (např. – hlavní město Prahu, – Jihočeský kraj, apod.). Bude-li subjekt vybraným subjektem podle § 11 odst. 2 zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Finanční správě České republiky“), doplní údaj slovy „Specializovanému finančnímu úřadu“.

- 01 Daňové identifikační číslo** při první registraci nevyplňujte, vyplní finanční úřad.
- 02** Napišete „ano“ u daní, ke kterým se prostřednictvím této přihlášky chcete zaregistrovat, a „ne“ napišete u ostatních zde uvedených daní. K přihlášení k registraci k daní z přidané hodnoty použijte samostatný formulář Přihláška k registraci k daní z přidané hodnoty.
- ad a)** Za přihlášení k registraci se považuje Vaše vyjádření „ano“ a vyplnění přihlášky k registraci;
- ad b)** Za přihlášení k registraci se považuje Vaše vyjádření „ano“ a vyplnění přihlášky k registraci. Uvedte den, kdy Vám podle zákona č. 161/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů, vzniká registrační povinnost;
- ad c) 1. až c) 3.** Za přihlášení k registraci se považuje Vaše vyjádření „ano“ a vyplnění přihlášky k registraci. Uvedte datum, ke kterému Vám vzniká povinnost se registrovat jako plátce. Při určování druhu příjmu srážkové daně, ke které vznikla povinnost se registrovat, při určování účtů, na které má být daň odvedena, a při určování skupiny poplatníků, za kterou je podáváno Vyúčtování, je rozhodující osoba, jejíž příjem je podroben dani, nikoliv osoba plátce daně.
- 03 Název právnické osoby, včetně dodatku** vyplníte název právnické osoby (dále jen „PO“) nebo název poplatníka daně z příjmů právnických osob, který není právnickou osobou. V případě registrace svěřenského fondu vyplníte označení v souladu s § 1450 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“). Svěřenský fond položky, pro které nemá věcnou náplň, nevyplňuje. Nedílnou součástí přihlášky k registraci svěřenského fondu je statut svěřenského fondu. Na zvláštní příloze (volném listu) je v případě registrace svěřenského fondu nutné uvést údaje týkající se svěřenského správce (všech svěřenských správců, je-li jich více) - v případě, že je svěřenský správce právnickou osobou, uveďte na zvláštní příloze údaje v rozsahu položek **03, 04, 05 a 06** přihlášky k registraci pro právnické osoby, v případě, že je svěřenský správce osobou fyzickou, uveďte na zvláštní příloze údaje v rozsahu položek **03, 05, 06, 07 a 08** přihlášky k registraci pro fyzické osoby.
- 04 Identifikační číslo** – není-li identifikační číslo osoby (ICO) daňovému subjektu přiděleno, přidělí mu správce daně rozhodnutím vlastní identifikátor.
- 05 Sídlo a) až d)** vyplníte adresu sídla PO takovou, která byla zapsána do obchodního rejstříku nebo do obdobného veřejného rejstříku. PO, které se do těchto rejstříků nezapisují, uveďte adresu, kde PO sídlí skutečně. Osoby, které nemají v ČR sídlo, uveďte svoji zahraniční adresu a vyplní položku **d**).
- 06 Kontaktní údaje**
- ad a)** uveďte telefonní čísla, na kterých jste k zastížení;
- ad b)** uveďte adresu elektronické pošty.
- 07 Počátek provozování výdělečné činnosti / činnosti podrobené dani dne** uveďte datum, kdy v souvislosti s výkonem zdanitelné činnosti vznikl první náklad nebo první příjem. Pokud již PO vznikla a taková činnost ještě nezačala, kolonka na datum se proškrtne.
- 08 Oprávnění k podnikání** vyplníte „ano“, bylo-li Vám oprávnění k podnikání vydáno v ČR, nebo „ne“, bylo-li vydáno mimo ČR. V případě, že bylo vydáno mimo ČR, doložte jej jako přílohu k přihlášce k registraci.
- 09 Organizační složky obchodního závodu**
- ad a)** vyplníte počet odštěpných závodů podle § 503 odst. 2 občanského zákoníku. Na zvláštní příloze (tiskopisu) uveďte za každý odštěpný závod vnitřní pořadové organizační číslo (existuje-li), uveďte ICO (pokud bylo přiděleno), název, adresu včetně PSC, telefon, adresy elektronické pošty;
- ad b)** vyplníte počet provozoven (kromě té, která je uvedena pod číslem **05** jako sídlo) ve smyslu § 503 odst. 1 občanského zákoníku a § 17 zákona č. 455/1991 Sb., živnostenský zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon“). Na zvláštní příloze (tiskopisu) uveďte za provozovnu vnitřní pořadové organizační číslo (pokud existuje), název, adresu včetně PSC, telefon, adresy elektronické pošty, ICO. Zvláštní přílohu není třeba vyplňovat pro provozovny dle § 17 živnostenského zákona;
- ad c)** vyplníte počet svých plátcových pokladen, zaregistrovaných u všech místně příslušných správců daně.
- 10 Číslo účtu u poskytovatelů platebních služeb** vyplníte všechna čísla účtů, na nichž jsou soustředěny prostředky z Vaší podnikatelské činnosti. V kolonce „typ ID banky“ vyplňte typ identifikace banky, tj. např. BIC, FW, SC. Svěřenský fond uveďte všechny účty určené pro správu majetku ve svěřenském fondu.
- 11 Adresa pro doručování** vyplníte pouze liší-li se adresa, kam požadujete, aby správce daně doručoval písemnosti, od adresy uvedené v **05**. Nevyplnění adresy pro doručování nelze považovat za žádost o zrušení dříve nahlášené adresy pro doručování. Pro zrušení či změnu nahlášené adresy pro doručování je třeba vyplnit příslušný bod tiskopisu Oznámení o změně registračních údajů. V případě, že si zvolíte adresu pro doručování, ale máte zpřístupněnou datovou schránku, bude v souladu s § 39 a § 42 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „DR“) a § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, doručováno do Vaší datové schránky bez ohledu na Vámi zvolenou adresu pro doručování ve všech případech, ve kterých to bude umožňovat povaha doručovaného dokumentu.
- 12 Právní předchůdce a) a b)** vyplníte, pokud pokračujete v činnostech nebo pobírání příjmů, které byly předmětem daně u tohoto právního předchůdce. Uvedte základní identifikační údaje o svém právním předchůdci. Pokud Vaše PO vznikla z více subjektů, uveďte jejich DIČ a ostatní údaje v příloze.
- 13 Zahraniční DIČ** vyplníte DIČ přidělené v zahraničí.
- 14 Očekávaná daňová povinnost** vyplníte při vzniku nově zaregistrované povinnosti platit daň z příjmů nebo daň silniční, pro kterou zákon stanoví zálohy. Vámi uvedená výše očekávané daňové povinnosti slouží ke stanovení záloh dle § 174 odst. 6 DR.

POKYNY K VYPLŇOVÁNÍ ÚDAJŮ O PODEPISUJÍCÍ OSOBĚ

Údaje o podepisující osobě: tyto údaje budou vyplňovány pouze v případech, kdy je podání zpracováváno a podáváno osobou odlišnou od daňového subjektu, tzn. v případech, kdy daňový subjekt činí podání sám za sebe, tuto část nevyplňujte.

Kód podepisující osoby: bude vyplněn číselný kód podle níže uvedených typů podepisujících osob:

- 1 – zákonný zástupce nebo opatrovník
- 2 – ustanovený zástupce
- 3 – společný zástupce, společný zmocněnec
- 4a – obecný zmocněnec – fyzická osoba i právnická osoba
- 4b – fyzická osoba daňový poradce nebo advokát
- 4c – právnická osoba vykonávající daňové poradenství
- 5a – osoba spravující pozůstalost
- 5b – zástupce osoby spravující pozůstalost
- 6a – dědic po skončení řízení o pozůstalosti
- 6b – zástupce dědice po skončení řízení o pozůstalosti
- 7a – právní nástupce právnické osoby
- 7b – zástupce právního nástupce právnické osoby

Pozn. Kódy 5b, 6b, 7b mají přednost před obecnými druhy zastoupení s nižšími čísly kódů.

Datum narození / Evidenční číslo osvědčení daňového poradce / IČ právnické osoby: bude vyplněno datum narození podepisující osoby odlišné od daňového subjektu – fyzické osoby, nebo evidenční číslo osvědčení daňového poradce – fyzické osoby, nebo identifikační číslo právnické osoby odlišné od daňového subjektu.

Fyzická osoba oprávněná k podpisu (je-li daňový subjekt či podepisující osoba právnickou osobou) s uvedením vztahu k právnické osobě (např. jednatel, pověřený pracovník atd.): tyto údaje budou vyplňovány pouze v případech, kdy je podání podáváno právnickou osobou, včetně případů, kdy je právnická osoba v postavení podepisující osoby odlišné od daňového subjektu.

Vlastnoručný podpis daňového subjektu / osoby oprávněné k podpisu: podání bude opatřeno vlastnoručním podpisem buď přímo daňovým subjektem – fyzickou osobou činící podání sama za sebe, nebo fyzickou osobou oprávněnou podepsat podání za daňový subjekt – právnickou osobu. Je-li podepisující osobou fyzická osoba odlišná od daňového subjektu, podání podepisuje tato fyzická osoba; je-li podepisující osobou právnická osoba odlišná od daňového subjektu, podání podepisuje fyzická osoba oprávněná jednat jménem právnické osoby.

Dojde-li ke změně údajů, které je povinen daňový subjekt uvádět při registraci, je povinen tuto změnu oznámit správci daně do 15 dnů ode dne, kdy nastala, případně požádat o zrušení registrace, jsou-li pro to dány důvody. K oznámení změny použijte tiskopis Oznámení o změně registračních údajů, k žádosti o zrušení registrace použijte tiskopis Žádost o zrušení registrace. Seznam údajů, na které se nevztahuje oznamovací povinnost dle § 127 odst. 4 DR, je zveřejněna na úřední desce správce daně a způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Všechny údaje, na něž jste neměli dostatek místa na formuláři, a všechny další údaje, které považujete za závazné ke své registraci, uveďte, prosím, na zvláštní příloze. U jednotlivých informací uveďte číslo položky původního formuláře, ke které se vztahují.

9.4 Příloha 4 – Smlouva o ubytování

SMLOUVA O UBYTOVÁNÍ

dle § 2326–2331 zákona č. 89/2012 Sb., Zákon občanský zákoník

1. Objednatel ubytování

Cestovní kancelář Alfa s.r.o., [REDACTED], Nová Paka, 509 01

IČ: [REDACTED], DIČ: [REDACTED], zapsaná v obchodním rejstříku vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové v oddíle [REDACTED], vložka: [REDACTED]

(dále jen objednatel)

2. Ubytovatel

Karel Polívka, [REDACTED], Český Krumlov, 381 01

IČ: [REDACTED], DIČ: [REDACTED]

(dále jen ubytovatel)

3. Předmět smlouvy

Ubytovatel se zavazuje poskytnout k přechodnému ubytování:

10x dvoulůžkový pokoj v hotelu [REDACTED] v době *od 4.7.2022 do 15.7.2022* pro celkem 20 ubytovaných dle seznamu objednatele.

4. Úhrada za ubytování

Objednatel se zavazuje uhradit ubytovateli částku [REDACTED] Kč, splatnou dne 31.7.2022 na účet [REDACTED]/[REDACTED].

5. Odstoupení od smlouvy

Objednatel může smlouvy vypovědět do [REDACTED] dnů od uzavření této smlouvy.

V Nové Pace dne 25.4.2022

Natalie Typltová

Cestovní kancelář Alfa s.r.o.

(objednatel)

Karel Polívka

(ubytovatel)

9.5 Příloha 5 – Smlouva o přepravě osob

SMLOUVA O PŘEPRAVĚ

dle § 2550–2554 zákona č. 89/2012 Sb. Zákon občanský zákoník

1. Objednatel

Cestovní kancelář Alfa s.r.o., [REDACTED] [REDACTED], Nová Paka, 509 01

IČ: [REDACTED], DIČ: [REDACTED], zapsaná v obchodním rejstříku vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové v oddíle [REDACTED], vložka: [REDACTED]

(dále jen objednatel)

2. Dopravce

SuperFlight s.r.o., [REDACTED] [REDACTED], Praha 1, 110 00

IČ: [REDACTED], DIČ: [REDACTED], zapsaná v obchodním rejstříku vedeném u Městského soudu v Praze v oddíle [REDACTED], vložka: [REDACTED]

(dále jen dopravce)

3. Předmět smlouvy

Dopravce se zavazuje přepravit cestující určené objednatelem:

Z: Praha, Česká republika

Do: Řím, Itálie

Dne: 1.1.2022

4. Odměna

Objednatel se zavazuje zaplatit dopravci za přepravu dle této smlouvy odměnu ve výši [REDACTED] Kč formou bankovního převodu.

Odměna je splatná ve lhůtě [REDACTED] dnů od data vystavení faktury.

V Nové Pace dne 1.12.2021

Natalie Typltová

Cestovní kancelář Alfa s.r.o.

(objednatel)

[REDACTED]

SuperFlight s.r.o.

(dopravce)

9.6 Příloha 6 – Objednávka přepravy

OBJEDNÁVKA PŘEPRAVY

1. Objednatel

Cestovní kancelář Alfa s.r.o., [REDACTED] [REDACTED], Nová Paka, 509 01

IČ: [REDACTED], DIČ: [REDACTED], zapsaná v obchodním rejstříku vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové v oddíle [REDACTED], vložka: [REDACTED]

(dále jen objednatel)

2. Přepravce

SuperFlight s.r.o., [REDACTED] [REDACTED], Praha 1, 110 00

IČ: [REDACTED], DIČ: [REDACTED], zapsaná v obchodním rejstříku vedeném u Městského soudu v Praze v oddíle [REDACTED], vložka: [REDACTED]

(dále jen přepravce)

3. Předmět přepravy

Druh dopravy: letecká

Náklad: max. 30 ks civilních zavazadel o velikosti každého max. 100x50x50 cm

Datum a čas nakládky: 1.1.2022, 5:00

Místo nakládky: [REDACTED], Praha [REDACTED], Česká republika

Datum a čas vykládky: 1.1.2022, 8:00

Místo vykládky: [REDACTED], Řím, Itálie

4. Převavné

Objednatel se zavazuje zaplatit dopravci za přepravu dle této smlouvy přepravné ve výši [REDACTED] Kč formou bankovního převodu.

Přepravné je splatné ve lhůtě [REDACTED] dnů od data vystavení faktury.

V Nové Pace dne 1.12.2021

Natalie Typltová

Cestovní kancelář Alfa s.r.o.

(objednatel)

[REDACTED]
SuperFlight s.r.o.

(přepravce)

9.7 Příloha 7 – Smlouva o nájmu dopravního prostředku

SMLOUVA O NÁJMU DOPRAVNÍHO PROSTŘEDKU

dle § 2321–2325 zákona č. 89/2012 Sb. Zákon občanský zákoník

1. Nájemce

Cestovní kancelář Alfa s.r.o., [REDACTED] [REDACTED], Nová Paka, 509 01

IČ: [REDACTED], DIČ: [REDACTED], zapsaná v obchodním rejstříku vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové v oddíle [REDACTED], vložka: [REDACTED]

(dále jen nájemce)

2. Pronajímatel

Karel Polívka, [REDACTED] [REDACTED], Český Krumlov, 381 01

IČ: [REDACTED], DIČ: [REDACTED]

(dále jen pronajímatel)

3. Předmět smlouvy

Pronajímatel se zavazuje přenechat nájemci na níže určenou dobu užívání níže určený dopravní prostředek:

Čtyřkolka YAMAHA Raptor YFM 700 R, r.v. 2020, SPZ [REDACTED]

V době od 7.7.2022 13:00 do 7.7.2022 21:00

4. Nájemné

Nájemce se zavazuje uhradit pronajímateli částku [REDACTED] Kč, splatnou dne 31.7.2022 na účet [REDACTED]/[REDACTED].

V Nové Pace dne 25.4.2022

Natalie Typltová

Cestovní kancelář Alfa s.r.o.

(objednatel)

Karel Polívka

(ubytovatel)

9.8 Příloha 8 – Smlouva o provozu dopravního prostředku

SMLOUVA O PROVOZU DOPRAVNÍHO PROSTŘEDKU

dle § 2582–2585 zákona č. 89/2012 Sb. Zákon občanský zákoník

1. Objednatel

Cestovní kancelář Alfa s.r.o., [REDACTED] [REDACTED], Nová Paka, 509 01

IČ: [REDACTED], DIČ: [REDACTED], zapsaná v obchodním rejstříku vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové v oddíle [REDACTED], vložka: [REDACTED]

(dále jen objednatel)

2. Provozce

SuperFlight s.r.o., [REDACTED] [REDACTED], Praha 1, 110 00

IČ: [REDACTED], DIČ: [REDACTED], zapsaná v obchodním rejstříku vedeném u Městského soudu v Praze v oddíle [REDACTED], vložka: [REDACTED]

(dále jen provozce)

3. Předmět smlouvy

Provozce se zavazuje přepravit osoby a náklad určený objednatelem dopravním prostředkem Airbus A330-200 a to:

Z: Letiště Václava Havla, Aviatická, 161 00 Praha 6, Česká republika

Do: Letiště Leonarda da Vinci–Fiumicino, Řím, Itálie

Přeprava nákladu se uskuteční v termínu 1.1.2022

4. Odměna

Objednatel se zavazuje uhradit provozci částku [REDACTED] Kč, splatnou dne 31.1.2022 na účet [REDACTED]/[REDACTED].

V Nové Pace dne 1.12.2021

Natalie Typltová

Cestovní kancelář Alfa s.r.o.

(objednatel)

[REDACTED]
SuperFlight s.r.o.

(převazce)

9.9 Příloha 9 – Smlouva o zájezdu

SMLOUVA O ZÁJEZDU

dle § 2521–2549 zákona č. 89/2012 Sb., Zákon občanský zákoník

1. Pořadatel zájezdu

Cestovní kancelář Alfa s.r.o., [REDACTED] [REDACTED], Nová Paka, 509 01

IČ: [REDACTED], DIČ: [REDACTED], zapsaná v obchodním rejstříku vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové v oddíle [REDACTED], vložka: [REDACTED]

Tel.: +420 [REDACTED], email: info@ckalfa.cz

(dále jen pořadatel)

2. Objednatel zájezdu

František Vomáčka, [REDACTED] [REDACTED], Praha 1, 110 00

Datum narození: [REDACTED]

(dále jen zákazník)

3. Informace o zájezdu

Místo pobytu: Řím, Itálie

Termín pobytu: 1.1.2022 – 6.1.2022 Počet nocí: 5

Typ dopravy: charterová letecká doprava, turistická třída

Odlet z: Praha dne: 1.1.2022 6:00 Očekávaná doba letu: 2 h, bez mezipřistání

Přílet do: Řím dne: 1.1.2022 8:00

Objekt ubytování: Hotel Rome ****, [REDACTED] [REDACTED], Řím

Typ stravování: plná penze

Jiné služby zahrnuté v ceně zájezdu:

- Prohlídka Kolosea s průvodcem
- Prohlídka Baziliky sv. Petra ve Vatikánu s průvodcem
- Prohlídka Pantheonu s průvodcem
- Prohlídka Forum Romanum s průvodcem

Všechny výše uvedené služby budou poskytnuty v rámci skupiny o přibližné velikosti 30 lidí.

Služby se poskytují v: českém jazyce

Pobyt je v obecně vhodný pro osoby s omezenou schopností pohybu

4. Cena zájezdu

Celková cena zájezdu včetně daní a poplatků: [REDACTED] Kč

Záloha na zájezd: [REDACTED] Kč splatná dne: 1.12.2021 forma: bankovní převod

Doplatek ceny zájezdu: [REDACTED] Kč splatný dne: 17.12. 2021 forma: bankovní převod

5. Další informace o zájezdu

Nejnižší počet účastníků nutný k uskutečnění zájezdu: 20

Pořadatel může odstoupit od smlouvy dle § 2536 odst. 1, písm. a) do: 27.12.2021

Pasové a vízové požadavky: bez pasových a vízových požadavků

- *Zákazník může odstoupit od smlouvy kdykoli před zahájením zájezdu proti zaplacení přiměřeného odstupného za předčasné ukončení závazku ze smlouvy, případně odstupného stanoveného pořadatelem v souladu se zákonem upravujícím některé podmínky podnikání a výkon některých činností v oblasti cestovního ruchu.*
- *Pořadatel je pojištěn proti úpadku cestovní kanceláře u společnosti [REDACTED]*
- *Zákazník musí dle § 2537, odst. 2 vytknout vadu zájezdu*
- *Zákazník má právo postoupit smlouvu v souladu s § 2532*
- *Zákazník může do: 27.12.2021 oznámit, že se zájezdu místo něho zúčastní jiná osoba*

Místní zástupce pořadatele: [REDACTED], Adresa: [REDACTED] [REDACTED], Řím, Tel.: + [REDACTED]
[REDACTED], email: [REDACTED]

V Nové Pace dne 1.12.2021

Natalie Typltová

Cestovní kancelář Alfa s.r.o.

Zákazník

9.10 Příloha 10 – Zprostředkovatelská smlouva

ZPROSTŘEDKOVATELSKÁ SMLOUVA

dle § 2445–2454 zákona č. 89/2012 Sb. Zákon občanský zákoník

1. Zájemce

Cestovní kancelář Alfa s.r.o., [REDACTED] [REDACTED], Nová Paka, 509 01

IČ: [REDACTED], DIČ: [REDACTED], zapsaná v obchodním rejstříku vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové v oddíle [REDACTED], vložka: [REDACTED]

(dále jen zájemce)

2. Zprostředkovatel

Natalie Typltová, Cestovní agentura Beta, [REDACTED] [REDACTED], Nová Paka, 509 01

IČ: [REDACTED], DIČ: [REDACTED]

(dále jen zprostředkovatel)

3. Předmět smlouvy

Zprostředkovatel se zavazuje, že zájemci zprostředkuje uzavření smlouvy o zájezdu „[REDACTED]“ s třetími osobami.

4. Provize

Zájemce se zavazuje zaplatit zprostředkovateli za zprostředkování smlouvy s třetí osobou provizi ve výši [REDACTED] Kč za jednu zprostředkovanou uzavření smlouvy o zájezdu. Provize je splatnou ke konci měsíce následujícího po zprostředkování uzavření smlouvy o zájezdu na účet [REDACTED] / [REDACTED].

5. Doba trvání smlouvy

Smlouva se uzavírá na dobu určitou a to od 1.1.2021 do 1.12.2021.

V Nové Pace dne 1.12.2021

Natalie Typltová
Cestovní kancelář Alfa s.r.o.
(zájemce)

Natalie Typltová
Cestovní agentura Beta
(zprostředkovatel)

9.11 Příloha 11 – Zasílatelská smlouva

ZASÍLATELSKÁ SMLOUVA

dle § 2471–2482 zákona č. 89/2012 Sb. Zákon občanský zákoník

1. Příkazce

Cestovní kancelář Alfa s.r.o., [REDACTED] [REDACTED], Nová Paka, 509 01

IČ: [REDACTED], DIČ: [REDACTED], zapsaná v obchodním rejstříku vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové v oddíle [REDACTED], vložka: [REDACTED]

(dále jen příkazce)

2. Zasílatel

SuperFlight s.r.o., [REDACTED] [REDACTED], Praha 1, 110 00

IČ: [REDACTED], DIČ: [REDACTED], zapsaná v obchodním rejstříku vedeném u Městského soudu v Praze v oddíle [REDACTED], vložka: [REDACTED]

(dále jen zasílatel)

3. Předmět smlouvy

Zasílatel se zavazuje obstarat pro příkazce přepravu zásilky:

30 ks civilních zavazadel o velikosti každého max. 100x50x50 cm

4. Odměna

Příkazce se zavazuje zaplatit zasílateli za přepravu zásilky odměnu ve výši [REDACTED] Kč, která je splatná k 31.1.2022 na účet [REDACTED] / [REDACTED].

V Nové Pace dne 1.12.2021

Natalie Typltová

Cestovní kancelář Alfa s.r.o.

(příkazce)

[REDACTED]
SuperFlight s.r.o.

(zasílatel)

9.12 Příloha 12 – Smlouva o obchodním zastoupení

ZASÍLATELSKÁ SMLOUVA

dle § 2483–2520 zákona č. 89/2012 Sb. Zákon občanský zákoník

1. Zastoupený

Cestovní kancelář Alfa s.r.o., [REDACTED] [REDACTED], Nová Paka, 509 01

IČ: [REDACTED], DIČ: [REDACTED], zapsaná v obchodním rejstříku vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové v oddíle [REDACTED], vložka: [REDACTED]

(dále jen zastoupený)

2. Obchodní zástupce

První cestovatelská s.r.o., [REDACTED] [REDACTED], Praha 1, 110 00

IČ: [REDACTED], DIČ: [REDACTED], zapsaná v obchodním rejstříku vedeném u Městského soudu v Praze v oddíle [REDACTED], vložka: [REDACTED]

(dále jen obchodní zástupce)

3. Předmět smlouvy

Obchodní zástupce se zavazuje dlouhodobě vyvíjet pro zastoupeného činnost směřující k uzavírání smluv o zájezdu dle specifikace zastoupeného.

Smlouva je uzavřena jako smlouva o výhradním obchodním zastoupení.

Obchodní zástupce se zavazuje vyvíjet svoji činnost pro zastoupeného na území Karlovarského kraje.

4. Provize

Zastoupený se zavazuje zaplatit obchodnímu zástupci provizi ze všech obchodů, které byly za zprostředkování obchodního zástupce uzavřeny mezi zastoupeným a třetí stranou.

Provize obchodního zástupce činí [REDACTED]% z celkové ceny obchodu dle smlouvy uzavřené zastoupení a třetí stranou.

Provize se počítá vždy za uplynulé kalendářní čtvrtletí a je splatná nejpozději do konce měsíce, který následuje po kalendářním čtvrtletí převodem na účet [REDACTED]/[REDACTED].

5. Konkurenční doložka

Zastoupený sjednává s obchodním zástupcem ve smyslu § 2518 zákona č. 89/2012 Sb. Zákon občanský zákoník konkurenční doložku, na základě které se obchodní zástupce zavazuje zdržet se po dobu 2 let po ukončení této smlouvy jakékoliv činnosti, která by měla soutěžní povahu ve vztahu k zastoupenému. Konkurenční doložka se vztahuje na území Karlovarského kraje.

V případě, že by obchodní zástupce konkurenční doložku porušil, je povinen zaplatit smluvní pokutu ve výši [REDACTED] Kč za každé jednotlivé porušení.

6. Doba trvání smlouvy

Smlouva se uzavírá na dobu určitou a to od 1.1.2022 do 31.12.2025.

V Nové Pace dne 1.12.2021

Natalie Typltová
Cestovní kancelář Alfa s.r.o.
(zastoupený)

[REDACTED]
První cestovatelská s.r.o.
(obchodní zástupce)

10 Zadání práce

Univerzita Hradec Králové
Fakulta informatiky a managementu

Zadání bakalářské práce

Autor:	Natalie Typltová
Studium:	I1900485
Studijní program:	B6208 Ekonomika a management
Studijní obor:	Management cestovního ruchu
Název bakalářské práce:	Právní otázky založení a provozování cestovní kanceláře a cestovní agentury
Název bakalářské práce AJ:	Legal Problems of the Establishment and Operation of Travel Offices and Travel Agencies

Cíl, metody, literatura, předpoklady:

Cíl práce: Provést analýzu a srovnání cestovní kanceláře a cestovní agentury z právního a podnikatelského hlediska

Osnova práce:

- Úvod
- Cíl práce
- Analýza právních předpisů
- Literární rešerše
- Shrnutí výsledků
- Závěry a doporučení
- Seznam použité literatury
- Přílohy
- Zadání práce

PETRÁŠ, René. Právo a cestovní ruch. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského, 2013. ISBN 978-80-7452-032-7.

TITTELBACHOVÁ, Šárka. Turismus a veřejná správa: průniky, dysfunkce, problémy, šance: státní politika turismu České republiky: systémový přístup k řešení problémů. Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-3842-0.

DVOŘÁKOVÁ, Klára a Renata KRÁLOVÁ. Cestovní právo. V Praze: C.H. Beck, 2015. Právní praxe. ISBN 978-80-740-0267-0.

PALATKOVÁ, Monika. Management cestovních kanceláří a agentur. Praha: Grada, 2013. ISBN 978-80-247-3751-5.

Garantující pracoviště: Katedra managementu,
Fakulta informatiky a managementu

Vedoucí práce: Mgr. Tomáš Ledvinka, Ph.D.

Oponent: Ing. Veronika Židová, Ph.D., DiS.

Datum zadání závěrečné práce: 31.3.2020